PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/870

ze dne 24. června 2020,

kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo a s konečnou platností vybírá prozatímní vyrovnávací clo uložené na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta, a kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na evidovaný dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 15 a čl. 16 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení řízení

(1) Dne 7. června 2019 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") na základě článku 10 základního nařízení antisubvenční šetření týkající se dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta do Evropské unie (dále jen „Unie").

(2) Komise zveřejnila oznámení o zahájení řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(3) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podalo dne 24. dubna 2019 Evropské sdružení výrobců skleněných vláken (European Glass Fibre Producers Association) (dále jen „žadatel" nebo „APFE") jménem výrobců představujících 71 % celkové výroby v Unii.

(4) Během šetření Komise zjistila další důkazy o příslušných subvencích, které nebyly do oznámení o zahájení řízení plně zahrnuty. Komise proto podle čl. 10 odst. 7 základního nařízení považuje za odůvodněné zahrnout tyto subvence do působnosti stávajícího šetření a odpovídajícím způsobem změnit oznámení o zahájení řízení.

(5) Dne 12. února 2020 zveřejnila Komise oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]). V tomto ohledu byla přidána poznámka ke spisu a egyptská vláda byla vyzvána, aby o uvedených dodatečných subvencích vedla konzultace.

1.2. Prozatímní opatření

(6) Dne 7. března 2020 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/379 ([4]) (dále jen „prozatímní nařízení") prozatímní vyrovnávací clo na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta do Unie.

(7) Jak je uvedeno ve 27. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. dubna 2018 do 31. března 2019 (dále jen „období šetření") a zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2016 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55.
([2]) Úř. věst. C 192, 7.6.2019, s. 30.
([3]) Úř. věst. C 48, 12.2.2020, s. 18.
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/379 ze dne 5. března 2020, kterým se ukládá prozatímní vyrovnávací clo na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. L 69, 6.3.2020, s. 14).

1.3. **Následné řízení**

(8) Na základě zveřejnění oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, v *Úředním věstníku Evropské unie* (viz 4. bod odůvodnění), zaslala Komise egyptské vládě, vyvážejícímu výrobci a vládě Čínské lidové republiky (dále jen „čínská vláda“) žádost o informace.

(9) Žádost o informace byla egyptské vládě zaslána, aby se plně prošetřila spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou ve prospěch vyvážejícího výrobce. S ohledem na zapojení čínské vlády a úzkou spolupráci s egyptskou vládou, pokud jde o subvencování poskytnuté výrobkům z nekonečných skleněných vláken pocházejícím z Egypta (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření“), určila Komise jako stranu zúčastněnou na šetření čínskou vládu a žádost o informace zaslanou egyptské vládě předala čínské vládě s výzvou, aby spolupracovala při šetření. Čínská vláda však na výzvu Komise nikdy neodpověděla a neregistrovala se jako strana zúčastněná na šetření.

(10) V návaznosti na zveřejnění oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, a na žádost o informace, kterou obdržela egyptská vláda, tato vláda nejprve konstatovala, že od ní nelze požadovat poskytnutí informací ani koordinaci reakce subjektů, státních či soukromých, které nespadají do její pravomoci.

(11) Zadruhé egyptská vláda uvedla, že informace požadované Komisí se nacházejí mimo její pravomoc. Podle egyptské vlády na ni Komise kladla nepřiměřenou zátěž tím, že požadovala poskytnutí informací, které nejsou pro šetření nezbytné.

(12) Zatřetí egyptská vláda tvrdila, že Komise ve skutečnosti zahrnuje Čínskou lidovou republiku (dále jen „ČLR“ nebo „Čína“) do působnosti tohoto šetření, aniž by ji před zahájením řízení vyzvala ke konzultaci.

(13) Začtvrté egyptská vláda uvedla, že základní antisubvenční nařízení stanoví, že subvence existuje pouze tehdy, pokud „některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek“. Egyptská vláda konstatovala, že oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, se týkalo subvencí údajně poskytnutých vládou ČLR (dále jen „čínská vláda“). Komise tedy oznámením, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, porušila základní antisubvenční nařízení tím, že do šetření zahrnula finanční příspěvky, které podle práva EU nelze považovat za subvence.

(14) V neposlední řadě egyptská vláda tvrdila, že žádost o informace byla ve skutečnosti úvodním dotazníkem, který měl být zaslán čínské vládě. Poskytnutím patnáctidenní lhůty na odpověď namísto 30 dní tedy Komise porušila čl. 12 bod 12.1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“) a čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

(15) Komise s názory egyptské vlády nesouhlasila. Pokud jde o nedostatečnou pravomoc egyptské vlády a faktické zahrnutí čínské vlády do šetření jako země vývozu, měla Komise za to, že subvence, které Komise šetří, jsou poskytovány v rámci spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou. Subvence proto mohly být přičitatelné Egyptu na základě toho, že Egypt uznal a přijal opatření čínské vlády za vlastní. Zjištění ohledně tohoto bodu jsou podrobně rozvedena v oddíle 3.2.2.

(16) Kromě toho Komise uvedla, že požádala egyptskou vládu, aby poskytla informace týkající se obecného právního rámce bankovního sektoru v Číně a rovněž informace týkající se finančních institucí v Číně, neboť egyptská vláda je vládou, která je tímto šetřením dotčena, a tyto subvence jí mohly být přičítány, jak je vysvětleno v oddíle 3.2.2. Takto vyžádané informace byly tedy pro Komisi nezbytné, aby stanovila existenci subvencování.

(17) Kromě toho Komise rovněž dala čínské vládě přímou příležitost zaregistrovat se jako zúčastněná strana a přímo poskytnout požadované informace o těchto otázkách. Jak je vysvětleno v 96. a 97. bodě odůvodnění, egyptská vláda společně s čínskou vládou zavedly mechanismus řízení se třemi správními úrovněmi podle článku 8 Dohody o zóně egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu z roku 2016 uzavřené mezi Ministerstvem obchodu ČLR a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu. Tento mechanismus se má mimo jiné zabývat otázkami, které mohou ovlivňovat fungování zóny spolupráce (a kvůli tomu zahrnuje uložení vyrovnávacího cla na vývoz z dané zóny).

(18) I když tedy některé z informací požadovaných od egyptské vlády neměla tato vláda k dispozici, měla Komise za to, že egyptská vláda měla všechny potřebné prostředky k tomu, aby požadované informace od čínské vlády získala.

(19) Kromě toho Komise nesouhlasila s egyptskou vládou, pokud jde o kvalifikaci žádosti o informace. Žádost byla odeslána několik měsíců po zaslání úvodního dotazníku určeného pro egyptskou vládu. Žádost o informace reagovala na potřebu Komise shromáždit dodatečné údaje, které se staly nezbytnými v návaznosti na dodatečné důkazy, které Komise shromáždila v průběhu šetření. V této souvislosti Komise uvedla, že egyptská vláda již úvodní dotazník obdržela a má 37 dní na to, aby odpověděla.

(20) Komise dále konstatovala, že skutečný obsah žádosti o informace se omezil na jiné relevantní subvence zjištěné během šetření a úroveň a množství požadovaných informací nejsou v žádném případě srovnatelné s úrovní a množstvím informací úvodního dotazníku. V neposlední řadě Komise uvedla, že celkový čas poskytnutý egyptské vládě na základě žádosti o prodloužení na to, aby na tuto dodatečnou žádost o informace reagovala, činil 22 dní navzdory velmi pozdní fázi řízení.

(21) Při porovnání času poskytnutého egyptské vládě na to, aby reagovala na nejrozsáhlejší žádost o informace v úvodním dotazníku, se lhůtou poskytnutou na dodatečnou žádost o informace měla Komise za to, že egyptské vládě byl poskytnut dostatečný čas.

(22) S ohledem na výše uvedené úvahy byla tato tvrzení egyptské vlády zamítnuta.

(23) Po zpřístupnění podstatných skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložili egyptská vláda a egyptský vyvážející výrobce písemně svá stanoviska k prozatímním zjištěním.

(24) Egyptská vláda a egyptský vyvážející výrobce dostali příležitost ke slyšení.

(25) Egyptská vláda měla také slyšení s úředníkem pro slyšení v obchodních řízeních.

(26) Komise uvážila připomínky předložené zúčastněnými stranami a zabývala se jimi, jak je podrobně uvedeno v tomto nařízení.

(27) Z důvodu hrozby přenosu onemocnění COVID-19 a s ohledem na následná opatření přijatá k řešení šíření této nákazy ([5]) nemohla Komise údaje předložené vyvážejícím výrobcem a egyptskou vládou v plném rozsahu ověřit. Vzhledem k tomu, že tato situace nastala ve velmi pozdní fázi řízení a že žádné jiné řešení (například uspořádání zasedání za účelem provedení dálkové křížové kontroly předložených informací oproti jiným ověřitelným zdrojům v souladu s oznámením Komise v souvislosti s nákazou COVID-19) již nebylo možné, Komise výjimečně použila pro výpočet subvence, který byl ověřen na základě všech dostupných informací, informace předložené těmito stranami.

([5]) Viz poznámka ke spisu týkající se důsledků výskytu koronavirové nákazy pro antidumpingová a antisubvenční šetření, referenční označení t20.001226, a oznámení Komise o důsledcích výskytu onemocnění COVID-19 pro antidumpingová a antisubvenční šetření, Úř. věst. C 86, 16.3.2020, s. 6–8.

1.4. **Poskytnutí konečných informací**

(28) Komise všechny zúčastněné strany informovala o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno uložit konečné vyrovnávací clo na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta do Unie (dále jen „poskytnutí konečných informací“).

(29) Po poskytnutí konečných informací předložili egyptská vláda, skupina Jushi, žadatelé a skupina evropských uživatelů a distributorů výrobků z nekonečných skleněných vláken písemně svá stanoviska ke konečným zjištěním.

(30) Stranám, které požádaly o slyšení, byla tato možnost poskytnuta. Po poskytnutí konečných informací měly útvary Komise slyšení s egyptskou vládou a skupinou Jushi.

(31) Komise uvážila připomínky předložené zúčastněnými stranami po poskytnutí konečných informací a zabývala se jimi v tomto nařízení.

1.5. **Období šetření a posuzované období**

(32) Jelikož ohledně období šetření a posuzovaného období nebyly předloženy žádné připomínky, byl 27. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(33) Jelikož s ohledem na definici výrobku nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 44. a 48. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **SUBVENCOVÁNÍ**

3.1. **Subvence a programy subvencí, jichž se toto šetření týká**

(34) Na základě informací obsažených v podnětu, oznámení o zahájení řízení, oznámení, kterým se mění oznámení o zahájení řízení, a odpovědích na dotazník Komise a její žádost o doplňující informace se prověřovalo údajné subvencování prostřednictvím těchto subvencí ze strany egyptské vlády:

a) úvěry v rámci preferenční politiky, úvěrové linky, jiné financování, pojištění a záruky;

b) poskytování zboží a služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou:

— dodávání energie vládou za cenu nižší než přiměřenou,

— poskytování pozemků vládou za cenu nižší než přiměřenou;

c) příjmy ušlé prostřednictvím programů osvobození od přímých daní a jejich snížení:

— úlevy na dani z příjmů pro podniky se sídlem ve zvláštní ekonomické zóně;

d) příjmy ušlé prostřednictvím programů týkajících se nepřímých daní a dovozního cla:

— osvobození od daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení,

— osvobození od DPH a osvobození od dovozních cel při dovozu vstupních materiálů používaných ve vyvážených konečných výrobcích.

3.2. **Zóna ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (dále jen „zóna SETC“)**

(35) Údajné subvencování v Egyptě se týká společnosti nacházející se v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu (dále jen „zóna SETC“). Tato zóna se rozkládá na ploše 7,34 km², která je rozdělena na základní oblast o rozloze 1,34 km² a rozšířenou oblast o rozloze 6 km².

(36) Tuto zvláštní ekonomickou zónu zřídily společně Čína a Egypt a její historie sahá až do 90. let 20. století. Tehdejší egyptský prezident v té době navštívil zvláštní ekonomické zóny v Číně a vyjádřil přání čerpat ze zkušeností Číny týkajících se těchto zón za účelem vytvoření podobného uspořádání v Egyptě. V důsledku toho podepsali v roce 1997 předsedové vlád Číny a Egypta memorandum o porozumění, v němž se obě země *„dohodly, že budou spolupracovat při rozvoji svobodné ekonomické zóny na severu Suezského zálivu, a to tak, že budou sdílet zkušenosti z Číny v oblasti zakládání zvláštních ekonomických zón, zapojí se do modernizace studií týkajících se této zóny a vyzvou příslušné podnikatelské odvětví v Číně, aby poskytlo příspěvky na projekty, které mají být v této zóně uskutečněny“* ([6]).

(37) V návaznosti na tuto dohodu jmenovala Čína společnost Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (dále jen „Tianjin TEDA“), která je státním podnikem spadajícím pod magistrát města Tchien-ťin, aby se ujala úkolu na čínské straně. Společnost Tianjin TEDA se poté připojila k Egyptské správě Suezského průplavu, Egyptské národní bance a čtyřem dalším egyptským podnikům ve vlastnictví státu a společně založily egyptsko-čínský společný podnik Egypt China Joint Venture Company (dále jen „egyptsko-čínský společný podnik“) za účelem rozvoje a budování ekonomické zóny. Čínská strana držela 10 % akcií společného podniku a egyptská strana 90 %. V roce 1998 byly odpovídající pozemky v zóně na severozápadě Suezského zálivu převedeny z guvernorátu Suez na egyptsko-čínský společný podnik. Poté však projekt několik let příliš nepokročil ([7]).

(38) V roce 2002 byla širší oblast o rozloze 20 km², ve které se zóna SETC nacházela, severozápadní záliv suezské ekonomické zóny, egyptskou vládou oficiálně klasifikována jako zvláštní ekonomická zóna (dále jen „zóna SE“) ([8]). Proto byla i na zónu SETC nyní použitelná ustanovení egyptského zákona č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“).

(39) Nový impuls přišel v roce 2006, kdy se Čína rozhodla dále podpořit politiku „Go Global Policy“, aby čínské společnosti investovaly v zahraničí. V této souvislosti navrhlo Ministerstvo obchodu Číny (dále jen „Ministerstvo obchodu“) založení tzv. *„zón zahraničního obchodu a spolupráce“* a zóna SETC patřila mezi první z osmnácti úředně schválených zón ([9]). Na summitu fóra pro čínsko-africkou spolupráci, který se konal v roce 2006 v Pekingu, čínský prezident Chu Ťin-tchao oznámil, že *„v afrických zemích budou v příštích třech letech založeny tři až pět zón zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce“* ([10]).

(40) V roce 2007 uspořádalo Ministerstvo obchodu nabídkové řízení na jmenování podniků pro vybudování druhé skupiny oficiálně schválených zón zahraniční obchodní a ekonomické spolupráce. Nabídkové řízení pro zónu SETC vyhrála společnost Tianjin TEDA. V říjnu 2008 založila společnost Tianjin TEDA s Čínsko-africkým rozvojovým fondem společný podnik, aby mohla vzniknout společnost China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (dále jen „China-Africa TEDA“) jako hlavní čínský investiční subjekt v zóně spolupráce. Společnost China-Africa TEDA se spojila s egyptsko-čínským společným podnikem a založily novou společnost s názvem Egypt TEDA Investment Co. (dále jen „Egypt TEDA“), jejímž úkolem bylo podporovat rozvoj zóny SETC v Egyptě. Tentokrát držela čínská strana 80 % akcií a egyptská strana (zastoupená egyptsko-čínským společným podnikem) 20 %. Poté, co byla společnost v roce 2008 oficiálně založena, práce v zóně rychle pokročily. Dne 7. listopadu 2009 tehdejší předsedové vlád obou zemí slavnostně otevřeli základní oblast a zónu SETC označili za důležitý projekt spolupráce v oblasti hospodářství a obchodu obou zemí ([11]). Do konce roku 2011 byla veškerá infrastruktura v základní oblasti dokončena ([12]).

([6]) Memorandum o porozumění mezi Egyptskou arabskou republikou a Čínskou lidovou republikou, 18. dubna 1997.

([7]) Zpráva Výzkumného a rozvojového centra Státní rady, „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu), 6. srpna 2019 (dále jen „zpráva Státní rady“).

([8]) Viz výnos č. (35) prezidenta Egyptské arabské republiky ze dne 15. února 2003.

([9]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 4.

([10]) Zpráva Výzkumného a rozvojového centra Státní rady „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu), 6. srpna 2019 (dále jen „zpráva Státní rady“).

([11]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 11.

([12]) Zpráva Státní rady.

(41) V roce 2012 po občanských nepokojích v Egyptě uskutečnil prezident Mursí státní návštěvu Číny, během níž tuto zónu označil za klíčový projekt dvoustranné spolupráce mezi oběma zeměmi a vyjádřil naději, že prostřednictvím této zóny a prostřednictvím následných projektů bude stále více čínských podniků v Egyptě investovat, a tak se podílet na programu obnovy Egypta ([13]).

(42) V roce 2013 podepsaly Egypt TEDA a egyptské orgány smlouvu na pozemky pro rozšířenou oblast o rozloze 6 km². Od roku 2013 byly rovněž v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta" dále rozvíjeny zóny zahraniční obchodní a ekonomické spolupráce, jako například zóna SETC. Zahraniční parky se tak staly významným nositelem investic čínských společností spojených s „vykročením do světa". Z toho důvodu byla, zejména od roku 2013, zóna SETC začleněna téměř do všech důležitých textů týkajících se spolupráce mezi oběma vládami ([14]).

(43) V roce 2014 zahájil Egypt „Plán rozvoje koridoru Suezského průplavu". V souvislosti s tímto plánem byla zóna SE v roce 2015 úředně začleněna do širší ekonomické zóny Suezského průplavu (dále jen „zóna SC") a zahrnovala celou oblast kolem Suezského průplavu o rozloze 461 km². Celá tato oblast se nyní v souladu se zákonem č. 83/2002 a jeho změnami považuje za „ekonomickou oblast zvláštní povahy" ([15]).

(44) V prosinci 2015 uskutečnil prezident Sisi návštěvu Číny, kde prohlásil, že Egypt přijal nabídku prezidenta Si Ťin-pchinga na spolupráci v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta" a na další rozvoj projektů v Egyptě. Dne 21. ledna 2016 oba prezidenti oficiálně zahájili projekt rozšíření zóny SETC týkající se rozšířené oblasti o rozloze 6 km². Během státní návštěvy prezidenta Si Ťin-pchinga v Egyptě podepsaly obě vlády rovněž „Dohodu mezi Ministerstvem obchodu Čínské lidové republiky a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu Egyptské arabské republiky o zóně ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu" ze dne 21. ledna 2016 (dále jen „dohoda o spolupráci"). Dohoda o spolupráci dále upřesnila důležitost a právní status zóny SETC ([16]).

(45) Hlavním účelem dohody o spolupráci bylo poskytnout jasný písemný rámec pro tuto spolupráci a formalizovat ji v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta", včetně podpory čínské vlády pro společnosti v zahraničí. Nebyly však poskytnuty žádné další podrobnosti o přípravných pracích na dohodě o spolupráci, a to navzdory výslovným žádostem Komise.

(46) Podle dohody o spolupráci vlády společně rozvíjejí zónu SETC. Činí tak v souladu se svými příslušnými vnitrostátními strategiemi (iniciativa „Jeden pás, jedna cesta" pro Čínu na jedné straně a „Plán rozvoje koridoru Suezského průplavu" pro Egypt na straně druhé). Za tímto účelem poskytuje egyptská vláda pozemky, pracovní sílu a určité daňové úlevy, zatímco čínské společnosti působící v dané zóně provozují výrobní zařízení se svým majetkem a manažery. Jako kompenzaci nedostatku egyptských finančních prostředků čínská vláda tento projekt rovněž podporuje tím, že společnosti Egypt TEDA a čínským podnikům působícím v zóně SETC poskytuje nezbytné finanční prostředky.

(47) Výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken působící v zóně SETC, Jushi Egypt, je zapsán v obchodním rejstříku podle egyptského práva a byl založen čínskou mateřskou společností, skupinou Jushi (Jushi Group). Mateřskou společností výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken je Komise pro dohled nad státním majetkem a jeho správu (dále jen „SASAC"). Získala souhlas od příslušných čínských vládních orgánů ([17]) ke zřízení dceřiné společnosti v Egyptě. Dceřiná společnost je financována z prostředků pocházejících z Číny, používá vstupní materiály a zařízení dovážené z Číny, je řízena čínskými manažery a používá čínské know-how. Vyrábí výrobky z nekonečných skleněných vláken v Egyptě, které se vyvážejí do EU ze zóny SETC.

(48) Aby se zajistilo hladké provádění výše uvedené dohody o spolupráci, zavedly obě vlády rovněž třístupňový mechanismus konzultací. V této souvislosti podepsaly Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu Egyptské arabské republiky a Komise města Tchien-ťin pro obchod Čínské lidové republiky „Dohodu o spolupráci

([13]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 53.
([14]) Zpráva Státní rady.
([15]) Výnos prezidenta Egyptské arabské republiky č. 330 z roku 2015 o založení ekonomické zóny Suezského průplavu ze dne 19. srpna 2015.
([16]) Zpráva Výzkumného a rozvojového centra Státní rady „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone" (Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu), 6. srpna 2019.
([17]) Od Národní komise pro rozvoj a reformy a Ministerstva obchodu.

týkající se zřízení správní komise pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu“ pro mezivládní konzultace první úrovně. Na druhé úrovni byl zřízen Řídící výbor pro ekonomickou a obchodní spolupráci v Suezském průplavu, aby se zajistila jednání na technické úrovni mezi příslušnými správními odděleními magistrátu čínského města Tchien-ťin a příslušnými odděleními egyptského Úřadu ekonomické zóny Suezského průplavu. Pravidelná setkání těchto komisí se konala od roku 2017. Na třetí úrovni společnost Egypt TEDA a příslušné egyptské protějšky informují na výše uvedených vládních úrovních o vyplynuvších problémech a obtížích.

3.2.1. *Částečná nedostatečná spolupráce a částečné využití údajů dostupných v souvislosti se zónou SETC*

3.2.1.1. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení v souvislosti s egyptskou vládou

(49) Komise požádala egyptskou vládu ve svém dotazníku, v žádosti o informace a během inspekce na místě, aby poskytla určité informace týkající se zóny ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu, která se nachází se v Egyptě. Tyto žádosti o informace zahrnovaly mimo jiné otázky týkající se právního a institucionálního rámce a existence mezivládních dohod mezi Čínou a Egyptem.

(50) Zejména v návaznosti na změnu oznámení o zahájení řízení požádala Komise egyptskou vládu o informace týkající se fungování zóny SETC a právního základu, o který se opírá, se zvláštním odkazem na spolupráci mezi egyptskou a čínskou vládou při zakládání a utváření zóny SETC jako obchodního prostředí schopného přilákat investory z Číny. Kromě toho požádala Komise o informace týkající se kontroly a správy zóny SETC společností Egypt-TEDA Investment Company, holdingem TEDA a egyptsko-čínskou společnou pracovní skupinou, jakož i o informace týkající se úlohy Čínsko-afrického rozvojového fondu v rámci čínských investic směřujících do zahraničí. V neposlední řadě se Komise dotázala egyptské vlády na status zóny SETC jako zóny zahraniční ekonomické spolupráce schválené Ministerstvem obchodu Číny.

(51) V odpovědi na žádost o informace poskytla egyptská vláda pouze některé z požadovaných informací, zatímco podstatnou část žádosti ponechala bez odpovědi.

(52) Egyptská vláda poskytla informace týkající se právního základu zóny SETC předložením mezinárodních dohod sjednaných egyptskou a čínskou vládou, které tvoří právní základ jejich spolupráce a jejichž cílem je přinést výhody společnostem, které jsou usazeny v zóně SETC, jako je vyvážející výrobce.

(53) Komisi však stále chybí informace týkající se dohod, memorand o porozumění nebo jiných dokumentů podepsaných mezi čínskou a egyptskou vládou v souvislosti se zónou SETC. Komise například nalezla veřejně dostupné odkazy na pětileté prováděcí pokyny pro zlepšení komplexního strategického partnerství mezi ČLR a Egyptskou arabskou republikou z roku 2016.

(54) Kromě toho byl v dubnu 2017 oficiálně zřízen společný řídící výbor zóny ekonomické a obchodní spolupráce mezi Čínou/Egyptem a holdingem TEDA v Suezském průplavu. V červenci roku 2017 byl zřízen Mezivládní koordinační výbor a tento výbor uspořádal své první společné zasedání. Komise neobdržela písemnou dokumentaci týkající se zasedání konaných v rámci těchto různých konzultačních mechanismů, s výjimkou jednoho zasedání správní komise.

(55) Vzhledem k neposkytnutí těchto informací se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace důležité pro tento aspekt šetření.

(56) Komise proto egyptskou vládu vyrozuměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého společnostem nacházejícím se v zóně SETC možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení. Egyptská vláda namítla a zdůraznila, že s Komisí plně spolupracovala. Komise však měla za to, že informace o přesné spolupráci mezi oběma vládami při zřizování a správě zóny SETC mají zásadní význam pro právní posouzení věci, jak je vysvětleno v následujícím oddíle 3.2.2. Bohužel po příslušném ověření obdržela pouze některé relevantní dokumenty, v důsledku čehož nemohla ověřit jejich pravost. Kromě toho se nemohla zapojit do žádné navazující diskuze s egyptskou vládou o významných podrobnostech, které mohly objasnit rozsah a míru spolupráce mezi oběma vládami v dané zóně.

(57) S ohledem na výše uvedené úvahy uplatnila Komise článek 28 základního nařízení a ve vztahu k těmto bodům vycházela z dostupných údajů.

3.2.2. *Právní posouzení*

(58) Fungování zóny SETC představuje úzkou spolupráci mezi egyptskou a čínskou vládou, spolupráci, která se projevuje zejména ve společném podniku Egypta a Číny na území vyvážející země. Vlády Egypta a Číny spojily své zdroje a poskytly výrobci výrobků z nekonečných skleněných vláken v zóně SETC příznivé podmínky, které mu přinášejí výhody. Toto sloučení zdrojů prostřednictvím takovéto úzké spolupráce slouží společnému účelu a přináší výhody společnému příjemci Jushi Egypt.

3.2.3. *Finanční příspěvek vlády nebo veřejnoprávního subjektu*

(59) Podle čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení subvence existuje, pokud některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek. Stejně tak čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1) dohody o subvencích uvádí, že subvence bude považována za existující, „*jestliže se vyskytuje finanční příspěvek vlády nebo veřejně právní instituce*".

(60) Egyptská vláda poskytla společnosti Jushi Egypt pozemky a nabídla několik daňových úlev. Tyto subvence jsou tedy uskutečňovány a poskytovány přímo egyptskou vládou.

(61) Avšak od uzavření memoranda o porozumění v roce 1997 se egyptská vláda aktivně snažila zónu podporovat nejen přímo poskytnutím pozemků a daňových úlev, ale také nepřímo prostřednictvím dohodnuté pomoci čínské vlády na rozvoj zóny SETC na jejím území. Podle podmínek memoranda o porozumění egyptská vláda skutečně výslovně „*podporovala (a podporuje) příslušné obchodní odvětví v Číně za účelem poskytnutí příspěvků na projekty, které mají být realizovány v rámci zóny*". V návaznosti na návštěvu prezidenta Mursího v Číně v srpnu roku 2012 se zóně SETC dostalo „*nebývalé pozornosti a podpory ze strany egyptské vlády*" ([18]). Podle článku 1 dohody o spolupráci z roku 2016 obě strany souhlasily s rozvojem zóny „*v souladu se […] stávajícími právními předpisy obou zemí*".

(62) Článek 1 právního předpisu, kterým se provádí dohoda o spolupráci, dále stanoví, že „*řídící výbor* [odpovědný za koordinaci a vyřizování každodenní práce v zóně spolupráce] *je zřízen v souladu s mnohostrannými a dvoustrannými dohodami a stávajícími právními předpisy, které podepsaly nebo jichž se účastnily Čínská lidová republika a Egyptská arabská republika*". Podle článku 4 dohody o spolupráci obě strany slibují „*podporu a usnadnění výstavby, usnadnění podnikání a fungování zóny spolupráce*". Za tímto účelem Egypt souhlasil s tím, aby Čína zónu označila za „*zónu zahraničního obchodu a spolupráce*".

(63) V čl. 4 odst. 1 dohody o spolupráci Čína potvrdila, že dotčená zóna „*má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zóny zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce*". Kromě toho se čínská vláda v článku 5 dohody o spolupráci výslovně zavázala, že zónu „*podpoří*" mimo jiné tím, že „*vybídne příslušné finanční instituce, aby poskytly finanční nástroj*" pro společnosti a investice v dotčené zóně.

(64) Kromě toho podle čl. 2 bodu iv) Dohody o spolupráci týkající se zřízení řídícího výboru pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce je povinností řídícího výboru „*vyvinout maximální úsilí a bezproblémově provést všechny pobídkové politiky podle čínských a egyptských právních předpisů*" a podle čl. 2 bodu v) „*zajišťovat koordinaci a pomoc pro příslušné finanční instituce, mimo jiné včetně bankovních institucí, pojišťovacích institucí a různých fondů, které poskytují úvěrovou podporu pro zónu spolupráce a rezidenční podniky, a pomoci zóně spolupráce a rezidenčním podnikům prozkoumat více možností financování*". V neposlední řadě podle článku 7 téže dohody se jak egyptská vláda, tak čínská vláda zavázaly, že jakékoli stávající nebo budoucí právní předpisy, které poskytují příznivější zacházení než dohoda o spolupráci, mají nad dohodou o spolupráci převahu. Preferenční financování čínské vlády pro výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken v dotčené zóně je výsledkem těchto závazků a mělo by být chápáno v uvedených souvislostech.

([18]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA, s. 41.

(65) Spojení sil egyptské a čínské vlády sledovalo několik účelů.

(66) Pro egyptskou stranu, jak bylo vyjádřeno na nejvyšší politické úrovni ([19]), bylo cílem přilákat čínské investice, know-how a kapitál, aby se podpořil hospodářský rozvoj ekonomické zóny Suezského průplavu a vytvořila se pracovní místa. Podle egyptského dlouhodobého plánu do roku 2022, zveřejněného Útvarem plánování Egypta v listopadu 2013, bude zóna SETC hrát významnou úlohu při modernizaci egyptského průmyslu tím, že bude získávat cizí měnu prostřednictvím vývozu, vytvářet systém zdanění a řešit nezaměstnanost ([20]).

(67) Čínská strana měla jinou motivaci. Z pohledu společností má Egypt určité výhody, pokud jde o nižší mzdové náklady a kratší dodací lhůty na hlavní trhy, jako je EU. Kromě toho, jak je uvedeno v prospektu dluhopisů vydaném skupinou Jushi v roce 2014: „*ochranné překážky obchodu skrytě navýšily tržní ceny čínského vývozu skleněných vláken, což má negativní dopad na vývoz skleněných vláken skupiny Jushi. […] po rozběhnutí společnosti Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. v roce 2013 bude poptávka po výrobcích uvedených tří regionů* ([21]) *společností Jushi Egypt pokryta. Výše uvedené tři regiony nebudou ukládat antidumpingová cla na egyptské výrobky společnosti Jushi a dopad antidumpingových opatření na skupinu Jushi se výrazně sníží. Předběžnou zásadou stanovení cen egyptských výrobků ze skleněných vláken společnosti Jushi pro zákazníky ve výše uvedených třech regionech je sdílení celních úspor se zákazníky a plné využívání úspor v oblasti antidumpingových cel a nákladů na dopravu ze strany emitenta.*“ Od roku 2011 ([22]) a od konce roku 2014 ([23]) podléhal dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Číny antidumpingovým a vyrovnávacím clům v EU a EU je jedním ze „tří regionů“, který je v prospektu dluhopisů zmíněn.

(68) Z pohledu čínské vlády je podle 13. pětiletého plánu pro rozvoj zahraničního obchodu vypracovaného Ministerstvem obchodu jedním z hlavních úkolů podle tohoto plánu posílení obchodní spolupráce se zeměmi v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“, aby se podpořil a rozšířil vývoz mimo jiné výrobků špičkových technologií, jako jsou výrobky z nekonečných skleněných vláken. Plán zahrnuje toto prohlášení: „*Stabilizovat vývoz výhodných výrobků, jako jsou výrobky náročné na práci, do výše uvedených zemí, využít příležitostí k vybudování infrastruktury pro tyto země a podpořit vývoz velkých kompletních souborů zařízení, technologií, standardů a služeb. Přizpůsobit se trendu transformace a modernizace průmyslových odvětví těchto zemí a urychlit vývoz elektromechanických výrobků a výrobků špičkových technologií. […] Zintenzivnit rozšiřování rozvíjejících se trhů a po komplexním zohlednění hospodářského rozsahu, rychlosti růstu, dostupnosti zdrojů, míry rizika a dalších faktorů zvolit několik rozvíjejících se trhů pro prvotní rozšiřování. Rozšířit vývoz vyspělého technického vybavení a podpořit vývoz vysoce kvalitních, prvotřídních a relativně výhodných odvětví a výrobků*“. Plánovaná opatření k dosažení těchto úkolů zahrnují „*rozvoj zón hospodářského a technologického rozvoje a různých parků na celostátní úrovni*“.

(69) V jednom z článků se uvádí: „*Pod vedením vládních úřadů v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a v souvislosti se strategií hostitelské země na nejvyšší úrovni se zóny zahraniční spolupráce staly nástrojem k provádění iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a mezinárodní spolupráce v oblasti výrobních kapacit*“ ([24]).

(70) Zahraniční zóny tedy Číně slouží k dosažení několika strategických cílů. Zaprvé by mohly pomoci zvýšit poptávku po strojích a zařízeních vyrobených v Číně. Zadruhé výrobou v zahraničí a vývozem do Evropy nebo Severní Ameriky by se čínské společnosti mohly vyhnout obchodnímu napětí a překážkám uvaleným na vývoz z Číny. Zatřetí by mohly napomoci snahám Číny o podporu její vlastní domácí restrukturalizace a posílit hodnotový řetězec v domácím prostředí ([25]).

([19]) Připomínky prezidenta Mursího během jeho návštěvy Číny ze srpna 2012, desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA, s. 47 a 53; připomínky prezidenta Sisiho během jeho návštěvy Číny v prosinci 2016, desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 94.

([20]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 59.

([21]) Třemi regiony zmíněnými v textu jsou EU, Indie a Turecko.

([22]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 67, 15.3.2011, s. 1).

([23]) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1379/2014 ze dne 16. prosince 2014, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 367, 23.12.2014, s. 22).

([24]) Výroční zpráva o rozvoji v Africe, č. 19 (2016–2017, Yellow Books of Africa, s. 13).

([25]) D. Brautigam & Xiaoyang Tang; Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development, ročník 63, 2014, s. 78–91.

(71) Z výše uvedeného vyplývá, že egyptská vláda očekávala a uvítala čínské financování úzké spolupráce v rámci zóny SETC, aby posílila rozvoj jednoho ze svých nejchudších regionů. Čínská vláda doufala, že čínské společnosti by mohly působit mimo čínská území a rozšířit svůj vývoz v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ (pokud možno vyhnout se opatřením na ochranu obchodu).

(72) Za těchto okolností měla Komise za to, že pojem „vláda“ v čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení by měl zahrnovat nejen opatření přímo vydaná egyptskou vládou, ale také ta opatření čínské vlády, která lze na základě dostupných důkazů přičíst egyptské vládě.

(73) Jak rozhodl odvolací orgán ve věci US–Gasoline ([26]), nelze právo WTO vykládat v klinické izolaci od obecného mezinárodního práva. Zejména obecné zásady mezinárodního práva tedy tvoří součást právního řádu WTO, který není samostatným režimem ([27]). V souladu s článkem 3.2 Ujednání o řešení sporů a čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu (dále jen „Vídeňská úmluva“) musí být při posuzování souvislostí podmínek úmluvy brán zřetel na „*každé příslušné pravidlo mezinárodního práva použitelné ve vztazích mezi stranami*“.

(74) Tato „pravidla“ zahrnují zvykové mezinárodní právo ([28]) a jsou ze své podstaty závazná pro všechny členy WTO, včetně Egypta, Číny a Evropské unie. Důležitou oblastí zvykového mezinárodního práva jsou pravidla týkající se odpovědnosti států, která byla kodifikována Komisí pro mezinárodní právo (články o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování vytvořené Komisí pro mezinárodní právo) ([29]) v souladu s jejím mandátem podle čl. 13 odst. 1 písm. a) Charty OSN.

(75) Pravidla uvedená v článcích Komise pro mezinárodní právo jsou rovněž „relevantní“ ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy, protože poskytují pokyny pro výklad pojmu přičitatelnosti, tj. pokud lze určitá jednání nebo opomenutí přičíst jednomu státu, i když tato jednání nebo opomenutí nepocházejí přímo z tohoto státu. V tomto ohledu je pro výklad pojmů „*vláda*“ v úvodní větě čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1) dohody o subvencích relevantní pojem „přičitatelnost“, a to zejména pro určení správné přičitatelnosti jednání v situaci spolupráce mezi dvěma státy, pokud jde o subvence, jak je tomu v daném případě ([30]).

(76) Články Komise pro mezinárodní právo lze tedy využít k výkladu pojmů „*vláda*“ v úvodní větě čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1) dohody o subvencích, aby bylo možné přičíst jednání (poskytnutí subvence) egyptské vládě, a to i v případech, kdy finanční příspěvek nebyl poskytnut přímo egyptskou vládou.

(77) V tomto ohledu Komise uvedla, že článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo zejména stanoví, že „*jednání, které nelze přičítat státu podle předchozích článků, se nicméně považuje za jednání daného státu podle mezinárodního práva, pokud daný stát uzná a přijme dotčené jednání za vlastní*“. Komentář Komise pro mezinárodní právo k článku 11 vysvětluje, že „*v soudních rozhodnutích a státní praxi lze nalézt případy použití zásady [přičitatelnosti státu prostřednictvím uznání a přijetí chování]*“ ([31]). Jak je připomenuto v 6. bodě odůvodnění téhož komentáře, je třeba, aby stát „*určil dotčené jednání a přijal je za vlastní*“.

(78) Od zahájení projektu v roce 1997 přijala egyptská vláda čínské financování společnosti Jushi Egypt za součást své vlastní politiky pro danou zónu. Prezident Mursí během své návštěvy Číny v srpnu 2012 veřejně přivítal čínské investice a kapitál a Úřad plánování Egypta v listopadu 2013 uznal, že zóna SETC financovaná Čínou bude hrát významnou úlohu při modernizaci egyptského průmyslu. Při další návštěvě Číny v prosinci 2014 se prezident Sisi „*vyjádřil, že návrh prezidenta Ťin-pchinga týkající se společného zavedení iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ představuje*

([26]) WT/DS2/AB/R, Spojené státy – reformulovaný benzin, zpráva odvolacího orgánu přijatá dne 20. května 1996, s. 17.

([27]) Podrobně viz J. Pauwelyn, The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?, *American Journal of International Law* (2001), s. 535 a následující; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

([28]) WT/DS379, Spojené státy – konečná antidumpingová a antisubvenční cla na určité výrobky z Číny, zpráva odvolacího orgánu přijatá dne 11. března 2011, bod 308; M.E. Villiger, „Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties‘ (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

([29]) Komise pro mezinárodní právo, Návrh článků o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování, listopad 2001, dodatek č. 10 (A/56/10), kapitola IV.E.1.

([30]) WT/DS379/AB/R, body 304–322.

([31]) Komise pro mezinárodní právo, Návrh článků o odpovědnosti států za mezinárodně protiprávní chování, s komentářem, listopad 2001, dodatek č. 10 (A/56/10), s. 52, 3. bod odůvodnění článku 11.

významnou příležitost pro egyptskou obnovu a egyptská strana je připravena k aktivnímu zapojení a poskytnutí podpory. Egyptská strana si přála spolupracovat s Čínou na rozvoji projektů koridoru Suezského průpravu, zóny ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu atd. a přilákat čínské podniky, aby v Egyptě investovaly“ ([32]).

(79) Charakteristika čínské iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ je veřejně známá. Články 30 až 36 poradních stanovisek Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení ze dne 13. května 2015 uvádějí veškeré druhy politické podpory, které mohou získat společnosti „směřující do zahraničí“. Zahrnují politiky fiskální a daňové podpory, zvýhodněné úvěry, finanční podporu prostřednictvím syndikovaných úvěrů, vývozní úvěry a financování projektů, kapitálové investice a v neposlední řadě také pojištění vývozních úvěrů. Článek 31 těchto stanovisek odkazuje na „zvýhodněné úvěry“, které „*podporují podniky, aby se zapojily do vývozu rozsáhlých kompletních souborů zařízení, uzavírání smluv na projekty a rozsáhlých investičních projektů*“. V praxi tato politika vedla k řadě preferenčního financování ze strany bank nebo ze speciálně zřízeného „Fondu hedvábné stezky“ podle článku 35 poradních stanovisek, jak nedávno stanovila Komise v jiné věci ([33]).

(80) Jelikož si prezidenti Egypta byli bezpochyby vědomi toho, že čínská iniciativa „Jeden pás, jedna cesta“ zahrnuje silné státní financování prostřednictvím preferenčního financování a jiných finančních nástrojů, byla tedy tato finanční podpora ze strany čínské vlády společným zřízením zóny SETC s Čínou na nejvyšší politické úrovni jasně uznána a přijata.

(81) Skutečnost, že Egypt uznal a přijal čínské preferenční financování, je dále potvrzena textem dohody o spolupráci z roku 2016. Jak je stanoveno v článku 1 dohody o spolupráci, Egypt výslovně uznal, že Čína může uplatňovat své právní předpisy ve vztahu k hospodářským subjektům v zóně SETC nebo ve vztahu k operacím v rámci zóny SETC. Za tímto účelem egyptská vláda rovněž souhlasila s tím, aby Čína označila zónu SETC za „oblast zahraničních investic“ podle svých právních předpisů. Jelikož jsou „oblasti zahraničních investic“ prostředkem iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ uvedené v 66. bodě odůvodnění a jelikož tato iniciativa využívá preferenční financování jako nástroj, takovéto označení v článku 4 dohody o spolupráci, v němž Čína rovněž potvrdila, že dotčená zóna „*má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zóny zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce*“, vedlo k tomu, že společnost Jushi Egypt mohla žádat o preferenční úvěry od čínských bank zajišťujících vládní politiku a o využití podmínek preferenčního vývozního pojištění. Egypt schválil také článek 5, podle něhož čínská vláda podpoří zónu spolupráce rovněž tím, že „*vyzve příslušné finanční instituce, aby poskytly finanční nástroj pro […] investiční projekty realizované v rámci zóny spolupráce za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na využití úvěru*“. Jak již bylo ohledně čínského preferenčního financování konstatováno v předchozím šetření, místo správy jasně stanovených programů financování s přísnými kritérii způsobilosti je několik podporovaných odvětví určeno na nejvyšší politické úrovni ([34]). Oficiální označení zóny SETC v Egyptě za oblast zahraničních investic pro čínské společnosti v návaznosti na společnou dohodu obou prezidentů a „povzbuzení“ v článku 5 dokonale zapadají do obvyklého čínského vzorce aktivace preferenčního financování ze strany čínských bank zajišťujících vládní politiku.

(82) Čínská preferenční opatření ve prospěch čínských subjektů usazených v Egyptě byla tedy Egyptem „určena“ a „přijata za svá“.

(83) Kromě toho byli egyptští vedoucí představitelé neustále součástí třístupňového prováděcího mechanismu uvedeného ve 45. bodě odůvodnění. Úkolem prováděcího mechanismu je „*zajišťovat koordinaci a pomoc pro příslušné finanční instituce, mimo jiné včetně bankovních institucí, pojišťovacích institucí a různých fondů, které poskytují úvěrovou podporu pro zónu spolupráce a rezidenční podniky, a pomoci zóně spolupráce a rezidenčním podnikům prozkoumat více možností financování*“ podle čl. 2 písm. v) prováděcí dohody. Ustanovení čl. 2 odst. 4 téhož dokumentu pověřuje vedoucí představitele úkolem „*vyvinout maximální úsilí a bezproblémově provést všechny pobídkové politiky podle čínských*

([32]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 94.

([33]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690 ze dne 9. listopadu 2018, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 283, 12.11.2018, s. 1), 409. až 412. bod odůvodnění.

([34]) Prováděcí nařízení (EU) 2018/1690, 377. bod odůvodnění.

a egyptských právních předpisů“. To dokládá, že Egypt a Čína mají společně za to, že čínská strana neposkytuje peníze za tržní sazby, které by společnost Jushi Egypt mohla získat od mezinárodních investorů na trhu, ale proaktivně poskytuje státní pobídky, což je jiný výraz pro výhody nebo preference.

(84) Provedením tohoto ustanovení Egypt rovněž vyjádřil svůj plný souhlas s čínským preferenčním financováním ve prospěch výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken v dané zóně. S ohledem na částečně nedostatečnou spolupráci egyptské vlády v tomto zásadním aspektu vyšetřování nemohla Komise v tomto ohledu stanovit více podrobností; dostupné důkazy však poukazují na skutečnost, že obě vlády spolupracovaly, jak je popsáno výše, ve prospěch vyvážejícího výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken, který se nachází v dané zóně.

(85) Z důkazů vyplývá, že finanční příspěvky v podobě preferenčního financování ze strany čínských veřejnoprávních subjektů ve prospěch společnosti Jushi Egypt lze přičíst egyptské vládě jakožto vládě země původu nebo vývozu podle čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení. Důkazy ukázaly, že egyptská vláda schválila preferenční finanční podporu čínské vlády pro výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken v dané zóně v souladu s dohodnutými závazky rozvíjet a podporovat ekonomické činnosti v rámci dané zóny.

(86) V této souvislosti Komise dále uvedla, že možnost vlád poskytnout finanční příspěvek nepřímo prostřednictvím soukromých subjektů není mimo základní nařízení ani dohodu o subvencích ([35]). V případech, kdy vlády pověří soukromé subjekty určitým chováním nebo jim toto chování nařídí, je klíčovou otázkou to, že musí existovat „prokazatelná spojitost“ mezi aktem vlády a chováním soukromého subjektu ([36]). Obdobně v tomto případě existuje jasná a výslovná vazba mezi pozitivními opatřeními přijatými Čínou s cílem poskytnout dohodnutou finanční podporu vyvážejícímu výrobci výrobků z nekonečných skleněných vláken a egyptskou vládou.

(87) V důsledku toho Komise měla za to, že preferenční financování poskytnuté čínskou vládou vyvážejícímu výrobci výrobků z nekonečných skleněných vláken v dané zóně představuje finanční příspěvky egyptské vlády ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. i) základního nařízení ([37]).

3.2.4. *Výhoda*

(88) Komise se dále zabývala tím, zda by tyto finanční příspěvky přičitatelné egyptské vládě poskytly výhodu společnosti Jushi Egypt podle čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Připomněla, že tato společnost působí v Egyptě a je zapsána v obchodním rejstříku podle egyptského práva. Bylo tedy v zásadě vhodné zjistit, zda příjemce financování obdržel lepší podmínky, než jaké by získal na egyptském finančním trhu. Komise tento bod ověřila a přesvědčila se, že tomu tak s velkou rezervou bylo.

(89) Komise však vzala rovněž v úvahu výjimečné okolnosti této věci. Jak je uvedeno ve 44. bodě odůvodnění, vyvážející výrobce je v konečném důsledku vlastněn komisí SASAC. Čínské veřejnoprávní subjekty poskytly preferenční financování po vyjednání a podpisu příslušných dokumentů v Číně a příjemci je obdrželi přímo nebo nepřímo prostřednictvím své mateřské společnosti v Číně (úvěry mezi společnostmi). Kromě toho, jak je stanoveno v článku 1 dohody o spolupráci, egyptská vláda uznala, že tyto subjekty dostávají preferenční podporu, a tedy i levné úvěry v souladu s čínským právem, tj. za čínských podmínek. Čínské veřejnoprávní subjekty poskytly takovéto financování v souladu s článkem 5 dohody o spolupráci v souladu s politikami preferenčního financování zavedenými v Číně. Jak je vysvětleno ve 42. bodě odůvodnění, tato ustanovení dohody o spolupráci kodifikovala předchozí zavedenou praxi.

(90) Komise proto dospěla k závěru, že přijetí a uznání finančních příspěvků poskytnutých čínskými veřejnoprávními subjekty společnosti Jushi Egypt ze strany egyptské vlády rovněž zahrnovalo prvek výhody. Stanovila tedy tržní sazby pro preferenční financování a odpovídajícím způsobem vypočetla výhodu. Konstatovala, že tento přiměřený přístup vedl k nižším částkám subvencí, než jaké vyplývaly z použití hypotetického egyptského srovnávacího kritéria.

([35]) Viz čl. 3 odst. 1 písm. a) bod iv) základního nařízení a čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1) podbod iv) dohody o subvencích.

([36]) Zpráva odvolacího orgánu, Spojené státy – DRAMs (WT/DS296/AB/R), bod 112.

([37]) Ostatně lze konstatovat, že sporné skutečnosti mohou být rovněž vzaty v úvahu z hlediska článku 16 článků Komise pro mezinárodní právo. Úzká spolupráce mezi egyptskou a čínskou vládou nejen vedla k tomu, že egyptská vláda uznala a přijala čínské jednání, ale rovněž sloužila k potenciálnímu obcházení skutečných a potenciálních cel uložených EU na čínský vývoz dotčeného výrobku z Egypta.

3.2.5. *Specifičnost*

(91) Pokud jde o třetí bod týkající se specifičnosti, Komise zkoumala, zda jsou tyto subvence specifické, jak to vyžaduje čl. 4 odst. 2 až 4 základního nařízení.

(92) Na základě uznání a přijetí byla egyptská vláda, pokud jde o preferenční financování, poskytujícím orgánem. Egyptská vláda zejména uznala a přijala skutečnost, že čínská vláda označila zónu SETC za území pro zahraniční investice podle článku 4 dohody o spolupráci a podpořila jeho plnohodnotnou realizaci mimo jiné tím, že poskytla preferenční financování.

(93) Tyto subvence jsou dostupné pouze společnosti Jushi Egypt, neboť společnost působí v zóně SC (jejíž součástí je zóna SETC). Komise proto dospěla k závěru, že se jednalo o regionální subvence ve smyslu čl. 4 odst. 3 základního nařízení, které spadají do působnosti poskytujícího orgánu, v souladu s čl. 4 odst. 2 až 4 základního nařízení.

3.2.6. *Závěr*

(94) Závěrem Komise konstatovala, že obě subvence poskytnuté společnostem působícím v zóně SETC přímo Egyptem (poskytnutí pozemků, daňové úlevy), jakož i subvence poskytnuté nepřímo prostřednictvím preferenčního financování čínské vlády jsou napadnutelné podle článků 2–4 základního nařízení. Preferenční financování je přičitatelné Egyptu na základě toho, že Egypt uznal a přijal opatření čínské vlády za vlastní, například prostřednictvím dohody o spolupráci, úzké spolupráce a různých úrovní mechanismů spolupráce. Finanční příspěvky rovněž poskytly výhody a byly specifické. Komise přezkoumala všechny příslušné subvence podrobněji níže.

(95) Po poskytnutí konečných informací ([38]) egyptská vláda a vyvážející výrobce napadli tato zjištění předložením pěti bodů. Zaprvé podle mezinárodního práva nebylo možné přičíst egyptské vládě svrchované akty čínské vlády. Zadruhé Komise nevzala v potaz své vlastní základní nařízení, podle kterého musí mít orgán poskytující subvenci sídlo v zemi původu nebo vývozu, a nikoli mimo toto území. Zatřetí přičtení čínských aktů Egyptu rovněž představovalo porušení práva WTO, které nebylo možné vykládat s ohledem na článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo o odpovědnosti států. Začtvrté článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo nebyl ani použitelný na dané skutkové okolnosti. Zapáté finanční příspěvky pro společnost Jushi nesplňovaly požadavky na specifičnost podle článku 3 základního nařízení.

(96) Ve svém prvním bodě egyptská vláda a vyvážející výrobce zdůraznili zásadu svrchovanosti v mezinárodním právu. Z jejich pohledu lze určitý akt státu přičíst pouze v případě, že tento akt spadá do pravomoci orgánu tohoto státu. Z tohoto důvodu jsou akty subjektů, jež spadají do pravomoci čínského orgánu, přičitatelné pouze čínskému státu.

(97) Komise toto tvrzení zamítla. Zásada svrchované rovnosti v mezinárodním právu, jak je zakotvena v čl. 2 odst. 1 Charty OSN, zakazuje, aby jeden stát vykonával své pravomoci na území jiného státu proti vůli územního státu. Státy však mohou na svém území povolit činnost jiného státu. Činnost pozvaného státu na území hostitelského státu může být poté přičitatelná hostitelskému státu. Toto pravidlo například vyplývá přímo z rezoluce Valného shromáždění OSN 3314 (XXIX) z roku 1974 o definici agrese, která je obecně považována za kodifikaci obyčejového mezinárodního práva. Podle čl. 3 písm. f) uvedené rezoluce je napadení jednoho státu jiným státem definováno nejen jako přímé útoky prostřednictvím svých vlastních státních orgánů, ale i jako „*jednání státu, který dovolil, aby jeho území, jež dal k dispozici jinému státu, bylo tímto jiným státem použito ke spáchání útočného činu proti třetímu státu*“. Je zřejmé, že kdyby v roce 1962 Kuba Sovětskému svazu umožnila zaútočit na Spojené státy ruskými raketami z kubánského území, znamenalo by to mezinárodní odpovědnost Kuby za útočné činy vůči Spojeným státům. Mezinárodní právo proto uznává možnost přičíst jednání pozvaného státu hostitelskému státu, a dokonce za toto jednání uložit hostitelskému státu sankce, pokud jednání pozvaného státu způsobí újmu třetímu státu.

([38]) „Poskytnutí konečných informací“ (definitive disclosure) zde má stejný význam jako „poskytnutí konečných informací“ (final disclosure) uvedené v oddíle 1.4.

(98) Zadruhé egyptská vláda a vyvážející výrobce argumentovali, že neexistuje prostor pro to, aby podle základního nařízení EU bylo chování čínské vlády přičteno Egyptu. Definice „vlády" podle čl. 2 písm. b) základního nařízení byla výslovně spojena s územím orgánu poskytujícího podporu. Cílem formulace „na území" použité v uvedeném ustanovení bylo poskytnout právní jistotu a nelze ji vykládat odlišně na základě práva WTO nebo mezinárodního práva.

(99) V tomto ohledu Komise uvedla, že čl. 2 písm. b) základního nařízení stanoví, že: „se „vládou" rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu". Komise souhlasila s tím, že toto ustanovení se vztahuje na jednání vlády, z jejíhož území se subvencované výrobky vyvážejí do Evropské unie. Tak je tomu v tomto případě. Posuzovaný výrobek se vyrábí v Egyptě a vyváží se z Egypta do Evropské unie. Vláda Egypta jakožto orgán poskytující podporu se nachází na území Egypta.

(100) Avšak čl. 2 písm. b) základního nařízení se nevyjadřuje k samostatné otázce, které jednání může vláda na svém území povolit a uznat je za vlastní. Stejně jako pojem „veřejnoprávní subjekt" lze pojem „vláda" vykládat s ohledem na jeho souvislosti, předmět a účel. Jednání přičitatelná vládě země původu nebo vývozu tedy nemusí být pouze jednání, kterých se tato vláda dopustí přímo, ale rovněž jednání, která lze takovéto vládě přičíst. To je dále potvrzeno ustanovením čl. 3 odst. 1 písm. a) základního nařízení, když odkazuje na finanční příspěvek, který „poskytla" vláda. Ze stejných důvodů jsou argumenty egyptské vlády, které se odvolávají na několik ustanovení dohody o subvencích (např. čl. 1 odst. 1 písm. a) bod 1), článek 13, čl. 18 odst. 18.1 písm. a) a poznámka pod čarou č. 63), zbytečné. I když je pravda, že základní nařízení „musí být vykládán[o] v co největší míře s ohledem na příslušná ustanovení Dohody o subvencích" ([39]), tato ustanovení nebrání tomu, aby finanční příspěvek mohl být poskytnut jiným státem, který územní vláda uznává a přijímá za vlastní.

(101) V důsledku toho bylo zamítnuto druhé tvrzení vycházející z údajného úzkého chápání územní působnosti podle čl. 2 písm. b) základního nařízení a čl. 1 odst. 1 písm. a) bodu 1) dohody o subvencích.

(102) Třetí námitka se týkala významu článků Komise pro mezinárodní právo o odpovědnosti států v tomto ohledu. Podle egyptské vlády a vyvážejícího výrobce se nelze opírat o článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo, jelikož odvolací orgán ve věci USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Čína) ([40]) odkázal pouze na články 4, 5 a 8 uvedených článků.

(103) Komise toto tvrzení zamítla. Není důvod tvrdit, že pro výklad pravidel WTO jsou relevantní pouze určité zásady mezinárodního obyčejového práva, jak jsou zakotveny v článcích 4, 5 nebo 8 článků Komise pro mezinárodní právo o odpovědnosti států, avšak nikoli ostatní. Odvolací orgán WTO vždy uplatňoval pojmy obecného zvykového práva, které byly relevantní pro posouzení sporných skutečností. Vedle pravidel týkajících se přičitatelnosti jsou součástí právního řádu WTO také například zásady „estoppel" nebo dobré víry. V tomto případě egyptská vláda nezpochybnila faktické okolnosti toho, že pozvala, uznala a usnadnila provádění čínského preferenčního financování pro společnosti působící v Egyptě. Pro tento soubor okolností lze výkladové pokyny vyvodit z článku 11 článků Komise pro mezinárodní právo, na který se rovněž odkazuje v mezinárodní investiční judikatuře ([41]). Článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo je tedy pro výklad slov „vláda […] poskytla" v dohodě o subvencích příslušným pravidlem mezinárodního práva ve smyslu čl. 31 odst. 3 písm. c) Vídeňské úmluvy o smluvním právu.

(104) Podle čtvrté námitky nelze článek 11 článků Komise pro mezinárodní právo na sporné skutečnosti použít. Podle tohoto článku může stát po nabytí pozemku převzít odpovědnost za jednání jakožto nástupnický stát. Vláda může rovněž uznat soukromé chování svých občanů za vlastní. Článek však nepředpokládá, že stát přijme za vlastní jednání cizího svrchovaného státu.

([39]) Rozsudek Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) ze dne 10. dubna 2019 ve věci Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia SpA v. Evropská komise, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, bod 101, a rovněž rozsudek Tribunálu ze dne 11. července 2017 ve věci Viraj Profiles v. Rada, T-67/14, nezveřejněný, EU:T:2017:481, bod 88.

([40]) WT/DS379/AB/R, zpráva odvolacího orgánu, USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Čína), bod 309.

([41]) Mondev International Ltd. v. Spojené státy americké (ICSID Additional Facility, věc č. ARB(AF)/99/2), nález ze dne 11. října 2002, bod 115 a poznámka č. 47.

(105) Komise vyvrátila rovněž tuto námitku. Název článku 11 článků Komise pro mezinárodní právo je „chování uznané a přijaté státem za jeho vlastní“, bez jakékoli kvalifikace původce původního jednání. Toto pravidlo vyplývá přímo z rezoluce Valného shromáždění OSN 3314 (XXIX) z roku 1974 o definici agrese, která je obecně považována za kodifikaci obyčejového mezinárodního práva. Podle čl. 3 písm. f) uvedené rezoluce je napadení jednoho státu jiným státem definováno nejen jako přímé útoky prostřednictvím svých vlastních státních orgánů, ale i jako „*jednání státu, který dovolil, aby jeho území, jež dal k dispozici jinému státu, bylo tímto jiným státem použito ke spáchání útočného činu proti třetímu státu*“.

(106) Kromě Valného shromáždění OSN v rezoluci 3314 (XXIX) z roku 1974 (viz 97. bod odůvodnění) potvrdil svobodu států přijímat cizí akty za vlastní rovněž Mezinárodní soudní dvůr ([42]). Mezinárodní praxe tedy nepodporuje názor Egypta, že přičitatelnost podle článku 11 článků Komise pro mezinárodní právo se omezuje na případy územního nástupnictví nebo případy, kdy vláda uzná a přijme protiprávní chování na vlastním území státu.

(107) Ve své páté připomínce egyptská vláda a vyvážející výrobce tvrdili, že finanční příspěvky egyptské vlády subjektům v Egyptě nejsou specifické. Citovali čl. 4 odst. 2 základního nařízení, podle něhož musí být příjemce finančního příspěvku „v působnosti poskytujícího orgánu“. Podle jejich názoru formulace „poskytující orgán“ neznamená „uznávající a přijímající orgán“. Navíc v minulých šetřeních byla pro čínské subjekty poskytujícím orgánem vždy čínská vláda. Egyptská vláda dospěla k závěru, že finanční příspěvek čínské vlády nemůže být specifický, „neboť podniky sídlící v Egyptě nejsou v působnosti Číny“.

(108) Komise zopakovala, že považuje egyptskou vládu za poskytující orgán na základě jejího přijetí a uznání čínských preferenčních úvěrů. Jelikož společnost Jushi Egypt působí ve zvláštní ekonomické zóně, spadá rovněž do působnosti egyptské vlády. Přijetí této finanční podpory bylo také výslovně omezeno na společnosti působící v této zóně, a bylo tedy specifické.

(109) I kdyby bylo nezbytné prokázat, že čínská vláda vykonávala pravomoc nad těmito společnostmi dříve, než mohla egyptská vláda přijmout čínské chování za své, což nebylo, výsledek by se nezměnil. Podpisem článku 1 a čl. 4 odst. 1 dohody o spolupráci egyptská vláda souhlasila s tím, že společnosti působící v dané zóně obdrží „příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou na zóny zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce“ a že rozvoj této zóny bude probíhat v souladu s právními předpisy „obou zemí“. Kromě výkonu své vlastní územní působnosti tedy egyptská vláda rovněž umožnila Číně poskytnout zvláštní podporu pouze společnostem, které se nacházejí v „zónách zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce“. Toto tvrzení se proto zamítá.

(110) Závěrem Komise znovu potvrdila své zjištění, že egyptská vláda uznala a přijala za vlastní podporu pro kapitálové investice, úvěry pro společnost Jushi Egypt a poskytnutí pozemku ze strany společnosti TEDA Egypt, a poskytla tak specifické subvence ve smyslu článků 2 až 4 základního nařízení.

3.3. **Preferenční financování**

3.3.1. *Úvěry od bank zajišťujících vládní politiku pro společnost Jushi Egypt*

3.3.1.1. Částečná nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů

Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení v souvislosti s egyptskou vládou

(111) Jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění, Komise zaslala egyptské vládě žádost o informace, aby mohla v plném rozsahu prošetřit spolupráci mezi egyptskou a čínskou vládou ve prospěch vyvážejícího výrobce.

([42]) MSD, *Použití úmluvy o zabránění a trestání zločinu genocidia (Bosna a Hercegovina v. Srbsko a Černá Hora*, rozsudek ze dne 27. února 2007, bod 414). V uvedeném případě vycházel Mezinárodní soudní dvůr z předpokladu, že pro Státní společenství Srbsko a Černá Hora bylo z právního hlediska možné uznat a přijmout akty genocidy spáchané organizovanými vojenskými silami „Republika Srpska“, de facto srbského státu na území Bosny a Hercegoviny, během občanské války v této zemi od roku 1991 do roku 1995. Soud však konstatoval, že k tomuto uznání a přijetí v praxi nedošlo.

(112) Zejména část žádosti o informace se týkala chování čínských finančních institucí ve vlastnictví státu, a zejména jejich chování jakožto veřejnoprávních subjektů ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO při poskytování úvěrů vyvážejícímu výrobci v rámci spolupráce mezi čínskou a egyptskou vládou.

(113) Za tímto účelem si Komise od egyptské vlády vyžádala přehledné informace o finančním sektoru Číny a úloze bank zajišťujících vládní politiku, jako například CDB a EXIM, při poskytování úvěrů nebo vývozních úvěrů skupině Jushi. Komise požádala egyptskou vládu přímo nebo prostřednictvím čínské vlády, aby předložila přílohu A k žádosti o informace výše uvedeným bankám.

(114) Egyptská vláda neposkytla žádné z požadovaných informací a tvrdila, že nemá žádné informace o subjektech nacházejících se v Číně a o pravidlech platných v Číně a že nemá žádnou pravomoc takovéto informace požadovat. Podle názoru egyptské vlády Komise tím, že takovéto informace od egyptské vlády požadovala, porušila práva egyptské vlády na obhajobu a zásadu svrchovanosti států.

(115) Komise s tímto názorem nesouhlasila. Jak již bylo uvedeno, egyptská a čínská vláda se dohodly, že budou spolupracovat a společně vytvoří zónu SETC tak, aby subvence čínské vlády mohly být přičítány egyptské vládě. Komise dále poznamenala, že egyptská vláda společně s čínskou vládou zavedly řídicí mechanismus se třemi správními úrovněmi prostřednictvím článku 8 Dohody o zóně egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu z roku 2016 uzavřené mezi Ministerstvem obchodu ČLR a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu. Toto ustanovení se vztahuje k povinnosti spolupráce, pokud jde o otázky ovlivňující provoz zóny (což může zahrnovat situace, kdy může vývoz z dané zóny podléhat vyrovnávacím clům třetích zemí). Tento mechanismus umožnil egyptské vládě požadované informace od čínské vlády získat. Komise měla rovněž za to, že podle mezinárodního práva (článek 27 Vídeňské úmluvy o smluvním právu z roku 1969) měla čínská vláda dodržet své závazky k egyptské vládě v dobré víře a reagovat na žádost o informace předloženou egyptskou vládou.

(116) Komise proto měla za to, že egyptská vláda byla schopna požadované informace od čínské vlády získat, ale neučinila tak. I když některé z požadovaných informací mohla poskytnout pouze čínská vláda, měla Komise za to, že nedostatečná spolupráce ze strany egyptské a čínské vlády v tomto ohledu znamenala, že Komise mohla své závěry ohledně tohoto aspektu šetření založit pouze na dostupných informacích. Egyptská vláda ani kterákoli zúčastněná strana (včetně čínské vlády) nezpochybňovala skutečnosti, z nichž Komise při svém posouzení vycházela (ale pouze právní kvalifikaci těchto skutečností).

(117) Vzhledem k neposkytnutí těchto informací se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace důležité pro tento aspekt šetření.

3.3.1.2. Banky EXIM a CDB

(118) S ohledem na nedostatečnou spolupráci egyptské a čínské vlády, jak je vysvětleno v oddíle 3.2.1, použila Komise při posuzování jednání bank EXIM a CDB jako veřejnoprávních subjektů ustanovení článku 28 základního nařízení.

(119) V tomto ohledu se s cílem prokázat, že podnik ve vlastnictví státu je veřejnoprávním subjektem, použije tato zkouška ([43]): „*Rozhodující je, zda byla subjektu svěřena pravomoc vykonávat vládní funkce, nikoli, jak toho bylo dosaženo. Existuje mnoho různých způsobů, jimiž by vláda v úzkém smyslu slova mohla subjektům poskytnout pravomoc. Proto k prokázání, že tato pravomoc byla svěřena konkrétnímu subjektu, mohou být relevantní různé typy důkazů. Důkaz o tom, že určitý subjekt ve skutečnosti vykonává vládní funkce, může sloužit jako důkaz, že má nebo mu byla svěřena vládní pravomoc, zejména pokud takový důkaz naznačuje trvalou a systematickou praxi. Z toho podle našeho názoru vyplývá, že důkaz o tom, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad subjektem a jeho chováním, může za určitých okolností sloužit jako důkaz, že daný*

([43]) WT/DS379/AB/R, Spojené státy – konečná antidumpingová a antisubvenční cla na určité výrobky z Číny, zpráva odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011, DS 379, bod 318. Viz také WT/DS436/AB/R, Spojené státy – uhlíková ocel (Indie), zpráva odvolacího orgánu ze dne 8. prosince 2014, body 4.9–4.10, 4.17–4.20, a WT/DS437/AB/R, Spojené státy – vyrovnávací cla na určité výrobky z Číny, zpráva odvolacího orgánu ze dne 18. prosince 2014, bod 4.92.

subjekt má vládní pravomoc a tuto pravomoc uplatňuje při výkonu vládních funkcí. Zdůrazňujeme však, že – kromě výslovného přenesení pravomoci v právním nástroji – existence pouze formálních vazeb mezi subjektem a vládou v úzkém smyslu slova pravděpodobně nepostačuje k určení, že subjekt má nezbytnou vládní pravomoc. Tak například pouhá skutečnost, že vláda je většinovým akcionářem subjektu, neprokazuje, že vláda vykonává účinnou kontrolu nad chováním tohoto subjektu, a tím méně, že mu vláda svěřila vládní pravomoc. V některých případech však lze – jestliže z důkazů vyplývá, že existuje celá řada formálních indicií vládní kontroly a rovněž existují důkazy, že takováto kontrola je vykonávána účinným způsobem – na základě těchto důkazů dojít k závěru, že dotčený subjekt vykonává vládní pravomoc."

(120) Komise si vyžádala informace o státním vlastnictví, jakož i formální indicie vládní kontroly v bankách ve vlastnictví státu. Rovněž analyzovala, zda je kontrola vykonávána účinným způsobem. Za tímto účelem musela Komise plně vycházet z dostupných údajů, a to kvůli odmítnutí egyptské vlády a bank ve vlastnictví státu poskytnout jakékoli důkazy.

Vlastnictví a formální indicie kontroly

(121) Pokud jde o vlastnictví a formální indicie kontroly ze strany čínské vlády v předchozích antisubvenčních šetřeních ([44]), Komise zjistila, že banka EXIM byla založena a je provozována v souladu s „Oznámením o založení Export-Import Bank of China" vydaným Státní radou a se stanovami banky EXIM. Podle jejích stanov jmenuje vedení banky EXIM přímo stát. Dozorčí rada je jmenována Státní radou v souladu s „Prozatímními pravidly týkajícími se dozorčích rad v klíčových finančních institucích ve vlastnictví státu" (výnos Státní rady č. 282) a dalšími právními předpisy a je odpovědná Státní radě.

(122) Stanovy rovněž uvádějí, že stranický výbor banky EXIM hraje vedoucí a klíčovou politickou úlohu, a má tak zajistit, aby banka EXIM prováděla strategii a hlavní program strany a státu. Vedoucí postavení strany je součástí všech aspektů správy a řízení společnosti. Stanovy dále uvádějí, že banka EXIM podporuje rozvoj zahraničního obchodu a hospodářské spolupráce, přeshraniční investice, iniciativu „Jeden pás, jedna cesta", spolupráci v oblasti mezinárodních kapacit a výroby zařízení. Rozsah její obchodní činnosti zahrnuje krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé úvěry, které byly schváleny a které jsou v souladu s politikami zahraničního obchodu a „vykročení do světa", jako jsou vývozní úvěry, dovozní úvěry, nasmlouvané zahraniční úvěry ve strojírenství, zahraniční investiční úvěry, úvěry zahraniční pomoci čínské vlády a vývozní úvěry pro odběratele.

(123) EXIM je navíc podle svých internetových stránek ([45]) „státem financovaná a státem vlastněná banka zajišťující vládní politiku s postavením nezávislé právnické osoby. Jedná se o banku přímo pod vedením Státní rady, která se věnuje podpoře čínského zahraničního obchodu, investic a mezinárodní ekonomické spolupráce."

(124) Pokud jde o CDB, Komise v předchozích antisubvenčních šetřeních zjistila, že tato banka je plně ve vlastnictví státu ([46]). Jelikož nebyly poskytnuty žádné informace ohledně CDB, které by naznačovaly opak, zachovala Komise v tomto šetření stejný závěr.

([44]) Viz 183. až 185. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/72 ze dne 17. ledna 2019, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz elektrických jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 16, 18.1.2019, s. 5) (elektrická jízdní kola z Číny); 91. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/969 ze dne 8. června 2017, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17) (PVT z Číny) a 175. až 177. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/1690 (pneumatiky z Číny),.

([45]) http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, přístup ze dne 14. dubna 2020.

([46]) Viz PVT z Číny (132. bod odůvodnění), pneumatiky z Číny (210. bod odůvodnění).

Účinný výkon kontroly

(125) Komise dále hledala informace o tom, zda čínská vláda vykonávala účinnou kontrolu nad chováním banky ve vlastnictví státu, pokud jde o její úvěrové politiky a posuzování rizik, když poskytovala úvěry odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken. Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany egyptské vlády použila Komise nejlepší dostupné údaje, a zejména veřejně dostupné informace a zjištění v předchozích antisubvenčních šetřeních ([47]).

(126) V této souvislosti byly zohledněny tyto regulační dokumenty:

— článek 34 zákona ČLR o komerčních bankách (dále jen „bankovní zákon“),

— článek 15 obecných pravidel týkajících se úvěrů (prováděných Čínskou lidovou bankou),

— dočasná pravidla o podpoře průmyslové restrukturalizace (rozhodnutí Státní rady č. 40/2005) (dále jen „rozhodnutí č. 40“),

— prováděcí opatření Čínské komise pro regulaci bankovnictví (China Banking Regulatory Commission, dále jen „CBIRC“) pro záležitosti poskytování správních licencí pro komerční banky financované z Číny (vyhláška CBIRC [2017] č. 1),

— prováděcí opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí v souvislosti s bankami financovanými ze zahraničí (vyhláška CBIRC [2015] č. 4),

— správní opatření pro kvalifikace ředitelů a vyšších úředníků finančních institucí v bankovním sektoru (CBIRC [2013] č. 3).

(127) Při zkoumání těchto regulačních dokumentů Komise zjistila, že finanční instituce v ČLR působí v obecném právním prostředí, které je řídí tak, aby při přijímání finančních rozhodnutí zajistily soulad s cíli průmyslové politiky čínské vlády, a to z níže uvedených důvodů.

(128) Pokud jde o banku EXIM, její veřejný politický mandát je stanoven v oznámení o založení Import Export Bank of China a rovněž v jejích stanovách.

(129) Článek 34 bankovního zákona, který se vztahuje na všechny finanční instituce působící v Číně, obecně stanoví, že *„komerční banky musí vykonávat svou činnost v oblasti poskytování úvěrů v souladu s potřebami národního hospodářského a sociálního rozvoje a pod vedením průmyslové politiky státu“*. Ačkoli článek 4 bankovního zákona uvádí, že *„[k]omerční banky podle zákona vykonávají svoji podnikatelskou činnost bez vměšování jakéhokoli útvaru nebo jednotlivce. Komerční banky jsou povinny nezávisle nést občanskoprávní odpovědnost a ručí celým svým majetkem právnické osoby“*, z šetření vyplynulo, že článek 4 bankovního zákona se použije s výhradou článku 34 téhož zákona, podle kterého veřejnou politiku určuje stát a banky ji provádí a řídí se pokyny státu.

(130) Kromě toho stanoví článek 15 Obecných pravidel týkajících se úvěrů, že „v souladu se státní politikou mohou příslušné útvary subvencovat úroky z úvěrů s cílem podpořit růst určitých odvětví a hospodářský rozvoj v některých oblastech“.

(131) Podobně i rozhodnutí č. 40 vyzývá všechny finanční instituce, aby poskytovaly úvěrovou podporu zvláště „podporovaným“ projektům. Rozhodnutí č. 40 v kapitole III odkazuje na „Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci“, který se skládá ze tří kategorií obsahu, jmenovitě obsahu podporovaných projektů, obsahu omezených projektů a obsahu odstraněných projektů. Podle článku XVII rozhodnutí, pokud *„investiční projekt spadá do obsahu podpory, musí být přezkoumán a schválen a zaevidován podle příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se investic; všechny finanční instituce poskytují úvěrovou podporu podle úvěrových zásad; zařízení dovezené k vlastnímu použití*

([47]) Viz elektrická kola z Číny (195. až 202. bod odůvodnění), PVT z Číny (100. a 101. bod odůvodnění), pneumatiky z Číny (188. až 192. bod odůvodnění).

v celkové výši investice, s výjimkou komodit v obsahu dovážených komodit domácích investičních projektů, které nejsou vyloučeny (aktualizováno v roce 2000), vydaném Ministerstvem financí, lze osvobodit od dovozního cla a daně z přidané hodnoty, ledaže by existovaly nové předpisy o obsahu investičních projektů, které nejsou osvobozeny. Další oblíbené politiky v oblasti podporovaných průmyslových projektů se provádějí v souladu s příslušnými vnitrostátními předpisy".

(132) Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze z roku 2011) (změna z roku 2013) ([48]) v oddíle „Podpora kategorie I" uvádí toto: „*XII. Stavební materiály: […] 6. Technologický vývoj a výroba bezalkalických skleněných vláken vyráběných tažením ve vanových pecích a vysoce výkonných skleněných vláken a výrobků z nich s roční výtěžností 50 000 tun*".

(133) Projekty týkající se výroby výrobků z nekonečných skleněných vláken jsou proto součástí „podporované" kategorie.

(134) Rozhodnutí č. 40 tedy potvrzuje dřívější zjištění, pokud jde o bankovní zákon, v tom smyslu, že banky vykonávají vládní pravomoc ve formě preferenčních úvěrových operací. Komise rovněž zjistila, že Čínská komise pro regulaci bankovnictví a pojišťovnictví (dále jen „CBIRC") má dalekosáhlé schvalovací pravomoci, pokud jde o všechny aspekty řízení všech finančních institucí usazených v ČLR (včetně institucí v soukromém vlastnictví a institucí v zahraničním vlastnictví), jako například ([49]):

— schvalování jmenování všech vedoucích pracovníků finančních institucí, a to jak na úrovni ústředí, tak na úrovni místních poboček,

— schválení CBIRC je nezbytné pro nábor vedoucích pracovníků na všech úrovních, od nejvyšších pozic až po vedení poboček, a je třeba je získat i pro vedoucí pracovníky jmenované v zahraničních pobočkách a rovněž pro vedoucí pracovníky odpovědné za podpůrné funkce (např. IT manažery) a

— velmi dlouhý seznam správních schválení, včetně schválení pro zřizování poboček, nových linií podnikání nebo prodej nových výrobků, dále pro změnu stanov banky, prodej více než 5 % jejích akcií, navýšení kapitálu, změnu sídla, změnu organizační struktury atd.

(135) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že čínská vláda vytvořila normativní rámec, který musely dodržovat vedení a orgány dohledu jmenované čínskou vládou a odpovědné čínské vládě. Čínská vláda se proto opírala o tento normativní rámec s cílem vykonávat účinným způsobem kontrolu nad chováním spolupracující banky ve vlastnictví státu, kdykoli tato banka poskytovala úvěry odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken.

(136) Kromě obecného právního rámce se na úvěry poskytnuté bankou EXIM a CDB společnosti Jushi Egypt použil následující právní rámec.

(137) Dne 6. listopadu 2009 podepsaly společnost China-Africa TEDA a banka EXIM memorandum o porozumění týkající se strategické spolupráce a předložily plán balíčku s celkovou částkou až 6 miliard CNY za účelem provádění celkové strategické spolupráce v zónách zahraniční obchodní a ekonomické spolupráce.

(138) Dne 7. listopadu 2009 podepsalo šest zón africké ekonomické a obchodní spolupráce, a mezi nimi zóna SETC, pakt o společném zasedání zón čínské zahraniční (africké) ekonomické a obchodní spolupráce a Čínsko-afrického rozvojového fondu, který je dceřinou společností banky CDB.

(139) Kromě toho v roce 2013 Ministerstvo obchodu vydalo „Oznámení o aspektech týkajících se podpory Čínské rozvojové banky pro vytvoření a rozvoj zón zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce". Podle tohoto oznámení čínského Ministerstvo obchodu a CDB „*poskytnou politickou podporu pro investice a financování pro podniky a podniky vstupující do zóny ve způsobilých zónách spolupráce*". CDB „*vyjasní základní podmínky pro prioritní financování v zóně spolupráce v souladu s požadavky Ministerstva obchodu a Ministerstva financí*" a CDB bude „*selektivně podporovat projekty v rámci projektů výstavby a spolupráce, kterým Ministerstvo obchodu společně s hostitelskými vládami zóny spolupráce věnovalo velkou pozornost*".

([48]) Katalog pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) (změna z roku 2013) (vydaný prostřednictvím vyhlášky č. 9 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 27. března 2011 a změněný v souladu s rozhodnutím Národní komise pro rozvoj a reformy o změně příslušných ustanovení Katalogu pokynů pro průmyslovou restrukturalizaci (verze 2011) vydaným prostřednictvím vyhlášky č. 21 Národní komise pro rozvoj a reformy ze dne 16. února 2013).

([49]) Podle prováděcích opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí pro komerční banky financované z Číny (vyhláška CBIRC [2017] č. 1), prováděcích opatření CBIRC pro záležitosti poskytování správních licencí v souvislosti s bankami financovanými ze zahraničí (vyhláška CBIRC [2015] č. 4) a správních opatření pro kvalifikace ředitelů a vyšších úředníků finančních institucí v bankovním sektoru (CBIRC [2013] č. 3).

(140) V článku 4 dohody o spolupráci mezi Čínou a Egyptem z roku 2016 se uvádí, že „*čínská vláda určí zónu spolupráce jako zónu zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce Číny. Zóna spolupráce […] má nárok na příslušnou politickou podporu a pomoc poskytovanou čínskou vládou pro zóny zahraniční ekonomické a obchodní spolupráce*“. Kromě toho podle článku 5 má čínská vláda podpořit zónu spolupráce také tím, že „*vyzve příslušné finanční instituce, aby poskytly finanční nástroj pro […] investiční projekty realizované v rámci zóny spolupráce za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro poskytování úvěrů a požadavky na využití úvěru*“.

(141) V čl. 2 bodu iv) dohody o spolupráci týkající se zřízení řídícího výboru pro zónu čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu, kterou se provádí výše uvedená dohoda, se dále stanoví, že řídící výbor zřízený mezi příslušnými funkčními útvary magistrátu města Tchien-ťin a Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu má za povinnost „*vyvinout maximální úsilí a bezproblémově provést všechny pobídkové politiky podle čínských a egyptských právních předpisů*“ a podle čl. 2 bodu v) navíc „*zajišťovat koordinaci a pomoc pro příslušné finanční instituce, mimo jiné včetně bankovních institucí, pojišťovacích institucí a různých fondů, které poskytují úvěrovou podporu pro zónu spolupráce a rezidenční podniky, a pomoci zóně spolupráce a rezidenčním podnikům prozkoumat více možností financování*“.

(142) Komise zjistila, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, včetně EXIM a CDB, provedly ve vztahu k odvětví výrobků z nekonečných skleněných výše uvedený právní rámec při výkonu vládních funkcí. Proto se jednalo o veřejnoprávní subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.

3.3.1.3. Banky ve vlastnictví státu, které jednají jako veřejnoprávní subjekty

(143) V souladu se závěry, k nimž se dospělo ve výše uvedených bodech odůvodnění, se Komise rozhodla použít k určení toho, zda lze uvedené banky ve vlastnictví státu považovat za veřejnoprávní subjekty, dostupné skutečnosti.

(144) V předchozích antisubvenčních šetřeních ([50]) Komise zjistila, že tyto banky, které ve zkoumaných případech poskytly úvěry skupinám vyvážejících výrobců zařazeným do vzorku, byly částečně nebo zcela ve vlastnictví samotného státu nebo právnických osob v držení státu: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Dongying Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Jelikož nebyly poskytnuty žádné informace prokazující opak, zachovala Komise v tomto šetření stejný závěr.

(145) Jelikož chybí specifické informace od dotčených finančních institucí, které by naznačovaly jiné skutečnosti, určila Komise vlastnictví a kontrolu ze strany čínské vlády na základě formálních indicií ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny v oddíle 3.3.1.2. Z dostupných údajů zejména vyplývá, že vedení a orgány dohledu v bankách ve vlastnictví státu jsou jmenovány čínskou vládou a jsou odpovědné čínské vládě stejným způsobem jako EXIM.

(146) Pokud jde o účinný výkon kontroly, měla Komise za to, že normativní rámec analyzovaný ve výše uvedeném oddíle 3.3.1.2 se na ně vztahuje stejným způsobem. Jelikož nic nesvědčí o opaku, na základě dostupných údajů lze stejně tak předpokládat, že konkrétní důkazy o posouzení úvěruschopnosti chybí, takže analýza konkrétního uplatňování normativního rámce v oddíle 3.3.1.2 se na ně použije stejným způsobem.

(147) Na základě toho dospěla Komise k závěru, že ostatní banky ve vlastnictví státu, které poskytují úvěry společnostem zařazeným do vzorku, jsou rovněž veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.

3.3.1.4. Závěr o finančních institucích ve vlastnictví státu

(148) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, které vyvážejícímu výrobci nebo jeho skupině poskytly úvěry nebo finanční leasing, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.

([50]) Viz řízení týkající se PVT (132. bod odůvodnění) a řízení týkající se pneumatik (211. bod odůvodnění).

(149) Kromě toho, i kdyby tyto finanční instituce ve vlastnictví státu nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise zjistila, že by byly považovány za subjekty, které čínská vláda pověřila výkonem funkcí jinak svěřených vládě nebo kterým jejich výkon nařídila, ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny ve 131. až 133. bodě odůvodnění. Z tohoto důvodu by se jejich chování v každém případě přičetlo čínské vládě.

3.3.1.5. Pověřování soukromých finančních institucí nebo udělování pokynů těmto institucím

(150) Komise poté přistoupila ke zkoumání zbývajících finančních institucí. Na základě zjištění vyplývajících z předchozích antisubvenčních šetření ([51]) a doplněných o veřejně dostupné informace byly níže uvedené finanční instituce považovány za instituce v soukromém vlastnictví: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank, Ping An Bank. Komise zkoumala, zda tyto finanční instituce byly pověřeny čínskou vládou, aby poskytly subvence odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken, nebo jim to bylo nařízeno ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení.

(151) Podle odvolacího orgánu WTO dochází k „pověřování" v případech, kdy vláda dává soukromému subjektu odpovědnost, a „usměrněním" se rozumí situace, kdy vláda uplatňuje nad soukromým subjektem svou moc ([52]). V obou případech vláda využívá soukromý subjekt jako zástupce pro realizaci finančního příspěvku a *„ve většině případů by se dalo očekávat, že pověření nebo usměrnění soukromého subjektu bude zahrnovat nějakou formu hrozby nebo nucení"* ([53]). Zároveň bod iv) neumožňuje členům ukládat vyrovnávací opatření na výrobky v případech, *„kdy vláda pouze vykonává své obecné regulační pravomoci"* ([54]) nebo kdy zásah vlády *„může, ale nemusí mít konkrétní výsledek vzhledem k daným skutkovým okolnostem a výkonu svobodné volby ze strany aktérů na trhu"*. ([55]) Pověření nebo usměrnění pak spíše znamená *„aktivnější úlohu vlády než pouhé pobízení"* ([56]).

(152) Komise vzala na vědomí, že normativní rámec týkající se odvětví uvedeného v oddíle 3.3.1.2 platí pro všechny finanční instituce v ČLR, včetně finančních institucí v soukromém vlastnictví. Pro ilustraci lze uvést, že se bankovní zákon a různé pokyny CBIRC vztahují na všechny banky financované z Číny i banky se zahraničními investicemi pod správou CBIRC.

(153) Vzhledem k tomu, že od soukromých finančních institucí nebyly získány žádné odlišné informace, dospěla Komise k závěru, že pokud jde o odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken, všechny finanční instituce působící v Číně pod dohledem CBIRC (včetně soukromých finančních institucí) byly pověřeny státem nebo jim bylo ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) první odrážky základního nařízení státem nařízeno provádět vládní politiky a poskytovat úvěry s preferenčními sazbami odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken.

(154) Kromě toho normativní rámec vztahující se na všechny banky v Číně je mnohem širší než pouze dva předpisy upravující CBIRC, jak je uvedeno ve 106. bodě odůvodnění.

(155) Pokud jde o účinný výkon kontroly, měla Komise za to, že normativní rámec analyzovaný ve výše uvedeném oddíle 3.3.1.2 se na ně vztahuje stejným způsobem. Jelikož nic nesvědčí o opaku, na základě dostupných údajů lze předpokládat, že konkrétní důkazy o posouzení úvěruschopnosti chybí stejně jako v případě spolupracujících bank ve vlastnictví státu, takže analýza konkrétního uplatňování normativního rámce v oddíle 3.3.1.2 se na ně použije stejným způsobem.

(156) Na základě toho Komise dospěla k závěru, že ostatní banky ve vlastnictví státu, které poskytly úvěry společnosti Jushi Egypt, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení.

([51]) Viz řízení týkající se PVT a pneumatik.
([52]) WT/DS/296, DS296 Spojené státy – šetření týkající se vyrovnávacího cla na paměti typu DRAMS z Koreje, zpráva odvolacího orgánu ze dne 21. února 2005, bod 116.
([53]) Zpráva odvolacího orgánu, DS 296, bod 116.
([54]) Zpráva odvolacího orgánu, DS 296, bod 115.
([55]) Zpráva odvolacího orgánu, DS 296, bod 114, souhlasně se zprávou rozhodčího tribunálu, DS 194, bod 8.31.
([56]) Zpráva odvolacího orgánu, DS 296, bod 115.

3.3.1.6. Úvěrové ratingy

(157) Komise již v předchozích antisubvenčních šetřeních ([57]) stanovila, že domácí úvěrové ratingy poskytnuté čínským společnostem nejsou spolehlivé, a to na základě studie vydané Mezinárodním měnovým fondem ([58]), která poukazovala na nesoulad mezi mezinárodními a čínskými úvěrovými ratingy, v kombinaci se zjištěními šetření týkajícího se společností zařazených do vzorku. Podle MMF totiž místní ratingové agentury hodnotí více než 90 % čínských dluhopisů ratingem AA až AAA. To není srovnatelné s jinými trhy, například s trhem v EU nebo USA. Například na trhu v USA má takovýto špičkový rating méně než 2 % podniků. Čínské ratingové agentury tedy značně zkreslují své hodnocení směrem ke špičkovým hodnotám ratingové stupnice. Jejich ratingové stupnice jsou velmi široké a často sdružují dluhopisy s výrazně odlišnými úvěrovými riziky do jedné široké ratingové kategorie ([59]).

(158) Zahraniční ratingové agentury, například Standard and Poor's a Moody's, při hodnocení čínských dluhopisů vydaných v zahraničí navíc obvykle uplatňují navýšení základního úvěrového ratingu emitenta na základě odhadu strategického významu podniku pro čínskou vládu a síly jakékoli implicitní záruky ([60]). Agentura Fitch například jasně uvádí, že v příslušných případech jsou tyto záruky hlavní hnací silou jejích úvěrových ratingů čínských společností ([61]).

(159) Na základě veřejně dostupných informací Komise zaprvé konstatovala, že stát může na trh s úvěrovými ratingy vyvíjet určitý vliv. Podle dvou studií, jež byly zveřejněny v roce 2016, na čínském trhu působilo přibližně dvanáct ratingových agentur, z nichž většinu vlastní stát. Celkově bylo 60 % všech hodnocených korporátních dluhopisů v Číně hodnoceno státem vlastněnou ratingovou agenturou ([62]).

(160) V předchozích šetřeních ([63]) čínská vláda potvrdila, že na čínském trhu s dluhopisy působilo dvanáct ratingových agentur, z toho deset tuzemských, k nimž patřily společnosti Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd, Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Existovaly i dvě ratingové agentury, které byly společným podnikem čínských a zahraničních partnerů, konkrétně China Lianhe Credit Rating Co. Ltd. a China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. Jelikož neexistovaly informace prokazující opak, měla Komise za to, že se situace nezměnila.

(161) Zadruhé na čínský ratingový trh nelze volně vstoupit. Jedná se v zásadě o uzavřený trh, jelikož ratingové agentury musí být před zahájením svého působení schváleny Čínskou regulační komisí pro cenné papíry (China Securities Regulatory Commission, dále jen „CSRC") nebo bankou PBOC ([64]). Banka PBOC v polovině roku 2017 oznámila, že zahraniční ratingové agentury budou moci za určitých podmínek provádět úvěrová hodnocení části domácího trhu s dluhopisy. Během období šetření však ještě nebyla žádná zahraniční ratingová agentura schválena ([65]). V mezidobí však zahraniční agentury založily s některými místními ratingovými agenturami společné podniky, které udělují úvěrové ratingy pro domácí emise dluhopisů. Tyto ratingy se však řídí čínskými ratingovými stupnicemi, a nejsou tudíž přesně srovnatelné s mezinárodními ratingy, jak je vysvětleno výše.

([57]) Řízení týkající se elektrických kol (238. až 244. bod odůvodnění), řízení týkající se pneumatik (237. až 242. bod odůvodnění).

([58]) Pracovní dokument MMF „Resolving China's Corporate Debt Problem", autoři: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, říjen 2016, WP/16/203.

([59]) Livingston, M. Poon, W.P.H. a Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, v Journal of Banking & Finance, s. 24.

([60]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. a Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, s. 68.

([61]) Viz například Reuters (2016). *Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final 'A-'* https://www.reuters.com/article/idUSFit982112 (přístup dne 21. října 2017).

([62]) Lin, L.W. a Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market*. Columbia Law and Economics Working Paper č. 543, s. 20; Livingstone, M. Poon, W.P.H. a Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, v Journal of Banking & Finance, s. 9.

([63]) Řízení týkající se elektrických kol (241. bod odůvodnění), řízení týkající se pneumatik (240. bod odůvodnění).

([64]) Viz předběžná opatření pro správu odvětví úvěrových ratingů, pokud jde o trh cenných papírů, která vyhlásila Čínská regulační komise pro cenné papíry, nařízení Čínské regulační komise pro cenné papíry [2007] č. 50, 24. srpna 2007; oznámení Čínské lidové banky o kvalifikacích China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. a ostatních institucí působících v odvětví úvěrových ratingů korporátních dluhopisů, Yinfa [1997] č. 547 ze dne 16. prosince 1997, a oznámení č. 14 [2018] Čínské lidové banky a Čínské regulační komise pro cenné papíry k problematice týkající se vydávání úvěrových ratingů ratingovými agenturami na mezibankovním trhu s dluhopisy a na burze cenných papírů s dluhopisy.

([65]) Viz „Oznámení PBOC k problematice týkající se vydávání úvěrových ratingů ratingovými agenturami na mezibankovním trhu s dluhopisy", účinné od 1. července 2017.

(162) Nedávná studie provedená samotnou PBOC potvrzuje zjištění Komise a ve svých závěrech uvádí, že „*pokud je investiční úroveň zahraničních dluhopisů nastavena na mezinárodní rating BBB- a vyšší, pak může být domácí investiční stupeň pro dluhopisy hodnocen na úrovni AA- a vyšší s ohledem na rozdíl mezi průměrným domácím ratingem a mezinárodním ratingem 6 nebo více stupňů*“ ([66]).

(163) Vzhledem k situaci popsané ve 137. až 142. bodě odůvodnění dospěla Komise k závěru, že čínské úvěrové ratingy neposkytují spolehlivý odhad úvěrového rizika podkladového aktiva. Na tomto základě, jakkoli společnost vyvážejícího výrobce nebo jeho skupina získaly od čínské ratingové agentury dobrý úvěrový rating, má Komise za to, že takovéto ratingy nejsou spolehlivé. Tyto ratingy byly rovněž zkreslené politickými cíli, aby se podpořila klíčová strategická odvětví, jako jsou výrobky z nekonečných skleněných vláken.

3.3.1.7. Výhoda a výpočet výše subvence

(164) Jak je uvedeno v 85. bodě odůvodnění, měla Komise za to, že by pro příjemce nacházejícího se v Egyptě bylo v zásadě vhodné zjistit, zda tito příjemci úvěrů získali lepší podmínky, než jaké by získali na egyptském finančním trhu. Komise tento bod ověřila a potvrdila, že výše subvence by byla vyšší, pokud by se použily srovnatelné úvěrové úrokové sazby v Egyptě (17,8 %) ([67]). Avšak s ohledem na výjimečné okolnosti uvedené v 86. bodě odůvodnění vypočítala Komise výši napadnutelné subvence s přihlédnutím ke skutečnosti, že příjemci obdrželi preferenční financování v Číně. Pro účely tohoto výpočtu posoudila Komise výhodu, kterou získali příjemci během období šetření. Podle čl. 6 písm. b) základního nařízení představuje výhodu, kterou příjemci získali, rozdíl mezi částkou úroků, kterou platí společnost za preferenční úvěr, a částkou, kterou by společnost zaplatila za srovnatelný obchodní úvěr na trhu.

(165) Komise se rozhodla stanovit tržní sazby pro preferenční úvěry bank EXIM a CDB s ohledem na hypotetická kritéria pro čínské investory na trhu v souladu s čl. 6 písm. b) základního nařízení. Tyto banky neposkytly žádné další podrobnosti kvůli nedostatečné spolupráci. Komise se proto rozhodla použít stejnou metodiku výpočtu jako u ostatních úvěrů v cizích měnách vydaných čínskými finančními institucemi v ČLR a doplnila rizikovou prémii spojenou s investicí v Egyptě, jak je uvedeno níže.

(166) Komise tak nejprve stanovila úvěrový rating společnosti Jushi Egypt odrážející finanční situaci společnosti. Komise uvedla, že různé společnosti skupiny CNBM získaly od čínské ratingové agentury rating v rozmezí AA- až AA+. Vzhledem k celkovému zkreslení čínských úvěrových ratingů popsanému ve 137. až 143. bodě odůvodnění dospěla Komise k závěru, že tento rating není spolehlivý.

(167) Komise tedy měla za to, že celková finanční situace skupiny Jushi odpovídá ratingu BB, což je nejvyšší rating, který se již nepovažuje za „investiční stupeň“. Vzhledem k existenci revolvingových úvěrů dospěla Komise k závěru, že pro stanovení tržní referenční hodnoty by bylo vhodnější použít korporátní dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB).

(168) V souladu s ostatními úvěry v cizích měnách vydanými čínskými finančními institucemi v ČLR byly pro stanovení vhodné referenční hodnoty použity korporátní dluhopisy s ratingem B vydané v USD. Společnost Jushi Egypt se nachází v zemi, která byla předmětem občanských a politických nepokojů, jakož i různých teroristických útoků v době, kdy byly úvěry poskytnuty, a má tudíž úvěrové riziko odlišné od čínských společností v souvislosti s vnějšími podmínkami, které v samotné zemi panují. V důsledku toho Komise připočetla k referenční sazbě přirážku, aby do tržní sazby začlenila riziko země.

(169) Prémie související s rizikem země byla určena na základě klasifikace rizika země pro vývozní úvěry OECD, jakož i na základě minimální sazby prémie stanovené OECD ([68]). Riziko země pro úvěry poskytnuté bankou EXIM bylo stanoveno na 2,37 % a pro úvěry poskytnuté bankou CDB na 2,44 %.

([66]) Pracovní dokument PBOC č. 2017/5, 25. květen 2017, s. 28.

([67]) Statistika Egyptské centrální banky: Průměrné úrokové sazby úvěrů v EGP za období šetření, na základě váženého průměru úrokových sazeb u vzorku bank, jejichž vklady představují přibližně 80 % celkových vkladů bankovního systému a počítají se měsíčně, viz https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx.

([68]) Další podrobnosti viz Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech, leden 2019, TAD/PG(2019)1, a klasifikace rizika zemí účastníků Ujednání o státem podporovaných vývozních úvěrech.

(170) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt tvrdila, že Komise měla použít dvě nabídky, které společnosti učinila egyptská banka v letech 2013 a 2016, jako referenční hodnotu pro výpočet výhody z úvěrů. Komise tyto nabídky přezkoumala, ale rozhodla, že nejsou reprezentativní pro srovnatelný obchodní úvěr, který by podnik mohl na trhu skutečně získat.

(171) Komise zjistila, že nabídky neobsahují žádný popis skutečného finančního produktu nabízeného podniku, ale odkazují na úrokovou sazbu pro poskytování „úvěrových nástrojů" obecně. Komise proto nemůže určit, zda nabídka skutečně odkazuje na úvěr jako takový nebo na jiné finanční produkty, jako je například otevření úvěrové linky, obchodní financování (akreditivy, směnky, faktoring atd.). I kdyby se mělo za to, že nabídka souvisí s úvěrem, chybí další klíčové informace, jako je doba trvání údajného úvěru, který banka nabízí, a rozsah nabízených úvěrových příslibů (tj. maximální částka, kterou by banka byla ochotná společnosti poskytnout). V tomto ohledu Komise uvedla, že úvěry poskytnuté bankami CDB a EXIM byly dlouhodobé úvěry na velké projekty dlouhodobých aktiv ve výši několika stovek milionů USD. Komise tedy měla za to, že nemůže použít zástupnou hodnotu, kterou poskytla společnost Jushi Egypt.

(172) Komise rovněž uvedla, že i kdyby zohlednila referenční hodnotu poskytnutou společností, nevedlo by to k žádné významné změně ve výpočtu výhody, jelikož navrhovaná sazba egyptské banky byla v souladu se základní sazbou stanovenou Komisí pro referenční hodnotu, která odpovídá úvěru v USD poskytnutému čínskou bankou domácímu (čínskému) klientovi s ratingem BB. Tyto úvěry tedy pouze (pokud vůbec) potvrdily, že společnost Jushi Egypt skutečně využívá nižších úrokových sazeb ve srovnání s tržními referenčními hodnotami. Proto bylo tvrzení společnosti zamítnuto.

3.3.2. *Úvěry od bank zajišťujících vládní politiku ve prospěch společnosti Jushi Egypt prostřednictvím mateřské společnosti Jushi v Číně*

(173) V období od roku 2014 do konce období šetření poskytla společnost Jushi (China) řadu vnitropodnikových úvěrů společnosti Jushi Egypt v celkové výši přibližně 281,5 milionu USD.

(174) Komise však zjistila, že společnost Jushi (China) tyto vnitropodnikové úvěry sama financovala prostřednictvím externího financování od čínských finančních institucí. Jinými slovy, namísto aby společnost Jushi Egypt získala úvěry přímo od čínských bank, získala preferenční financování od těchto institucí společnost Jushi (China) a poté poskytla výhodu z těchto úvěrů na své výrobní činnosti v Egyptě (Jushi Egypt). Úvěry poskytnuté přímo bankami EXIM a CDB nejsou samy o sobě dostačující k tomu, aby poskytly celkovou částku financování z vnějších zdrojů potřebnou k rozvoji výrobních činností v zóně SETC. Bylo tedy zapotřebí dodatečné nepřímé financování prostřednictvím vnitropodnikových úvěrů. Komise nemohla najít konkrétní bankovní úvěr spojený s projektem v Egyptě. V roce 2014 však společnost Jushi (China) vydala dluhopis nahrazující různé bankovní úvěry, aby zlepšila svou dluhovou strukturu. Tento dluhopis, který obsahuje různé odkazy na kapitálové potřeby pro projekt v Egyptě, potvrzuje, že společnost Jushi (China) potřebovala externí finanční pomoc, aby podpořila své výrobní činnosti v Egyptě. Komise měla tedy za to, že související preferenční úvěry poskytované prostřednictvím společnosti Jushi (China) lze přisoudit egyptské vládě stejně jako přímé úvěry poskytnuté společnosti Jushi Egypt čínskými finančními institucemi.

(175) Jelikož všechny tyto úvěry lze v zásadě považovat za úvěry poskytnuté čínskou vládou čínské společnosti, která poté výhody poskytne na své výrobní činnosti jinde, rozhodla se Komise zacházet s těmito úvěry jako s jakýmkoli jiným domácím čínským úvěrem poskytnutým čínskému výrobci výrobků z nekonečných skleněných vláken. Jak bylo uvedeno ve 128. bodě odůvodnění, Komise v této souvislosti konstatovala, že všechny čínské finanční instituce ve vlastnictví státu, které poskytly úvěry společnostem Jushi (China) a Jushi Egypt, byly veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) základního nařízení ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodem i) základního nařízení a v souladu s příslušnou judikaturou WTO.

(176) Komise poté vypočetla výši napadnutelné subvence. V tomto ohledu Komise konstatovala, že nominální úroková sazba, kterou společnost Jushi (China) účtovala společnosti Jushi Egypt, činila 7,5 %. Žádné z financování poskytnutého společnosti Jushi (China) však nemělo tak vysokou úrokovou sazbu. Ve skutečnosti dosahovala průměrná úroková sazba účtovaná společnosti Jushi (China) během období šetření přibližně 4 %. Komise tedy porovnala průměrnou úrokovou sazbu, kterou společnost Jushi (China) platí z nesplacené částky vnitropodnikové půjčky během období šetření, s částkou, kterou by společnost musela uhradit za srovnatelný obchodní úvěr, který by mohla na trhu získat.

(177) Aby se zohlednila zvýšená riziková expozice bank vyplývající z existence revolvingových úvěrů, rozhodla se Komise použít o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení rizik a pro stanovení tržní referenční hodnoty použít korporátní dluhopisy USA s ratingem B (namísto BB).

(178) Všechny prvky týkající se tohoto financování výše popsaného v tomto oddíle jasně ukazují, že společnost Jushi (China) poskytla všechny výhody z preferenčního financování získaného od čínských finančních institucí společnosti Jushi Egypt. Ze všech těchto důvodů byla takto vypočtená výhoda přičtena společnosti Jushi Egypt.

(179) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt tvrdila, že Komise neměla na základě skutečnosti, že společnost Jushi Egypt nedodržela svůj splátkový kalendář vůči své mateřské společnosti nebo že v některých případech splácela úvěry společnosti Jushi Egypt jejím jménem její mateřská společnost, snížit úvěrový rating společnosti Jushi Egypt z AA na B. Skutečnost, že se skupina společností, jejíž součástí je Jushi Egypt, rozhodla, že je lepší, aby náklady nesl jiný subjekt ve skupině s cílem zachovat peněžní tok v jiném subjektu, neznamená, že takovýto jiný subjekt by svou povinnost nesplnil, pokud by se jednalo o povinnost vůči bankovní instituci.

(180) Komise zaprvé uvedla, že nenašla žádný úvěrový rating udělený společnosti Jushi Egypt jakoukoli externí stranou a že ani společnost Jushi Egypt za tímto účelem neposkytla žádný důkaz. Společnost Jushi Egypt tedy v prvé řadě nikdy úvěrový rating „AA“ neměla. Komise tak musela určit úvěrový rating společnosti Jushi Egypt za použití údajů v daném případě dostupných. S ohledem na významnou částku vnitropodnikových půjček od mateřské společnosti, jakož i na skutečnost, že skupina Jushi vystupovala jako ručitel pro úvěry od CDB a EXIM, stanovila Komise, že úvěrový rating společnosti Jushi Egypt úzce souvisí s ratingem její mateřské společnosti, který byl stanoven jako „BB“, jak je uvedeno ve 168. bodě odůvodnění. Tento úvěrový rating BB byl tedy pro Komisi výchozím bodem.

(181) Zadruhé, jak je vysvětleno ve 178. bodě odůvodnění, se Komise rozhodla použít o jeden stupeň nižší hodnotu na stupnici hodnocení, tj. B namísto BB, vzhledem k nesplácení závazků společnosti během let. Komise ostatně uvedla, že ačkoli úvěry bank CDB a EXIM byly splaceny v souladu se splátkovým kalendářem, celkové závazky společnosti se v průběhu let ve skutečnosti zvýšily. Společnost Jushi Egypt tak nahradila vnější dluh vnitropodnikovým dluhem, ale ve skutečnosti své závazky vůči bankovním institucím neplnila sama. Na rozdíl od tvrzení společnosti Jushi Egypt existují také náznaky, že by společnost nebyla schopna dostát svým povinnostem, pokud by všichni její dlužníci byli externími bankovními institucemi. Například, ačkoli byla společnost v letech 2015 a 2016 ztrátová a v roce 2016 vykazoval její základní kapitál zápornou hodnotu, bance CDB přesto v uvedených letech splatila vysoké částky v celkové výši 54 milionů USD (přibližně 546 milionů EGP). Společnost by tak nebyla schopna plnit své vnější závazky bez finanční podpory ze strany mateřské společnosti.

(182) S ohledem na výše uvedené Komise tato tvrzení zamítla.

(183) Všechny zjištěné subvence byly stanoveny na celý obrat společnosti. Výše subvence pak byla přepočtena na obrat dotčeného výrobku prodaného do Unie.

(184) Výše subvence zjištěné pro preferenční financování prostřednictvím úvěrů od čínských bank zajišťujících vládní politiku, přímo nebo prostřednictvím mateřské společnosti Jushi (China), dosahovaly v případě Jushi Egypt 6,46 %.

3.3.3. *Podpora kapitálových investic*

(185) Kromě přímých úvěrů a vnitropodnikových půjček potřebovala společnost Jushi Egypt pokrýt své finanční potřeby rovněž navýšením svého kapitálu.

(186) Z předchozích šetření vyplynulo, že na podporu zahraničních investic v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ byly získány významné subvence na úrovni mateřských společností čínských skupin, a to formou grantů, preferenčního financování a kapitálových injekcí. To byl zejména případ v nedávno uzavřeném antisubvenčním šetření týkajícím se pneumatik (dále jen „řízení týkající se pneumatik“) ([69]).

([69]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik z Číny (Úř. věst. 2018, L 283/1, oddíl 3.7).

3.3.3.1. Právní základ

— Třináctý pětiletý plán rozvoje zahraničního obchodu, který vydalo Ministerstvo obchodu dne 26. prosince 2016,

— Poradní stanoviska Státní rady pro podporu mezinárodní výrobní kapacity a spolupráce v oblasti výroby zařízení, která byla vydána v roce 2015 (dále jen „poradní stanoviska“),

— Plán rozvoje odvětví stavebních materiálů na období 2016–2020, Ministerstvo průmyslu a informačních technologií, GXBG [2016] č. 315,

— Třináctý pětiletý plán pro odvětví vláken a kompozitních materiálů,

— Made in China 2025, Státní rada, 7. července 2015.

3.3.3.2. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení v souvislosti se skupinou Jushi

(187) V žádosti o informace uvedené v 8. bodě odůvodnění si Komise vyžádala od skupiny Jushi mimo jiné informace týkající se jakýchkoli změn kapitálové struktury, včetně navýšení kapitálu a změn v právech akcionářů, společnosti Jushi Egypt a řady přímých a nepřímých mateřských společností patřících do skupiny Jushi, která je sama členem skupiny China National Building Materials (dále jen „skupina CNBM“).

(188) Šetření odhalilo, že China National Building Material Co. Ltd. (dále jen „CNBM“) je čínským státním podnikem, který vlastní přímo a nepřímo ze 41,27 % společnost China National Building Material Group Co., Ltd., jejímž 100 % vlastníkem je komise SASAC. CNBM je největším akcionářem s podílem ve výši 26,97 % ve společnosti China Jushi Co., Ltd. (dále jen „China Jushi“), která je jediným akcionářem společnosti Jushi Egypt ([70]).

(189) Společnost Jushi Egypt zpočátku poskytla jen velmi omezené informace o přímých a nepřímých mateřských společnostech.

(190) V důsledku toho zaslala Komise dne 18. března 2020 společnosti Jushi Egypt dopis, v němž určila nedostatky a informovala společnost Jushi Egypt o možném použití ustanovení článku 28 základního nařízení. Skupina Jushi mimo jiné neposkytla požadované informace týkající se odůvodnění změn kapitálové struktury a informace o způsobu, jakým byla financována navýšení kapitálu v případě společnosti Jushi Egypt, skupiny Jushi, společnosti China Jushi Co. Ltd. a společnosti CNBM.

(191) V reakci na tento dopis předložila společnost Jushi Egypt dokument zabývají se některými nedostatky, zejména způsobem, jakým byly změny kapitálové struktury zohledněny v účetních závěrkách jednotlivých společností skupiny. Informace poskytnuté v souvislosti se zapojením vládních a nevládních subjektů (např. státem vlastněných komerčních bank) však byly pouhými prohlášeními bez podpůrných důkazů a informace týkající se základních příčin změn a finančních údajů byly velmi omezené.

(192) Jak však bylo uvedeno výše, státní vlastnictví v CNBM je významné. Kromě toho podle veřejně dostupných informací na internetových stránkách společnosti CNBM ([71]) celý management společnosti CNBM zastává stranické funkce, například tajemník stranického výboru, zástupce tajemníka stranického výboru nebo stálý člen stranického výboru. Kromě toho pan Cao Jianglin, výkonný ředitel společnosti CNBM a stálý člen stranického výboru, je od roku 2002 rovněž předsedou představenstva společnosti China Jushi ([72]). Prohlášení v tom smyslu, že všechna rozhodnutí týkající se navýšení kapitálu dotčených společností byla provedena nezávisle na příslušném představenstvu, aniž by se do procesu jakkoli zapojily vládní nebo jiné nevládní subjekty, tudíž není s ohledem na státní vlastnictví a stranickou angažovanost managementu věrohodné.

(193) Vzhledem k neposkytnutí těchto informací se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace důležité pro tento aspekt šetření.

(194) Komise proto dospěla k závěru, že pokud jde o zjištění týkající se skupiny Jushi, společnosti China Jushi Co. Ltd. a společnosti CNBM, musí částečně vycházet z dostupných údajů.

3.3.3.3. Zjištění, jež šetření přineslo

(195) Během období šetření získala společnost Jushi Egypt granty poskytnuté společností CNBM, což je státem řízený subjekt, prostřednictvím kapitálových injekcí, konkrétně prostřednictvím splaceného kapitálu.

([70]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (naposledy zobrazeno dne 20. listopadu 2019).

([71]) http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/, přístup dne 24. dubna 2020.

([72]) Výroční zpráva 2019, CNBM.

(196) V roce 2012 akcionáři významně přispěli na financování společnosti Jushi Egypt částkou ve výši 42,6 milionu USD. Od té doby se kapitál společnosti Jushi Egypt do období šetření významně zvýšil až na 162 milionů USD. Na konci období šetření byl kapitál společnosti Jushi Egypt přibližně čtyřikrát vyšší než v roce 2012.

(197) Společnost Jushi Egypt je plně vlastněna skupinou Jushi, jejímž 100 % vlastníkem je společnost China Jushi. Hlavním akcionářem společnosti China Jushi je holding CNBM, který od roku 2010 držel nepřetržitě více než 25 % jejích akcií.

(198) Souběžně s navýšením kapitálu společnosti Jushi Egypt se podíl společnosti CNBM na kapitálové struktuře společnosti China Jushi zvýšil v podobném rozsahu. Konkrétně společnost CNBM od roku 2011 do konce roku 2018 šestinásobně zvýšila svůj splacený vklad do základního kapitálu společnosti China Jushi, a to ze 190 milionů CNY (30,2 milionu USD) v roce 2011 na 944 milionů CNY (140,9 milionu USD) v roce 2018.

(199) Tento obdobný trend a rozsah navýšení kapitálu jak ve společnosti Jushi Egypt, tak ve společnosti China Jushi významně naznačuje, že společnost CNBM získávala finanční prostředky, aby mohla navýšit kapitál společnosti Jushi Egypt prostřednictvím společnosti China Jushi až do období šetření.

(200) Kromě navýšení splaceného kapitálu byly významné finanční prostředky převedeny ze společnosti CNBM na společnost China Jushi a skupinu Jushi prostřednictvím jiných typů kapitálových účtů.

(201) Aby se určila povaha převodů a okolnosti, za nichž se základní kapitál v rámci dotčených společností vyvíjel, se Komise snažila získat přístup k relevantním informacím pocházejícím z CNBM. Jak je však vysvětleno v oddíle 3.3.3.2, společnost Jushi Egypt při šetření plně nespolupracovala a neposkytla nezbytné informace. Vzhledem k tomu, že tyto informace nebyly poskytnuty, a na základě použití ustanovení článku 28 základního nařízení, musela Komise pro svá zjištění částečně vycházet z dostupných skutečností. Komise zejména musela vycházet z dostupných skutečností, aby určila zdroj financování kapitálu poskytnutého společností CNBM společnosti Jushi Egypt, mimo jiné prostřednictvím společnosti China Jushi.

(202) K dosažení tohoto závěru Komise stanovila existenci jasného závazku ze strany společnosti CNBM investovat v zahraničí v podporovaných odvětvích. V tomto ohledu se společnost CNBM prezentuje jako „*aktivní realizátor iniciativy Jeden pás, jedna cesta*“ ve své výroční zprávě, na svých internetových stránkách a ve svých závodech. Například „*uskutečnila 312 projektů týkajících se cementu v 75 zemích a regionech po celém světě, více než 60 projektů týkajících se skleněných vláken, realizovala 33 investičních projektů, postavila 5 zahraničních skladů, provozovala čtrnáct zahraničních řetězců supermarketů se stavebním materiálem a řídila více než 30 závodů po celém světě*“ ([73]).

(203) Konkrétně v souvislosti s výrobky z nekonečných skleněných vláken společnost CNBM založila v roce 2012 společnost Jushi Egypt, výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken v Egyptě, a dceřinou společnost čínského vyvážejícího výrobce Jushi. V následujících letech se realizovalo několik důležitých investičních projektů na rozšíření výrobní kapacity společnosti Jushi Egypt.

(204) Kromě toho skupina Jushi založila řadu zahraničních výrobních a obchodních dceřiných společností v Jižní Africe, Jižní Koreji, Itálii, Španělsku, Francii, Kanadě, Indii, Singapuru, Japonsku, USA a Hongkongu. V roce 2016 skupina CNBM získala více než 5 miliard CNY (747,38 milionu USD) na svou strategii globalizace uvedenou ve 13. pětiletém plánu (2016 až 2020), mimo jiné na výše zmíněné egyptské projekty, a rovněž na investici do továrny v USA, v níž byla výroba zahájena v roce 2018, ve výši 300 milionů USD ([74]). V Indii plánuje do poloviny roku 2020 vybudovat výrobní závod s kapacitou 100 000 tun.

(205) Všechny tyto zahraniční projekty zapadají do širšího kontextu čínské politiky „vykročení do světa“. V tomto ohledu Song Zhiping, předseda představenstva společnosti CNBM, například uvedl: „*Podpis projektu Jushi US je milníkem ve strategickém vývoji globalizace společnosti China Jushi a současně představuje zásadní krok vpřed v jejím úsilí o dosažení vyšších cílů. Má rovněž referenční význam pro globalizaci CNBM, a dokonce celého odvětví stavebních materiálů v Číně.*“

([73]) Informační panel u vstupu do závodu společnosti Jushi Egypt.

([74]) China Jushi Online News Center, jakož i článek „Jushi plans to establish a factory in India“, JEC Composites News, 4. srpna 2016, http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india (poslední přístup dne 3. února 2020).

(206) Kromě toho výrobky z nekonečných skleněných vláken jsou rovněž podporovaným odvětvím v rámci iniciativy „Made in China 2025“ ([75]), a jsou tedy způsobilé k rozsáhlému financování ze státních prostředků. Byla vytvořena řada fondů na podporu iniciativy „Made in China 2025“, a tím nepřímo i odvětví výrobků z nekonečných skleněných vláken, například Národní fond pro integrované obvody, Fond pro pokročilou výrobu a Fond pro investice do nově vznikajících odvětví ([76]).

(207) Výrobky z nekonečných skleněných vláken jsou často uváděny pod zastřešujícím pojmem „nové materiály“. V plánu iniciativy „Made in China 2025“ ([77]) je vyjmenováno deset strategických odvětví, která jsou pro čínskou vládu klíčová. V rámci odvětví 9 se popisují „nové materiály“ a jejich podkategorie, včetně pokročilých základních materiálů (bod 9.1) a klíčových strategických materiálů (bod 9.2), včetně vysoce výkonných vláken a kompozitních materiálů a nových materiálů pro energetiku ([78]). Nové materiály tak využívají výhod vyplývajících z podpůrných mechanismů uvedených v dokumentu, k nimž patří mimo jiné politiky finanční podpory, fiskální a daňová politika a dohled a podpora ze strany Státní rady ([79]).

(208) Pro tato klíčová odvětví plán iniciativy „Made in China 2025“ v kapitole 3.9 výslovně uvádí, že Čína bude:

— *„podporovat podniky při provádění fúzí, kapitálových investic a investic rizikového kapitálu do zahraničí,*

— *aktivně se podílet na mezinárodní průmyslové spolupráci a tuto spolupráci podporovat a provádět významné strategické plány jako „Ekonomický pás podél Hedvábné stezky“ a „Námořní hedvábná stezka 21. století“ s cílem urychlit budování propojené infrastruktury se sousedními zeměmi a rozsáhlou průmyslovou spolupráci,*

— využít „otevírání“ podél hranic a vybudovat řadu parků pro zahraniční spolupráci v oblasti výroby ve způsobilých zemích,

— *podporovat zahraniční převody zařízení špičkových technologií, pokročilé technologie a silný průmysl*“.

(209) V jiném rozhovoru Song Zhiping uvedl, že z pohledu podnikání věnovala společnost CNBM zvláštní pozornost národním politikám souvisejícím s iniciativou „Jeden pás, jedna cesta“ a že „Jeden pás, jedna cesta“ *„je skutečně jedinečnou životní příležitostí pro čínské stavební materiály*“. Rovněž zdůraznil, že „vykročení do světa“ je spojeno s finanční spoluprací a funguje pouze tehdy, pokud *„spojíme finance, spolupráci v oblasti státních fondů, úvěry pro odběratele, finanční leasing a jiné způsoby, pokud naše vzájemná spolupráce ‚vykročí do světa‘ “*. Ve stejném duchu Song Zhiping dále uvedl, že *„mezinárodní spolupráce v oblasti kapacit musí být propojena s národní politikou „Jeden pás, jedna cesta“, zejména s finanční politikou země. Uskutečňovali jsme jednoduché investice, půjčovali si peníze a investovali, a to nebude masivní. Rád bych přijal podobný model jako Guoxin Holdings v Číně, kde společnosti přispívají 10 % a národní devizový trh daného státu přispívá 90 %. Musíme změnit naši starou závislost na úvěrech a hledat nové obchodní modely financování a organizační modely. Domnívám se, že bychom měli plně využít současných silných finančních výhod země, posílit vytváření investičních fondů pro stavební materiály, mobilizovat více kapitálu k účasti na investicích, podporovat podniky zabývající se stavebními materiály při jejich ‚vykročení do světa‘ “*.

(210) Tuto vizi podporuje čínská vláda, jak je patrné z projevu, který měl Xiao Yaqing, ředitel komise SASAC Státní rady na konferenci uspořádané společností CNBM: *„ústřední podniky jsou páteří národního hospodářství a měly by být úzce propojeny s národní strategií „Jeden pás, jedna cesta“, s využitím výhodné výrobní kapacity, s důrazem na klíčové oblasti a s podporou mezinárodní spolupráce v oblasti výrobní kapacity a výrobních zařízení. Ujímají se vedení při vytváření nové vizitky, aby mohla země ‚vykročit do světa‘[…]. V posledních letech zvýšily společnost China Building Materials a skupina China Materials tempo ‚vykročení do světa‘, dosáhly vynikajících výsledků a značný význam má restrukturalizace skupiny tak, aby vedla internacionalizaci čínského odvětví stavebních materiálů […]. Po reorganizaci budou původní plánované investiční projekty nové společnosti v zemích podél „Jednoho pásu, jedné cesty“ představovat investici ve výši více než 90 miliard juanů*“ ([80]).

([75]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.
([76]) Viz US-China Economic and Security Review Commission (Hospodářská a bezpečnostní přezkumná Komise Spojené státy – Čína: The 13th Five-Year Plan (13. pětiletý plán), s. 12.
([77]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf.
([78]) Viz plán iniciativy „Made in China 2025“, s. 142 a 152.
([79]) Viz „Made in China 2025“, kapitola 4: Strategická podpora a zásobování.
([80]) „Xiao Yaqing: to build a „going out“ national new business card after the reorganization of the enterprise“, zdroj: Sina Finance, autor: Sina Finance, datum zveřejnění: 29. 8. 2016.

(211) Šetření odhalilo, že China National Building Material (dále jen „CNBM“) je čínským státním podnikem, který vlastní přímo a nepřímo ze 41,27 % mateřská společnost CNBM, jejímž 100 % vlastníkem je komise SASAC. Společnost CNBM vlastní podíl ve výši 26,97 % ve společnosti China Jushi Co., Ltd., která je jediným akcionářem společnosti Jushi ([81]).

(212) Společnost CNBM Building je tedy čínským státním podnikem, který vlastí přímo nebo nepřímo mateřská společnost CNBM, jejímž 100 % vlastníkem je komise SASAC. SASAC je klíčový nástroj, kterým čínská vláda různými způsoby ovládá státní podniky jako prostředek provádění svých vládních politik a plánů namísto sledování tržní logiky ve svých podnikatelských činnostech ([82]). Aniž je dotčen závěr týkající se veřejnoprávní povahy CNBM ve smyslu článku 3 základního nařízení, lze na základě všech výše uvedených důkazů dospět k závěru, že CNBM a skupina Jushi při výrobě a vývozu dotčeného výrobku obecně sledují průmyslové a vládní politiky, a to i s ohledem na iniciativu „Jeden pás, jedna cesta“ a politiku „vykročení do světa“.

(213) V této souvislosti CNBM obdržela finanční příspěvek od vlády, aby mohla tyto politiky provést, a to včetně financování svých investic v Egyptě pro výrobu dotčeného výrobku. Vzhledem k tomu, že v tomto bodě chybí úplná spolupráce se společností Jushi Egypt, nebyla Komise schopna zjistit skutečný zdroj financování a podrobně odůvodnit, zda tento finanční příspěvek poskytla komise SASAC nebo Fond hedvábné stezky jako nástroj provádění strategie „Jeden pás, jedna cesta“. Na základě dostupných skutečností však Komise podle článku 28 základního nařízení dospěla k závěru, že jak komise SASAC, ([83]) tak Fond hedvábné stezky ([84]) se při poskytování finančního příspěvku společnosti CNBM považují za veřejnoprávní subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. V každém případě, i kdyby komise SASAC a Fond hedvábné stezky veřejnoprávní subjekty nepředstavovaly, byly by považovány za subjekty, které vláda pověřila prováděním vládní politiky a výkonem funkcí v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. iv) základního nařízení ([85]) nebo kterým toto provádění a výkon nařídila.

(214) Obdobně vzhledem k nedostatečné spolupráci na základě všech výše uvedených důkazů o financování projektů mimo Čínu včetně Egypta v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta“ a na základě zjištění v řízení týkajícím se pneumatik dospěla Komise k závěru, že společnost CNBM obdržela finanční příspěvek v podobě grantů, které byly poté využity pro na sebe navazující kapitálové příspěvky ke zvýšení kapitálu, který měla společnost Jushi Egypt k dispozici pro svou činnost v Egyptě.

(215) Vzhledem k nedostatku dalších důkazů ze strany společnosti CNBM a na základě veřejně dostupných důkazů se Komise rozhodla napadnout na sebe navazující navýšení kapitálu společnosti Jushi Egypt jako kapitálové injekce podporované státem s cílem vytvořit a rozšířit výrobní zařízení společnosti CNBM v Egyptě. Tato podpora by rovněž spadala pod položky, které byly dohodnuty mezi Čínou a Egyptem v dohodě o spolupráci za účelem vytvoření zóny SETC; z důvodů vysvětlených v 91. bodě odůvodnění je přičítána Egyptu, a lze ji tudíž přepočíst na výrobky vyvážené z Egypta.

3.3.3.4. Výhoda

(216) Komise poté analyzovala, zda finanční příspěvek poskytnutý čínskou vládou prostřednictvím komise SASAC a/nebo Fondu hedvábné stezky poskytl výhodu společnosti Jushi Egypt. Vzhledem k nedostatečné spolupráci společnosti Jushi Egypt musela Komise opět založit svá zjištění na dostupných údajích podle článku 28 základního nařízení.

(217) Soubor důkazů ve výše uvedeném pododdílu ukázal, že mandátem a cílem jak komise SASAC, tak Fondu hedvábné stezky je provádět vládní politiky a plány, mimo jiné poskytováním finanční podpory a financováním podporovaných odvětví, včetně výrobků z nekonečných skleněných vláken, za účelem přijetí strategie „vykročení do světa“. SASAC a Fond hedvábné stezky při poskytování finančních prostředků nedodržují tržní zásady a chování, ale provádějí příslušné vládní politiky. Významný příklad jejich činnosti odtržené od tržní perspektivy byl zjištěn

([81]) http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng (naposledy zobrazeno dne 20. listopadu 2019).

([82]) Viz mimo jiné Commission Staff Working Document on significant distortions in the economy of the People's Republic of China for the purposes of trade defence investigation (pracovní dokument útvarů Komise o významných zkresleních v hospodářství Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu), SWD(2017) 483 final/2, 20. 12. 2017, dostupný na adrese:https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

([83]) Důkazy dokládající závěr o veřejnoprávní povaze komise SASAC lze najít mimo jiné v oddíle 5 pracovního dokumentu útvarů Komise SWD (2017) 483, viz předchozí poznámka pod čarou.

([84]) Důkazy dokládající závěr o veřejnoprávní povaze Fondu hedvábné stezky lze najít mimo jiné v řízení týkajícím se pneumatik, tj. v prováděcím nařízení Komise (EU) 2018/1690, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik z Číny (Úř. věst. 2018, L 283/1), a zejména 341. až 360. bod odůvodnění oddílu 3.7 uvedeného nařízení.

([85]) Viz také 358. bod odůvodnění nařízení o pneumatikách.

v řízení týkajícím se pneumatik, kdy Fond hedvábné stezky poskytl grant mateřské společnosti skupiny na odkoupení dceřiné společnosti v EU. Kromě toho v řízení týkajícím se pneumatik Komise zjistila, že tyto projekty sledují obdobný model ([86]). Lze tedy přiměřeně předpokládat, že společnost CNBM jako hlavní ústřední státní podnik by sledovala stejný model a využila by obdobných subvencí.

(218) Komise dále uvedla, že výše na sebe navazujících paralelních navýšení kapitálu společnosti Jushi Egypt získaných prostřednictvím společnosti China Jushi odpovídala přibližně mezeře ve financování investičního projektu v Egyptě, která zůstala po financování prostřednictvím preferenčního financování. Jak bylo vysvětleno ve 171. až 174. bodě odůvodnění, závažnost a rozsah na sebe navazujících navýšení kapitálu společnosti CNBM ve skupině Jushi a společnosti China Jushi podstatným způsobem odrážely navýšení kapitálu ve společnosti Jushi Egypt právě proto, aby se tato mezera ve financování uzavřela. To bylo plně v souladu s účelem fungování a financování komise SASAC a Fondu hedvábné stezky.

(219) Na základě doložených důkazů a v souladu s článkem 28 základního nařízení dospěla Komise k závěru, že finanční příspěvek poskytnutý komisí SAAC a/nebo Fondem hedvábné stezky poskytl výhodu ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

3.3.3.5. Výpočet výše subvence

(220) Jak je vysvětleno v oddíle 3.3.3.2, společnost Jushi Egypt neposkytla úplnou odpověď na žádost o informace. Nebylo proto možné ověřit subvence obdržené na úrovni mateřské společnosti v souvislosti se zahraničními investicemi skupiny spojenými s dotčeným výrobkem a určit přesnou výši výhody.

(221) Komise se proto při použití článku 28 základního nařízení uchýlila k dostupným údajům, aby určila výši subvence poskytnuté v rámci finančního příspěvku ze strany komise SASAC nebo Fondu hedvábné stezky v podobě grantů. Jak je vysvětleno výše, Komise zjistila paralelní navýšení kapitálu v různých společnostech skupiny v Číně, která byla v konečném důsledku v témže rozsahu a za stejné období převedena na společnost Jushi Egypt. Vzhledem k tomu, že společnost CNBM obdržela tyto finanční prostředky od komise SASAC a/nebo Fondu hedvábné stezky s tím, že jsou vyčleněny na investice v Egyptě v rámci iniciativy „Jeden pás, jedna cesta" a politiky „vykročení do světa", byly tyto finanční prostředky jednoduše převedeny na společnost Jushi Egypt bez zadržení jakékoli částky, neboť to by bylo v rozporu s vyčleněním prostředků. Skutečnost, že výše mezery ve financování egyptských investic společnosti Jushi Egypt v zásadě odpovídala výši navýšení kapitálu, to dále potvrzuje.

(222) Aby bylo možné určit výši finančních prostředků převedených společností CNBM na společnost Jushi Egypt jako kapitálové injekce, analyzovala a sledovala Komise na sebe navazující zvýšení základního kapitálu v dotčených společnostech, konkrétně ve společnosti Jushi Egypt, skupině Jushi a společnosti China Jushi, jejímž hlavním akcionářem je společnost CNBM.

(223) Při sledování finančních toků zkoumala Komise nejen navýšení splaceného kapitálu, ale také navýšení jiných kapitálových nástrojů. Konkrétně podstatná část finančních prostředků byla zjištěna v podobě kapitálových přebytků ve zprostředkujících subjektech, společnosti China Jushi a skupině Jushi. Pokud jde konkrétně o tyto zprostředkující společnosti, Komise zjistila, že v určitých navýšeních kapitálu byla výše finančních prostředků převedených na tyto společnosti vyšší než částky, které společnost později zapsala jako splacený kapitál. Společnost by tedy měla přístup k těmto prostředkům bez očekávané změny podílu ve vlastnictví společnosti. Zohledněním kapitálových injekcí prostřednictvím splaceného kapitálu a částek zjištěných v rámci jiných kapitálových účtů, jako je kapitálový přebytek, mohla Komise stanovit, že více než 87 % základního kapitálu společnosti Jushi Egypt mohlo být přičitatelných společnosti CNBM. Celková výše výhody pro příjemce při uplatnění tohoto přístupu by tedy činila (142,8 milionu USD).

(224) Z důvodu omezeného přístupu k podrobnějším informacím však Komise nemohla určit přesný původ všech těchto prostředků, a nemohla tedy s dostatečnou úrovní pravděpodobnosti stanovit, zda všechny částky na jiných kapitálových účtech společnosti Jushi Egypt byly směrovány a převedeny společností CNBM.

(225) Komise proto zaujala obezřetnější přístup a zaměřila se výlučně na vývoj částek splaceného kapitálu, které odpovídaly úrovni pravděpodobnosti, pokud jde o jejich zdroj z CNBM. Konkrétně Komise pouze zohlednila navýšení splaceného kapitálu společnosti CNBM ve společnosti China Jushi od roku 2011 a paralelní vývoj navýšení kapitálu ve společnosti Jushi Egypt od roku 2012. V důsledku toho se Komise domnívala, že 51 % základního kapitálu společnosti Jushi Egypt (neboli 81,8 milionu USD) poskytla společnost CNBM prostřednictvím finančního příspěvku, který obdržela komise SASAC nebo Fond hedvábné stezky.

([86]) Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690.

(226) Jakmile byla stanovena celková výše grantů, provedla Komise podle článků 6 a 7 základního nařízení výpočet výhody poskytnuté společnosti Jushi Egypt během období šetření. Výhoda grantů prostřednictvím navýšení základního kapitálu by měla být přepočtena na období šetření s ohledem na dobu amortizace základního kapitálu, který není stálým aktivem, a za normálních okolností by tedy podléhal ustanovením o přepočtu podle čl. 7 odst. 4 základního nařízení.

(227) Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany společnosti Jushi Egypt v reakci na žádost o informace neměla Komise k dispozici žádné další informace o jakékoli konkrétní dohodě týkající se použití grantu spojeného s kapitálovými investicemi do komise SASAC nebo Fondu hedvábné stezky. V řízení týkajícím se pneumatik uvažovala Komise amortizaci částky grantu za dobu sedmi let, neboť to bylo v souladu s průměrnou dobou trvání investic Fondu hedvábné stezky a jiným souběžným úvěrem, který si společnost na danou transakci vzala ([87]). Avšak s ohledem na nedostatečnou spolupráci a chybějící konkrétní dohodu akcionářů v této věci se Komise rozhodla zaujmout konzervativnější přístup a použít průměrnou dobu životnosti aktiv společnosti Jushi Egypt na základě předpokladu, že financování bylo použito na zaplnění mezery investičního projektu v souladu s čl. 7 odst. 3 ve spojení s čl. 7 odst. 4 základního nařízení, který stanoví, že pokud to okolnosti ospravedlňují, lze použít jinou dobu amortizace. Na základě toho použila Komise dobu amortizace v délce dvanácti let.

(228) Všechny zjištěné subvence byly stanoveny na celý obrat společnosti. Výše subvence pak byla přepočtena na obrat dotčeného výrobku prodaného do Evropské unie.

(229) To vedlo k subvencování ve výši 2,01 %.

3.3.3.6. Připomínky k podpoře kapitálových investic

(230) Po poskytnutí konečných informací vyvážející výrobce tvrdil, že Komise neprokázala, že základní kapitál lze přičíst společnosti CNBM, a konkrétně že nepochází ze zisků společnosti China Jushi nebo skupiny Jushi. V tomto ohledu společnost rovněž tvrdila, že Komise nevysvětlila, proč od roku 2010 společnost CNBM každý rok poskytla finanční prostředky společnosti China Jushi, ale tyto finanční prostředky byly na skupinu Jushi a společnost Jushi Egypt převedeny pouze v některých letech. Obdobně tvrdila, že Komise neprokázala, že podpora kapitálových investic je přičitatelná jakémukoli veřejnoprávnímu subjektu, a z tohoto důvodu nemůže představovat subvenci. V neposlední řadě vyvážející výrobce požadoval, aby v případě, že Komise zachová svůj přístup, povinně sdělila, na základě čeho se domnívá, že existuje nějaký model mezi kapitálovou podporou ze strany společnosti CNBM ve prospěch společnosti China Jushi a mezi skupinou Jushi a společností Jushi Egypt.

(231) Zaprvé, pokud jde o původ finančních prostředků, Komise uvedla, že společnost neposkytla žádné dodatečné důkazy na podporu svého tvrzení. Komise nicméně provedla další analýzu účetních závěrek dotčených společností s cílem zjistit, zda zdrojem zvýšení základního kapitálu byly jejich zisky. Komise zjistila, že žádné z navýšení základního kapitálu nepochází z účtu zisku nebo účtu nerozděleného zisku. Komise však zjistila, že by určité navýšení základního kapitálu společnosti China Jushi, k němuž došlo v letech 2012 a 2016, mohlo být přičteno kapitálovým rezervám. Společnost však neposkytla informace o původu peněžních prostředků na účtech kapitálových rezerv. Komise proto dospěla k závěru, že nerozdělený zisk nebyl přiřaditelným zdrojem finančních prostředků použitých pro navýšení základního kapitálu ve společnosti Jushi Egypt od roku 2012.

(232) Zadruhé, pokud jde o okamžik, kdy byly finanční prostředky převedeny na skupinu Jushi a společnost Jushi Egypt, Komise uvedla, že vyvážející výrobce nepředložil žádné další důkazy, které by zdůvodňovaly nebo vysvětlovaly harmonogram navyšování základního kapitálu CNBM. Obdobně Komise uvedla, že kromě časových prodlev při převodu základního kapitálu ze společnosti na společnost zvýšení základního kapitálu rovněž reagují na různé kapitálové požadavky ve společnosti Jushi Egypt související s investicemi během analyzovaného období.

(233) Zatřetí, pokud jde o otázku, zda lze původ finančních prostředků použitých pro navýšení kapitálu přisoudit veřejnoprávnímu subjektu, Komise ve 215. bodě odůvodnění konstatovala, že i kdyby komise SASAC a Fond hedvábné stezky nepředstavovaly veřejnoprávní subjekty, bylo by možné se domnívat, že je vláda pověřila prováděním vládní politiky a výkonem funkcí v souladu s čl. 3 odst. 1 bodem iv) základního nařízení, nebo jim toto provádění a výkon nařídila.

([87]) Viz řízení týkající se pneumatik, 418. bod odůvodnění.

(234) V neposlední řadě, pokud jde o poskytnutí informací o stanovení modelu mezi kapitálovou podporou ze strany společnosti CNBM ve prospěch společnosti China Jushi a mezi skupinou Jushi a společností Jushi Egypt, Komise konstatovala, že tyto informace byly poskytnuty. Ustanovení 186. až 231. bodu odůvodnění podrobně vysvětlila zjištění a metodiku použitou k výpočtu výše subvence. Obdobně byly v rámci specifického zpřístupnění informací vyvážejícímu výrobci poskytnuty úplné informace týkající se důkazů, které měla Komise k dispozici, a analýza Komise týkající se kapitálové podpory ze společnosti CNBM do společnosti China Jushi a ze skupiny Jushi do společnosti Jushi Egypt.

(235) V návaznosti na všechny výše uvedené argumenty Komise tato tvrzení zamítla.

(236) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že Komise nestanovila výši výhody a musí prokázat, proč nejsou jednotlivá poskytnutí základního kapitálu v souladu s běžnou investiční praxí.

(237) Komise připomněla, že během šetření se tým zabývající se daným případem snažil získat přístup k relevantním informacím ve společnosti CNBM. Jak však bylo vysvětleno v oddíle 3.3.3.2, společnost CNBM ani skupina Jushi při šetření plně nespolupracovaly a Komise musela svá zjištění opřít o dostupné údaje. Kromě toho 218. až 221. bod odůvodnění popisují, jak byla výhoda stanovena. V podstatě vysvětlují, že komise SASAC a Fond hedvábné stezky se při poskytování finančních prostředků neřídí tržními zásadami, nýbrž provádějí příslušné vládní politiky. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(238) Vyvážející výrobce dále tvrdil, že nelze mít za to, že všechny finanční prostředky poskytnuté společností CNBM pocházely od veřejnoprávních subjektů, neboť CNBM je kótovanou společností s několika dalšími možnostmi získávání finančních prostředků. V důsledku toho nemůže Komise dospět k závěru, že celá údajná kapitálová podpora ze strany společnosti CNBM ve prospěch společnosti China Jushi představuje subvenci. Společnost proto tvrdila, že výhoda nemůže být vyšší než sazba subvence zjištěná v případě CNBM v Číně při šetření v rámci nařízení o textiliích ze skleněných vláken ([88]), vynásobená výší kapitálové podpory. Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že Komise nevypočítala výhodu, protože se nedomnívala, že podpora pro kapitálovou investici ze strany společnosti CNBM byla výměnou za akcie, a tedy dividendy.

(239) Zaprvé Komise konstatovala, že společnost neposkytla žádné dodatečné důkazy na podporu svého tvrzení. Obdobně Komise připomněla, že společnost CNBM ani skupina Jushi při šetření plně nespolupracovaly a Komise musela svá zjištění opřít o dostupné údaje. V tomto ohledu Komise připomněla, že sazba subvence zjištěná pro CNBM v oddílech 3.4 a 3.8 nařízení o textiliích ze skleněných vláken je založena na úvěrech a grantech uvedených ve veřejně dostupné zprávě o auditu CNBM, a tudíž velmi obezřetně omezila svá zjištění pouze na určité subvence v rámci zvláštních subvenčních režimů, které bylo možné snadno zjistit a které nejsou spojeny se subvenčním režimem, který byl dostupný během tohoto šetření. Pokud tedy Komise pochybila, spočívalo její pochybení v přílišné opatrnosti.

(240) V neposlední řadě Komise konstatovala, že neprovedla analýzu toho, zda byly finanční prostředky ze společnosti CNMB převedeny výměnou za akcie. Nebyly ve skutečnosti poskytnuty žádné důkazy, že společnost CNBM dostala akcie výměnou. Naopak šetřením bylo zjištěno, že společnost CNBM obdržela finanční příspěvky od vlády, aby prováděla její politiky, a že tyto finanční příspěvky obdržela v podobě grantů, které byly poté použity na kapitálové příspěvky k financování činností společnosti Jushi Egypt.

(241) V návaznosti na všechny výše uvedené argumenty Komise toto tvrzení zamítla.

([88]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/776 ze dne 12. června 2020, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (Úř. věst. L 189, 15.6.2020, s. 1)).

3.4. **Dodávky zboží za cenu nižší než přiměřenou**

3.4.1. *Dodávky energie za cenu nižší než přiměřenou*

(242) Nebyla zjištěna žádná výhoda, pokud jde o dodávky elektřiny za cenu nižší než přiměřenou, neboť sazby za elektřinu jsou v Egyptě stanoveny na vnitrostátní úrovni a vyvážející výrobce platí obvyklou sazbu pro průmyslové uživatele v určitém rozsahu napětí.

(243) Nebyla zjištěna žádná výhoda, pokud jde o dodávky plynu za cenu nižší než přiměřenou. Sazby pro plyn jsou stanoveny pro určitá průmyslová odvětví, ale vyvážející výrobce spadá do zbytkové kategorie průmyslových odběratelů, kteří nemají nejnižší sazby. Neexistuje proto žádná specifičnost ani výhoda.

3.4.2. *Poskytnutí pozemků za cenu nižší než přiměřenou*

3.4.2.1. Nákup pozemků společností Jushi Egypt

a) Právní základ

(244) Právním základem tohoto programu jsou tyto předpisy:

— zákon č. 83/2002 o ekonomických zónách zvláštní povahy (dále jen „zákon č. 83/2002“),

— výnos prezidenta Egyptské arabské republiky o zákonu č. 27/2015, kterým se mění některá ustanovení zákona o ekonomických zónách zvláštní povahy stanovená zákonem č. 83/2002 (dále jen „zákon č. 27/2015“),

— zákon č. 8 z roku 1997 o investičních zárukách a pobídkách (dále jen „zákon č. 8/1997“),

— zákon o investicích ve znění zákona č. 72 z roku 2017,

— návrh usnesení předsedy vlády č. (2310) z roku 2017 o vydávání prováděcích předpisů k zákonu o investicích vydaných na základě zákona č. 72 z roku 2017.

b) Částečná nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů v souvislosti se společností TEDA Investment Co. Ltd. – použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního nařízení v souvislosti s egyptskou vládou.

(245) Komise zaslala egyptské vládě žádost o informace určenou společnosti Tianjin TEDA a požádala o informace nezbytné k tomu, aby mohla posoudit zapojení egyptské nebo čínské vlády do řízení společnosti. Komise považovala žádost o informace za nezbytnou s ohledem na úlohu, kterou společnost hraje v rozvoji a budování zóny SETC, jak je vysvětleno ve 34. bodě odůvodnění.

(246) V reakci na žádost o informace poskytla společnost TEDA pouze údaje týkající se společnosti Egypt TEDA Investment Co., Ltd., které již byly předloženy jako odpověď na původní dotazník.

(247) Komise však zjistila, že o společnosti Tianjin TEDA byly poskytnuty velmi omezené informace.

(248) Vzhledem k neposkytnutí těchto informací se Komise domnívala, že neobdržela zásadní informace důležité pro tento aspekt šetření.

(249) Komise proto egyptskou vládu vyrozuměla, že se při posuzování existence a rozsahu údajného subvencování poskytnutého společnostem nacházejícím se v zóně SETC možná bude muset uchýlit k použití dostupných údajů podle článku 28 základního nařízení. Egyptská vláda vznesla námitky a zdůraznila, že s Komisí plně spolupracovala a že informace o společnosti mimo svou pravomoc poskytnout nemohla.

(250) Komise však měla za to, že informace poskytnuté o společnosti Tianjin TEDA nejsou dostačující a že egyptská vláda, jak je vysvětleno v 16. bodě odůvodnění, mohla uvedené informace poskytnout.

(251) S ohledem na výše uvedené úvahy uplatnila Komise článek 28 základního nařízení a ve vztahu k tomuto bodu vycházela z dostupných údajů.

c) Zjištění, jež šetření přineslo

(252) Podle článku 5 zákona č. 83/2002, ve znění z roku 2015, v zóně SC *„vlastnictví pozemků má být svěřeno úřadu v dané zóně“*. Od roku 2015 již není možné od generálního úřadu plné vlastnictví pozemků koupit. V současné době uděluje generální úřad užívací právo k pozemkům pouze hlavnímu egyptskému developerovi Main Development Company (dále jen „MDC“). Společnost MDC pak umožňuje dílčím developerům, jako je společnost TEDA, aby se v nabídkovém řízení ucházely o užívací právo k pozemkům. Tito dílčí developeři následně pozemky pronajímají společnostem nacházejícím se v dané zóně.

(253) Když však společnost Jushi Egypt začala v roce 2011 stavět svůj závod, bylo ještě možné plné vlastnictví pozemků od egyptských orgánů získat. V té době společnost Jushi Egypt koupila pozemek od společnosti Egypt TEDA. Společnost TEDA pak v roce 1998 tento pozemek koupila prostřednictvím svého předchůdce, egyptsko-čínského společného podniku, od guvernorátu Suez za mimořádně nízkou cenu (méně než 1 USD/m^2) a bez nabídkového řízení. Po počátečním odkoupení v roce 1998 společnost TEDA investovala do základní infrastruktury, aby pouštní pozemek bez technické přípravy přeměnila na životaschopný pozemek pro průmyslové projekty.

(254) V tomto ohledu Komise ověřovala, zda jsou egyptsko-čínský společný podnik a společnost TEDA veřejnoprávními subjekty ve smyslu článku 3 a čl. 2 písm. b) základního nařízení. S ohledem na nedostatečnou spolupráci egyptské vlády musela Komise vycházet z dostupných skutečností. Komise tedy hledala informace o státním vlastnictví, jakož i formální indicie vládní kontroly nad těmito subjekty. Rovněž analyzovala, zda je kontrola vykonávána účinným způsobem.

(255) Zaprvé Komise zjistila, že egyptsko-čínský společný podnik a společnost TEDA jsou přidruženými subjekty a že jsou oba plně ve vlastnictví státu. Jak je uvedeno ve 33. bodě odůvodnění, je společnost Tanjin TEDA státním podnikem spadajícím pod magistrát města Tchien-ťin, který s Egyptskou správou Suezského průplavu, Egyptskou národní bankou a čtyřmi dalšími egyptskými státními podniky založil egyptsko-čínský společný podnik za účelem rozvoje a budování ekonomické zóny. Čínská strana držela 10 % akcií společného podniku a egyptská strana 90 % ([89]). Jak je navíc uvedeno ve 36. bodě odůvodnění, v říjnu 2008 založila společnost Tianjin TEDA společný podnik s Čínsko-africkým rozvojovým fondem, dceřinou společností Čínské rozvojové banky, aby mohla vzniknout společnost China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (dále jen „China-Africa TEDA“) jako hlavní čínský investiční subjekt v zóně spolupráce. Společnost China-Africa TEDA se spojila s egyptsko-čínským společným podnikem a založily novou společnost TEDA, jejímž úkolem bylo podporovat rozvoj zóny SETC v Egyptě. Tentokrát držela čínská strana 80 % akcií a egyptská strana (zastoupená egyptsko-čínským společným podnikem) 20 %.

(256) Komise dále prokázala existenci formálních indicií státní kontroly nad těmito investory. Jelikož jsou oba subjekty plně ve vlastnictví státu, mají nad nimi čínská a egyptská vláda formálně plnou kontrolu. Zejména vzhledem k tomu, že nebyly předloženy konkrétní informace, které by svědčily o opaku, měla Komise za to, že vedoucí pracovníci a orgány dohledu v dotčených subjektech jsou jmenováni státem a jsou mu podřízeni, jako je tomu v případě státních podniků v těchto zemích.

(257) Počáteční poskytnutí pozemků egyptsko-čínskému společnému podniku za kupní cenu nižší než 1 USD/m^2 v souladu s platným právním rámcem tedy jistě zahrnovalo finanční příspěvek ze strany egyptské vlády ([90]). Následný převod pozemků mezi egyptsko-čínským společným podnikem a společností TEDA byl ve skutečnosti transakcí mezi společnostmi ve spojení, která vycházela z převodní ceny a zahrnovala stejné subjekty na obou stranách transakce.

(258) V neposlední řadě, pokud jde o prodej pozemků společností Egypt TEDA společnosti Jushi Egypt, Komise konstatovala, že většinovým akcionářem společnosti Egypt TEDA, který vlastní 75 % akcií, je společnost China Africa TEDA Investment Company, která má většinu křesel v představenstvu společnosti TEDA. Konečnou ovládající osobou společnosti China Africa TEDA Investment Company je Čínská rozvojová banka, která již byla označena za veřejnoprávní subjekt. Kromě toho společnost TEDA sama popisuje svou vizi a poslání takto: *„Vize: stát se investičním a operativním účastníkem mezinárodního průmyslového parku podporujícího Čínu, počínaje Egyptem, přes Afriku až po celý svět. Poslání: prosazovat čínské podniky, které vykročí do světa, a následně prosazovat proces internalizace čínských podniků“* ([91]). Společnost TEDA se ve svých publikacích rovněž rozsáhle odvolává na pozornost, motivaci a podporu Ministerstva obchodu a magistrátu města Tchien-ťin při výkonu svých činností.

([89]) Zpráva Výzkumného a rozvojového centra Státní rady, „The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone“ (Zkušenosti s udržitelným rozvojem v zóně čínsko-egyptské ekonomické a obchodní spolupráce v Suezském průplavu), 6. srpna 2019 (dále jen „zpráva Státní rady“).

([90]) Ustanovení článku 38(bis A) zákona č. 83/2002 ve znění z roku 2015; ustanovení článku 20(bis) a článku 28 zákona č. 8/1997.

([91]) Desetiletá souhrnná zpráva společnosti TEDA (2008–2018), s. 4.

(259) S ohledem na výše uvedené úvahy dospěla Komise k závěru, že státem ovládané subjekty, které poskytly pozemky společnosti Jushi Egypt, jsou veřejnoprávními subjekty ve smyslu čl. 2 písm. b) ve spojení s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení. Opatření přijatá společností TEDA pod přímou kontrolou čínské vlády a v souvislosti s úzkou spoluprací egyptské a čínské vlády mohou být připisována egyptské vládě, jak je vysvětleno v oddíle 3.2.3 jako součást souboru preferenční podpory pro výrobce výrobků z nekonečných skleněných vláken v Egyptě.

(260) I za předpokladu, že by státem ovládané subjekty nebyly považovány za veřejnoprávní subjekty, Komise na základě důkazů uvedených ve 219. až 224. bodě odůvodnění a rovněž na základě důkazů týkajících se úzké spolupráce mezi čínskou a egyptskou vládou konstatovala, že budou považovány za subjekty, které čínská a egyptská vláda pověřily výkonem funkcí, které by jinak byly svěřeny vládě, nebo kterým jejich výkon nařídila ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního nařízení. Z tohoto důvodu by se jejich chování v každém případě přičetlo egyptské vládě.

(261) Po poskytnutí konečných informací egyptská vláda i vyvážející výrobci uvedli, že Komise nemůže mít za to, že chování čínských veřejnoprávních subjektů nebo soukromých subjektů pověřených nebo řízených čínskou vládou představuje podpory podle základního nařízení, neboť toto chování nelze přičíst vládě země původu nebo vývozu.

(262) Jak již však bylo uvedeno ve 258. až 262. bodě odůvodnění, měla Komise za to, že společnost TEDA není pouze čínským veřejnoprávním subjektem, ale veřejnoprávním subjektem ovládaným společně čínskou a egyptskou vládou, a že jednání pod přímou kontrolou čínské vlády lze s ohledem na úzkou spolupráci mezi čínskou a egyptskou vládou přičíst rovněž egyptské vládě. V tomto ohledu Komise konstatovala, že akcionáři společnosti TEDA zahrnují také egyptské veřejnoprávní subjekty ve vlastnictví státu, jako jsou Egyptská správa Suezského průplavu a Egyptská národní banka, které jsou zastoupeny v představenstvu společnosti TEDA. To ukazuje, že egyptská vláda mohla uznat a přijmout jednání společnosti TEDA. V neposlední řadě, jak je uvedeno ve 263. bodě odůvodnění, i kdyby společnost TEDA neměla být považována za veřejnoprávní subjekt, měla Komise za to, že byla pověřena nebo řízena čínskou a egyptskou vládou.

(263) Kromě poskytnutí pozemků v roce 2011 koupila společnost Jushi Egypt v roce 2016 sousedící pozemek od egyptské developerské společnosti. Tento egyptský developer pak tento pozemek rovněž koupil ze stejného souboru pozemků, který byl egyptsko-čínskému společnému podniku poskytnut v roce 1998. Komise zkoumala, zda byl tento egyptský developer pověřen egyptskou vládou, aby poskytl pozemek společnosti Jushi Egypt za preferenčních podmínek, nebo zda mu egyptská vláda poskytnutí pozemku nařídila ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a bodu iv) základního nařízení.

(264) V tomto ohledu Komise poukázala na jasné zapojení orgánů zóny SC do prodeje společnosti Jushi Egypt. Egyptský developer totiž musel svůj pozemek prodat, protože neměl dostatečné prostředky k tomu, aby mohl pozemek investičně rozvíjet v souladu s ustanoveními o průmyslovém rozvoji své původní kupní smlouvy s egyptskou vládou. V této souvislosti se v článku 3 kupní smlouvy uvádí, že pokud smlouva „*nebude schválena Generálním úřadem ekonomické zóny Suezského průplavu během šesti měsíců, smluvní strana B (Jushi Egypt) má právo to považovat za porušení této smlouvy smluvní stranou A (developer) a tato smlouva bude automaticky zrušena*“. Kromě toho podle článku 7 „*strana B podá písemnou žádost Generálnímu úřadu zvláštní ekonomické zóny Suezského průplavu týkající se zřízení průmyslového projektu smluvní stranou B jménem smluvní strany A a získá schválení […]. Generální úřad zvláštní ekonomické zóny Suezského průplavu souhlasí s tím, že provede zápis pozemku jménem smluvní strany B, přezkoumá a schválí konečnou smlouvu o prodeji pozemků a jménem smluvní strany B požádá v notářské kanceláři o vydání výpisu z katastru nemovitostí*“.

(265) Egyptská vláda tedy použila soukromý subjekt jako prostředek k poskytnutí finančního příspěvku, čímž soukromý subjekt neměl jinou možnost než pozemek prodat společnosti Jushi Egypt, za cenu a dalších podmínek sjednaných egyptskou vládou. Komise tedy dospěla k závěru, že egyptský developer byl pověřen státem nebo mu stát nařídil ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) první odrážky základního nařízení, aby postupoval podle vládních politik rovněž zakotvených v dohodě o spolupráci a pozemek společnosti Jushi Egypt poskytl za preferenční cenu.

(266) Komise požadovala, aby egyptská vláda předložila statistické údaje o cenách pozemků platných v zóně SC, jakož i nabídková řízení související s nákupními transakcemi ze strany developerů. Egyptská vláda však nebyla schopna žádné statistické údaje ani nabídková řízení vztahující se k posuzovanému období nebo posuzovaným transakcím předložit. Egyptská vláda byla pouze schopna předložit informace týkající se nabídkového řízení na poskytnutí užívacího práva společnosti TEDA v souvislosti s jiným pozemkem v roce 2016.

(267) Po poskytnutí konečných informací egyptská vláda a vyvážející výrobci tvrdili, že při vyvozování závěru, že společnost Wadi Degla byla pověřena nebo řízena egyptskou vládou, vycházela Komise z nesprávných údajů. Konkrétně tvrdili, že:

1) společnost Wadi Degla není developerem, ale výrobcem polyetylenových trubek a příslušenství, a

2) Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu se neúčastnil jednání mezi společností Jushi Egypt a společností Wadi Degla, ale jednoduše schválil prodej pozemku a připojil své razítko.

(268) Pokud jde o první bod, podle informací dostupných Komisi na internetových stránkách společnosti ([92]) je Wadi Degla realitním developerem s projekty na různých místech, včetně Ain Sokhna, nikoli výrobcem trubek a příslušenství.

(269) Pokud jde o druhý bod, Komise uznala, že společnost Wadi Degla chtěla svůj pozemek prodat mimo jiné proto, že jej investičně nerozvíjela v souladu se svými zákonnými povinnostmi. Společnost však svůj pozemek nemohla prodat na volném trhu za lepší cenu. Šetření odhalilo, že vedení společnosti Jushi nejen vysvětluje, proč chtěla společnost Wadi Degla svůj pozemek prodat, ale také jasně uvádí, že do jednání o prodejních transakcích byl zapojen Generální úřad zóny SC, neboť smlouvu schválil předseda zóny SC.

a) Závěr

(270) Zjištění tohoto šetření ukazují, že ceny za poskytnutí a pořízení pozemků v zóně SC určují egyptské orgány a že cenotvorba platná v zóně SC není transparentní. Pozemek byl poskytnut za preferenčních podmínek veřejnoprávními subjekty nebo soukromými subjekty, které k tomu pověřil nebo kterým to nařídil stát.

(271) Poskytnutí pozemku egyptskou vládou za cenu nižší než přiměřenou, je proto nutno pokládat za subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) a čl. 3 odst. 2 základního nařízení v podobě dodání zboží, kterým získávají společnosti z řad příjemců výhodu.

(272) Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, neboť poskytnutí pozemku společnostem v zóně SETC za cenu nižší než přiměřenou je vyhrazeno určitým společnostem v konkrétní zeměpisné oblasti.

b) Výpočet výše subvence

(273) Výše napadnutelné subvence se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která je zjištěna za období šetření. Tato výhoda, kterou příjemci získali, se vypočte s přihlédnutím k rozdílu mezi částkou, kterou vyvážející výrobce skutečně za pozemek uhradil, a částkou, která by za běžných podmínek musela být uhrazena při zohlednění tržního srovnávacího základu. Výhoda pro nákup pozemků společností Jushi Egypt byla vypočtena níže uvedeným způsobem.

(274) Egyptská vláda nebyla schopna poskytnout žádné informace nebo statistiky o kupních cenách pozemků. Egyptská vláda pouze poskytla informace o transakcích týkajících užívání pozemků. V roce 2016 bylo provedeno ocenění nemovitostí výborem odborníků, aby se stanovila cenová mapa pro užívání pozemků v zóně SC. Na základě této studie byla stanovena průměrná roční hodnota užívacího práva k pozemkům v širší ekonomické zóně Suezského průplavu. Na druhé straně v roce 2016 podepsala společnost TEDA se společností MDC smlouvu o užívání pozemku pro další rozšíření stávající zóny SETC o 6 km^2. Komise vynásobila průměrnou roční hodnotu užívacího

([92]) http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223 (poslední přístup dne 15. 5. 2020).

práva k pozemkům v zóně SC dobou trvání smlouvy o užívání pozemků podepsané se společností TEDA pro rozšířenou oblast o rozloze 6 km². Komise se domnívala, že to představuje celkovou pořizovací hodnotu pozemku bez technické přípravy pro developera.

(275) Aby se zohlednily náklady developera na technickou přípravu pozemku, byly investiční náklady společnosti TEDA na m² vypočteny na základě veřejně dostupných informací. Podle těchto informací ([93]) se pro rozšířenou oblast o rozloze 6 km² počítalo s investicí ve výši 230 milionů USD. Připočten byl i zisk pro developera.

(276) Výsledná cena za m² technicky připraveného pozemku byla použita na oblast odkoupenou společností Jushi Egypt a porovnána s kupní cenou, kterou společnost Jushi Egypt skutečně zaplatila. V případě pozemku odkoupeného v roce 2011 byla kupní cena z roku 2016 upravena o inflaci a vývoj HDP. Tento vývoj byl vypočten na základě míry inflace a vývoje HDP na obyvatele při současných cenách v USD v Egyptě, které zveřejnil Mezinárodní měnový fond pro rok 2016. Pokud jde o pozemek zakoupený v roce 2016, byla provedena přirážka, aby se zohlednila výhodná zeměpisná poloha pozemku pro kupujícího (vedle stávajících zařízení společnosti Jushi Egypt).

(277) V souladu s čl. 7 odst. 3 základního nařízení o přepočtu výše subvencí na aktiva, která se neodepisují, byla výše subvencí přepočtena na období šetření za použití dostupné odpovídající úrokové sazby úvěrů v Egyptě během období šetření, kterou zveřejnila Světová banka ([94]) a která se vztahuje k bezúročným úvěrům.

(278) Po poskytnutí konečných informací společnost Jushi Egypt tvrdila, že se Komise při určování referenční hodnoty pro prodej pozemků dopustila několika chyb, a to:

1) Hodnota užívacího práva k pozemkům za dobu jeho trvání není srovnatelná s úplným vlastnictvím půdy, neboť užívací právo je ze své podstaty odlišné od plného vlastnictví.

2) Hypotetické ocenění pozemku, které zadal Generální úřad ekonomické zóny Suezského průplavu, není srovnatelnou referenční hodnotou, jelikož se jedná o hypotetickou cenu, za kterou se Generálnímu úřadu ekonomické zóny Suezského průplavu nepodařilo žádnou pozemkovou parcelu prodat.

3) Plnou hodnotu užívacího práva k pozemku nepředstavuje roční cena nájemného za předmět užívacího práva vynásobená celkovou dobou trvání užívacího práva, ale roční cena nájemného za předmět užívacího práva vydělená průměrnou návratností investic. Je tomu tak proto, že počáteční roční hodnota požívacího práva každoročně klesá z důvodu inflace. V důsledku toho musí Komise vydělit roční cenu na metr čtvereční v USD průměrným ziskem, který společnost TEDA v souvislosti s pozemkem očekává.

4) Investiční náklady ve výši 230 milionů USD oznámené společností TEDA Egypt zahrnují cenu užívacího práva k pozemku, jakož i investice do rezidenčních prostor budov, servisních prostor a továren. Pozemkové parcely, které koupila společnost Jushi Egypt, nezahrnovaly žádné z nich, neboť společnost Jushi Egypt koupila holý pozemek.

5) Komise musí pro převod referenční hodnoty z USD na EGP použít směnný kurz platný v době prodeje.

(279) Pokud jde o první bod, Komise uznala, že plné vlastnictví se liší od užívacího práva, avšak vzhledem k tomu, že egyptská vláda nebyla schopna poskytnout žádné informace nebo statistiky o kupních cenách pozemků, měla Komise za to, že se jedná o nejlepší dostupné informace pro stanovení referenční hodnoty.

(280) Pokud jde o druhý bod, Komise připomněla, že dotčené ocenění sestávalo z nezávislé studie zadané egyptskou vládou, která stanovila skutečnou hodnotu pozemku, tedy cenu, za kterou by se pozemek měl obvykle prodávat. Fakt, že pozemkové parcely nebyly za tuto cenu egyptskou vládou ve skutečnosti prodány, nemá vliv na její skutečnou hodnotu.

([93]) Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961 (poslední přístup dne 2. ledna 2020) a rovněž „China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone“, prezentace na stránkách http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html (poslední přístup dne 2. ledna 2020).

([94]) World Bank Report of Doing Business 2020, Egypt, Arabská republika.

(281) Pokud jde o třetí bod, Komise se domnívala, že hodnota užívacího práva se obvykle určuje jako procento tržní hodnoty podkladového aktiva (tj. hodnoty plného vlastnictví) podle doby trvání užívacího práva, tj. čím delší je užívací právo, tím více se bude hodnota užívacího práva blížit hodnotě plného vlastnictví. Jelikož plné vlastnictví půdy je ze své podstaty časově neomezené, pokud by se roční sazba užívacího práva vynásobila padesáti roky, výsledná referenční hodnota vypočtená Komisí by vždy byla nižší než skutečná hodnota plného vlastnictví. Kromě toho Komise uvedla, že v konkrétním případě smlouvy o užívacím právu podepsané společností TEDA v roce 2016 musela být plná výše ceny užívacího práva zaplacena jednorázově k datu vzniku užívacího práva. Vzhledem k tomu, že v praxi žádné roční nájemné jako takové neexistuje, je tvrzení neplatné.

(282) Pokud jde o čtvrtý bod, Komise poukázala na to, že Egypt skutečně koupil pozemek bez budov na tomto pozemku. Tento pozemek však již měl přístup ke všem nezbytným sítím, komunikacím, čištění odpadních vod, veřejnému osvětlení, zabezpečení a jiným službám poskytovaným společností TEDA. Cenu pozemku v dobře napojené a technicky připravené zóně nelze srovnávat s cenou holé pouště. Kromě toho příjmy realitních developerů, jako je společnost TEDA, obvykle vyplývají z prodeje pozemků a pronájmu budov a infrastruktury poskytované v rámci zóny. Pokud by náklady na technickou přípravu nebyly započteny do tržní ceny pozemku, pak by developeři v prvé řadě neměli motivaci investovat.

(283) Pokud jde o poslední bod, Komise uvedla, že upravila cenu z roku 2016 na základě vývoje egyptského HDP v reálných hodnotách od roku 2011. To znamená, že inflace způsobená devalvací EGP ve srovnání s USD byla při úpravě HDP již zohledněna. Další úpravy změn směnných kurzů by tedy vedly k dvojímu započtení.

(284) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se tvrzení této společnosti zamítají.

(285) Všechny zjištěné subvence byly stanoveny na celý obrat společnosti. Výše subvence pak byla přepočtena na obrat dotčeného výrobku prodaného do Evropské unie.

(286) Výše subvence zjištěná pro poskytnutí pozemků za cenu nižší než přiměřenou činila 2,02 %.

3.5. **Ušlé příjmy**

3.5.1. *Příjmy ušlé prostřednictvím programů osvobození od přímých daní a jejich snížení*

(287) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací egyptská vláda a vyvážející výrobce uvedli, že zvláštní daňové pravidlo z roku 2016 pro zacházení s kurzovými ztrátami jako s daňovou ztrátou nemůže představovat subvenci, neboť neposkytuje výhodu a není specifické. Zaprvé vzhledem k tomu, že toto daňové pravidlo bylo přijato na vyrovnání ztráty způsobené vládou, neposkytuje se žádná výhoda. Zadruhé, jelikož tohoto daňového zacházení mohly využít všechny subjekty obdobně dotčené ztrátou způsobenou vládou, tento režim nelze považovat za specifický.

(288) Komise ve svých předběžných zjištěních uznala, že tyto právní předpisy byly obecně použitelné pro všechny společnosti v Egyptě a měly kompenzovat negativní dopady devalvace egyptské měny. Komise však rovněž uvedla, že společnosti, které jsou převážně zaměřené na vývoz a svou činnost provozují téměř výhradně v cizích měnách, jako je USD nebo EUR, měly z těchto právních předpisů neúměrný prospěch. Těmto společnostem totiž nevznikly v důsledku devalvace EGP žádné významné skutečné ztráty, neboť kurzové ztráty utrpěné u jejich nákupů/závazků v USD mohly by kompenzovány kurzovými zisky z jejich prodejů v USD. V důsledku toho právní předpisy namísto vyrovnání ztráty způsobené vládou ve skutečnosti vytvořily daňovou výhodu, která se konkrétně vztahovala na tento typ společností. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(289) Zjištění uvedená v 93. až 102. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se proto potvrzují.

3.5.2. *Příjmy ušlé prostřednictvím programů týkajících se nepřímých daní a dovozního cla*

3.5.2.1. Osvobození od daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení

a) Zjištění, jež šetření přineslo

(290) Po poskytnutí prozatímních informací egyptská vláda a vyvážející výrobce poukázali na řadu otázek. Zaprvé skutečnost, že v minulosti egyptská vláda ne vždy včas vrátila společnosti Jushi Egypt nadměrný odpočet DPH (v době, kdy nebyla součástí ekonomické zóny Suezského průplavu), není příčinou současných ušlých příjmů, pokud jde o daňové zacházení, které se na ni vztahuje v rámci ekonomické zóny Suezského průplavu.

(291) Zadruhé Komise porovnala napadené daňové zacházení s hypotetickým daňovým zacházením extrapolovaným ze situace společnosti Jushi Egypt předtím, než vstoupila do ekonomické zóny Suezského průplavu, namísto srovnání napadaného daňového zacházení s egyptskými pravidly pro DPH při dovozu zařízení a surovin.

(292) Zatřetí Komise během inspekce na místě nevznesla vůči egyptské vládě žádný dotaz ohledně správy DPH v Egyptě ani s ní tyto věci neprojednávala.

(293) Začtvrté egyptská vláda připomněla, že článek 27 dohody o subvencích vyžaduje zvláštní a rozdílné zacházení pro rozvojové země, které jsou členy WTO. Skutečnost, že egyptská vláda ne vždy měla zdroje, aby včas vrátila přeplatek DPH, by tedy neměla být Komisí trestána.

(294) Zapáté egyptská vláda připomněla, že referenční hodnotou subvence určenou Komisí je situace společností před vstupem do ekonomické zóny Suezského průplavu. Společnosti, které nespadají do ekonomické zóny Suezského průplavu, nakonec od egyptské vlády obdrží část zaplacené DPH, ačkoliv ne včas a ne v plném rozsahu. Proto nemůže plná výše DPH, která má být obvykle odvedena, představovat výhodu, neboť společnost Jushi Egypt by měla část této vratné DPH od egyptské vlády získat zpět. Kromě toho, jelikož se přeplatek DPH společnosti Jushi Egypt nyní snižuje, neboť společnost vykazuje vyšší DPH na vstupu, plná výše obvykle splatné DPH by byla částečně kompenzována těmito přeplatky DPH. V neposlední řadě počátkem roku 2020 egyptská vláda vyrovnala a kompenzovala částky splatné na DPH z dovozu společností Jushi Egypt za období 2017–2018 přeplatkem DPH společnosti Jushi Egypt. V důsledku toho neexistuje žádná výhoda.

(295) Jelikož se Komise správně domnívala, že neměla být zaplacena žádná dovozní cla, pokud jde o vstupy vyvážených výrobků, měla Komise uplatnit stejné odůvodnění, pokud jde o DPH na vstupu pro vyvážené výrobky. Z toho vyplývá, že Komise musí pro účely výpočtu výhody přepočíst výši DPH splatné během období šetření na množství materiálů použitých k výrobě zboží prodaného pouze na domácím trhu.

(296) V reakci na tato tvrzení by Komise ráda objasnila, že jejím cílem není potrestat egyptskou vládu za nedostatek zdrojů nebo kritizovat systém DPH v Egyptě jako takový. Komise zároveň uvedla, že článek 27 dohody o subvencích nehraje v tvrzení egyptské vlády v této souvislosti žádnou roli. Nejrelevantnějším ustanovením použitelným v rámci řízení o uložení vyrovnávacího cla je čl. 27 odst. 10, který se zabývá pouze určitými prahovými hodnotami *de minimis*, zatímco ostatní ustanovení článku 27 se týkají především vývozních subvencí rozvojových zemí. V tomto případě se egyptská vláda pro účely odůvodnění nedostatečného vracení přeplatků DPH daňovým poplatníkům odvolává na článek 27, a proto je toto ustanovení irelevantní.

(297) Pokud jde o tvrzení týkající se žádostí o informace ohledně systému DPH, požadovala Komise od začátku šetření informace o fungování systému DPH v Egyptě, a to prostřednictvím dotazníku. Během inspekce na místě kromě toho vyvstaly obecné otázky o výši daní vybraných od vyvážejících výrobců. Komise se proto domnívala, že během šetření obdržela dostatečné informace o rámci DPH jako takovém.

(298) Komise však poznamenala, že režim DPH se v případě společností v zóně SC liší. Společnosti v zóně SC ve skutečnosti nemusí platit DPH předem (dále jen „scénář 1“). Naopak srovnatelně postavení daňoví poplatníci, konkrétně společnosti mimo zónu SC, musí platit DPH předem (dále jen „scénář 2“). Zda bude tato DPH nakonec splatná nebo zda musí být vrácena, není v dané chvíli relevantní. Důležité je, že ve scénáři 1 egyptská vláda zpočátku nevybere žádný příjem, zatímco ve scénáři 2 bude egyptská vláda příjem inkasovat ve všech případech.

(299) Podle příslušného normativního rámce v Egyptě by v rámci scénáře 1 byla konečná výše vyúčtování společnostmi splatná ke dni vyúčtování, zatímco v rámci scénáře 2 by se část příjmů vybraných egyptskou vládou vrátila zpět ke společnostem (pokud musí být DPH vrácena). Pokud je tento proces vyúčtování rychlý a spolehlivý, výhoda umožňující neplatit předem podle scénáře 1 by byla stejná jako výhoda peněžního toku pro celou dobu, kterou by trvalo splacení. Komise v tomto ohledu uvedla, že zákonná lhůta pro toto vyúčtování je šest měsíců od data vzniku úvěru.

(300) Komise však zjistila, že v praxi toto vyúčtování a odpovídající vrácení nadměrného odpočtu společnostem působícím v rámci scénáře 2 v Egyptě probíhalo v nejlepším případě s velmi významným zpožděním a že kritéria pro vrácení jsou nejasná. Komise v tomto ohledu poznamenala, že egyptská vláda tuto skutečnost jako takovou nezpochybnila. Výhoda peněžního toku pro společnosti v rámci zóny SC tak vyplývá ze skutečnosti, že egyptská vláda nevybírá od společností v rámci zóny SC žádné příjmy z DPH až do konečného vyúčtování, jehož datum je nejisté (scénář 1), na rozdíl od společností mimo zónu SC, kde se příjmy vybírají okamžitě a vracejí se k mnohem pozdějšímu, nejistému datu (scénář 2). V důsledku toho mají společnosti v rámci zóny SC v porovnání se společnostmi mimo zónu SC výhodu preferenčního zacházení v oblasti DPH. Částka, kterou egyptská vláda nevybere od společností v rámci zóny SC, odpovídá prominutým nebo nevybraným příjmům ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení.

(301) Pro další dokreslení této skutečnosti se Komise kromě příslušného rámce pro DPH v Egyptě zabývala situací vyvážejících výrobců před vstupem do zóny SC a po něm. Před vstupem do zóny SC byla jejich situace ve skutečnosti srovnatelná se společnostmi mimo zónu SC během období šetření podle scénáře 2. V tomto ohledu egyptská vláda nezpochybnila skutečnost, že společnost Jushi Egypt nahromadila velmi významný přeplatek DPH předtím, než vstoupila do zóny SC, a že egyptská vláda nebyla schopna tento přeplatek vrátit. Situace s přeplatkem společnosti Jushi Egypt, která vznikla před jejím vstupem do zóny SC, tak ukazuje, že situace popsaná v předchozím bodě odůvodnění odpovídá reálné situaci společností mimo zónu SC během období šetření.

(302) Pokud jde o pátý bod vznesený egyptskou vládou a vyvážejícími výrobci, místo určení zboží, na něž se uplatňuje DPH, a skutečnost, že by společnost Jushi Egypt mohla započíst některé závazky z DPH proti svému původnímu přeplatku DPH v průběhu času, nic nemění na zjištěních Komise, neboť neovlivňují počáteční rozdíl v zacházení mezi společnostmi v rámci zóny a mimo ni, a v každém případě nejsou tyto zápočty spojeny s proaktivním vracením přeplatku egyptskou vládou, ale spíše s povinností k DPH, která společnosti vznikla.

(303) Komise vzala na vědomí, že nový zákon o DPH v Egyptě byl přijat teprve krátce před obdobím šetření a že prováděcí právní předpisy nebyly během období šetření ještě plně zavedeny. S ohledem na tuto přechodnou fázi Komise pochopila argument egyptské vlády, že lhůta pro vrácení DPH může být značně zpožděna vzhledem k tomu, že egyptská vláda je rozvojovou zemí bez optimálního počtu administrativních pracovníků, kteří by měli na starosti nový systém, a s možnými rozpočtovými nedostatky, které ztěžují vrácení přeplatků DPH v předepsaných lhůtách. S ohledem na tyto výjimečné a snad přechodné okolnosti v Egyptě se proto Komise rozhodla, že pro výpočet výhody z osvobození od DPH vezme v úvahu pouze výhodu peněžního toku vyvážejícího výrobce. Metodika výpočtu pro výpočet výhody, jak je popsána ve 258. bodě odůvodnění, byla odpovídajícím způsobem upravena.

(304) Po poskytnutí konečných informací žadatel tvrdil, že podle zjištění Komise byla společnostem mimo zónu SC DPH a daň vrácena „*v nejlepším případě s velmi významným zpožděním*“ a za nejasných kritérií, což egyptská vláda nerozporovala. Podle jejich názoru jakoukoli žádost o vrácení určenou egyptským orgánům posuzuje a rozhoduje o ní vládní výbor speciálně zřízený pro účely přezkumu žádostí o vrácení daně. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že egyptská vláda zdůrazňuje, že její systémy jako rozvojové země nejsou zdaleka dokonalé, lze důvodně dospět k závěru, že proces vracení daně je velmi byrokratický a svévolný a že pouze společnostem, které mají potřebné politické vazby, je daň vrácena v přiměřené lhůtě nebo vůbec. Podle žadatele neexistují ve veřejně přístupném spisu žádné důkazy o tom, že „běžným“ společnostem, tj. bez politických vazeb, je DPH a dovozní daň vůbec vrácena (nebo vrácena v přiměřené lhůtě). Skutečnost, že společnosti Jushi Egypt byly nakonec v roce 2020 vráceny dovozní clo a DPH odvedené předtím, než byla zahrnuta do zóny SC, není takovým důkazem, ale spíše podporuje závěr, že pouze politické vazby umožňují podnikům dosáhnout vrácení. Jinými slovy by Komise měla považovat výjimku pro zónu SC i částky, které byly společnosti Jushi Egypt vráceny za období předtím, než vstoupila do zóny SC, za subvence v podobě ušlých příjmů.

(305) Ohledně tohoto bodu Komise zopakovala, že se pro výpočet výhody z osvobození od DPH rozhodla zohlednit pouze výhodu peněžního toku vyvážejícího výrobce s ohledem na skutečnost, že nové právní předpisy v oblasti DPH v Egyptě byly přijaty teprve krátce před obdobím šetření a že prováděcí právní předpisy nebyly během období šetření ještě plně zavedeny. S ohledem na tuto přechodnou fázi Komise přijala argument egyptské vlády, že lhůta pro vracení DPH může být značně zpožděna vzhledem k tomu, že egyptská vláda je rozvojovou zemí bez optimálního počtu administrativních pracovníků, kteří by měli na starosti nový systém, a s možnými rozpočtovými nedostatky, které ztěžují vracení přeplatků DPH v předepsaných lhůtách. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(306) S ohledem na výše uvedené úvahy a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise svá zjištění uvedená v 53. až 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

b) Výpočet výše subvence

(307) Pokud jde o ušlé příjmy v podobě faktického osvobození od DPH, byla výhoda původně vypočtena tak, že byla zohledněna celá běžně splatná částka DPH, která však nebyla zaplacena během období šetření z nákupu dovezeného zařízení (během období šetření). Jak je však uvedeno ve 256. bodě odůvodnění, v návaznosti na připomínky k poskytnutí prozatímních informací se Komise rozhodla vzít pro výpočet výhody z osvobození od DPH v úvahu pouze výhodu peněžního toku vyvážejících výrobců. Metodika výpočtu pro výpočet výhody byla odpovídajícím způsobem upravena. Výsledkem je, že výhoda peněžního toku z odložené DPH byla považována za rovnocennou průměrné úrokové sazbě z vkladů v Egyptě během období šetření (12,03 %), uplatněné na částky DPH za zboží nakoupené od roku 2017, jejichž platba byla odložena.

(308) Upravená výše subvence zjištěná s ohledem na tento druh subvencí vztahujících se ke strojnímu zařízení během období šetření u vyvážejících výrobců činila 0,02 % pro osvobození od DPH a 0,17 % pro osvobození od dovozních cel.

3.5.2.2. Osvobození od DPH a osvobození od dovozních cel při dovozu vstupních materiálů používaných ve vyvážených konečných výrobcích

a) Zjištění, jež šetření přineslo

(309) Po poskytnutí prozatímních informací egyptská vláda a vyvážející výrobce tvrdili, že společnost Jushi Egypt na začátku roku 2019 zaplatila zálohu na clo. Poskytli rovněž dodatečné důkazy, podle nichž již byla všechna cla za roky 2017 a 2018 vyrovnána a zaplacena. Kromě toho tvrdili, že i kdyby splatné částky cla nebyly v roce 2020 uhrazeny, nemohla Komise požadovat dokonalou daňovou správu od rozvojové země, jako je Egypt. V tomto ohledu egyptská vláda ukázala zvláštní náležitou péči při zavádění systému navracení cla pro společnost Jushi Egypt, neboť zprávy o spotřebě již byly zavedeny a monitorovány egyptskou vládou do několika měsíců poté, co společnost Jushi Egypt vstoupila do ekonomické zóny Suezského průplavu. O tři roky později egyptská vláda získala zpět všechna cla a DPH splatná společnostmi Jushi Egypt. V důsledku toho egyptská vláda uvedla, že má zaveden řádný systém navracení cla tak, aby nedocházelo k nadměrné úlevě.

(310) Egyptská vláda se navíc domnívá, že podle článku 377 egyptského občanského zákoníku a rozhodnutí měnového soudu č. 915/43 má pět let na to, aby získala dovozní cla zpět. V důsledku toho by nemohl existovat žádný ušlý příjem egyptské vlády, dokud tato lhůta nevyprší, neboť egyptská vláda měla stále nárok na dlužné celní poplatky a obdržela je včas.

(311) V neposlední řadě společnost Jushi Egypt argumentovala, že k prodeji do společnosti Hengshi Egypt, která kupuje výrobky z nekonečných skleněných vláken od společnosti Jushi Egypt a je rovněž usazena v zóně SC, se z hlediska dovozních cel na suroviny přistupuje podle egyptských právních předpisů stejně jako k vývoznímu prodeji, protože se společnost Hengshi Egypt nachází v ekonomické zóně Suezského průplavu. Kromě toho společnost Henghshi Egypt neměla žádný prodej na domácím trhu, neboť celou svoji produkci vyvážela. Pokud by tedy společnost Jushi Egypt nebyla od dovozních cel na suroviny osvobozena, její domácí prodej do společnosti Hengshi Egypt by dovozním clům na suroviny stejně nepodléhal.

(312) Komise přezkoumala poskytnuté důkazy o zaplacení cla a zjistila, že z důvodu šetření Komise zahájila egyptská vláda na konci roku 2019 v prostorách vyvážejícího výrobce inspekci. V důsledku této inspekce egyptská vláda požadovala, aby společnost zaplatila určitou výši cla na dovážené materiály vztahující se k rokům 2017, 2018 a 2019. Na základě předložených důkazů a s ohledem na nemožnost ověřit tento nový důkaz na místě z důvodu cestovních omezení spojených s pandemií COVID-19 Komise toto tvrzení přijala a v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení odečetla výši cla zaplaceného z dovážených materiálů vztahující se k období šetření.

(313) Komise se však nedomnívala, že tato vyúčtování zpochybňují zjištění týkající se subvenčního režimu jako takového. V tomto ohledu Komise konstatovala, že vymáhání cla bylo vyvoláno šetřením Komise, a nikoli vlastním monitorovacím a ověřovacím rámcem egyptské vlády pro výběr cla. Egyptská vláda rovněž nezpochybnila skutečnost, že během období šetření nebyl žádný takový rámec zaveden. Pokud jde o dočasnou povahu absence monitorování a ověřování, Komise uvedla, že ačkoli společnost Jushi Egypt do zóny SC vstoupila až v roce 2017, poslední legislativní změna v rámci pro výběr cla se uskutečnila již v roce 2015, kdy byla odpovědnost za výběr cla přenesena na Generální úřad zóny SC. Kromě toho podrobná zpráva celního orgánu předložená egyptskou vládou jako příloha I jejích připomínek k poskytnutí prozatímních informací potvrdila, že obecné právní předpisy pro výběr cla byly zavedeny již od roku 2006. Egyptská vláda tedy měla dostatek času na zavedení fungujícího systému pro výběr cla.

(314) Pokud jde o prodej ze společnosti Jushi Egypt do společnosti Hengshi Egypt, Komise uvedla, že prodej vstupů mezi společnostmi, které se nacházejí ve zvláštní zóně, nikdy nepodléhal žádné dani, což ukazuje, že zóna SC byla zvláštní zónou s několika specifickými rysy, které ji odlišují od jiných zón.

(315) Proto je v tomto smyslu irelevantní skutečnost, že společnost Hengshi Egypt má pouze prodej na vývoz, a nemění to závěry Komise. Tvrzení egyptské vlády a vyvážejícího výrobce týkající se platnosti zjištění Komise obecně, a konkrétněji prodeje do společnosti Hengshi Egypt, byla proto zamítnuta.

(316) Po poskytnutí konečných informací žadatel tvrdil, že se nejedná o případ, kdy vláda ukončí vymezený režim subvencí v důsledku antisubvenčního šetření, a režim tedy již není k dispozici. Podle žadatele egyptská vláda jednoduše vybrala finanční prostředky od společnosti Jushi Egypt, aby jí poskytla výhodu v rámci šetření EU, avšak bez zavedení řádného rámce pro výběr. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný právní rámec, nelze zajistit, že egyptská vláda bude od společnosti Jushi Egypt vybírat budoucí cla a DPH z vlastní iniciativy, nebo dokonce že egyptská vláda nevyplatí vybrané finanční prostředky zpět společnosti Jushi Egypt, jakmile bude šetření Komise ukončeno. Jinými slovy v kontextu dohody o spolupráci mezi Čínou a Egyptem odráží kroky egyptské vlády zavedený a probíhající model *ad hoc* výhod poskytovaných společnosti Jushi Egypt a v žádném případě neodůvodňují odlišné ocenění výhody, kterou společnost Jushi Egypt získala.

(317) V tomto ohledu Komise zopakovala, že přezkoumala poskytnuté důkazy o zaplacení cla a na jejich základě a s ohledem na nemožnost ověřit tento nový důkaz na místě z důvodu cestovních omezení spojených s pandemií COVID-19 Komise toto tvrzení přijala a v souladu s čl. 15 odst. 1 základního nařízení odečetla výši cla zaplaceného z dovážených materiálů vztahující se k období šetření. Navíc není věcně správné, že neexistuje žádný právní rámec, jak je doloženo právním základem popsaným v 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Rovněž jsou

v současnosti prováděny právní předpisy, jak je vysvětleno v 78. až 82. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. V neposlední řadě tvrzení, že egyptská vláda vrátí vybrané finanční prostředky zpět společnosti Jushi Egypt nebyla podložena žádnými důkazy. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(318) Po poskytnutí konečných informací zopakovala společnost Jushi Egypt stejné připomínky týkající se výpočtu osvobození od DPH a dovozního cla, přičemž ignorovala věcné informace a vysvětlení, které Komise poskytla. Jelikož předložené připomínky již byly projednány, nebylo zapotřebí žádné další vysvětlení.

(319) S ohledem na výše uvedené úvahy a vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné jiné připomínky, potvrdila Komise svá zjištění uvedená v 69. až 86. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

b) Výpočet výše subvence

(320) Po poskytnutí prozatímních informací upravila Komise metodiku výpočtu pro výpočet výhody podle skutečného osvobození od DPH, jak je uvedeno ve 256. bodě odůvodnění. V důsledku toho se výhoda peněžního toku z odložené DPH považovala za rovnocennou průměrné úrokové sazbě z vkladů v Egyptě během období šetření (12,03 %), uplatněné na částky DPH, jejichž platba byla odložena, v případě materiálů nakoupených od roku 2017, a vypočtené poměrným způsobem u částek DPH, jejichž platba byla odložena během období šetření. Jelikož nebyly k dispozici žádné informace o množství materiálů zakoupených před obdobím šetření, měla Komise za to, že tato částka odpovídá částkám zjištěným během období šetření, upraveným o rozdíl v nákladech na zboží prodané mezi oběma obdobími.

(321) Výše subvence zjištěná s ohledem na tento druh subvencí vztahujících se k materiálu během období šetření u vyvážejících výrobců činila 1,08 % pro osvobození od DPH a 0,24 % pro osvobození od dovozního cla.

3.6. **Závěr ohledně subvencování**

(322) Konečné sazby subvence s ohledem na výše popsaný soubor opatření vyjádřené jako procentní podíl ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Tabulka 1

Konečné sazby subvence

Společnost	Konečná sazba subvence
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Všechny ostatní společnosti	13,1 %

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(323) Jelikož s ohledem na definici výrobního odvětví Unie a výroby v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 106. až 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(324) Jelikož s ohledem na spotřebu v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 110. až 112. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. **Dovoz z Egypta a cenové podbízení**

(325) Komise obdržela připomínky egyptského vyvážejícího výrobce, společnosti Jushi Egypt, ohledně cenového podbízení po poskytnutí prozatímních informací.

(326) Společnost Jushi Egypt uvedla, že když Komise vypočetla cenové podbízení, odstranili prodejní náklady a přiměřenou částku zisku z prodejní ceny jejich prodejních společností ve spojení pro nezávislého odběratele v Unii.

(327) Společnost Jushi Egypt uvedla, že podle jejich mínění tato metodika neodpovídá rozsudku Tribunálu ve věci Jindal Saw Ltd a Jindal Saw Italia v. Evropská komise, T-301/16, bod 187 (dále jen „Jindal Saw“) ([95]).

(328) Komise nesouhlasila s důležitostí, kterou společnost Jushi Egypt v této věci přikládala rozsudku ve věci Jindal Saw. Ve věci Jindal Saw měl Tribunál za to, že Komise udělala chybu, když odečetla prodejní výdaje dovozců v Unii v obchodním spojení se společností Jindal od prodeje prvnímu nezávislému odběrateli, zatímco prodejní výdaje prodejních entit v obchodním spojení s odvětvím Unie nebyly z prodejních cen odvětví Unie prvnímu nezávislému odběrateli odečteny.

(329) Tribunál měl tedy za to, že tyto dvě ceny nebyly porovnány symetricky na stejné obchodní úrovni v situaci, kdy vyvážející výrobci většinou prodávali do Unie prostřednictvím prodejních entit ve spojení, v porovnání se situací, jak dotčený výrobek prodávali výrobci v Unii.

(330) Komise podotkla, že porovnání mezi tímto případem a věcí Jindal není relevantní, jelikož příslušné uspořádání vývozního prodeje bylo odlišné. Zatímco prodej skupiny Jushi představuje převážně přímý prodej z Egypta prvnímu nezávislému odběrateli v Unii, ve věci Jindal byl téměř veškerý vývozní prodej daného vyvážejícího výrobce uskutečněn prostřednictvím subjektů ve spojení usazených v EU.

(331) V tomto případě dva ze tří výrobců v Unii zařazených do vzorku nemají prodejní společnosti ve spojení a třetí výrobce má centralizovaný systém prodeje a fakturace a výrobky se expedují přímo z výrobních závodů. Komise se proto domnívala, že v tomto případě nedochází k asymetrii prodejních kanálů vyvážejícího výrobce, a tudíž se věc Jindal nepoužije. Kromě toho použití cen prodejních subjektů ve spojení se skupinou Jushi by nemělo žádný významný vliv na analýzu cenového dopadu ([96]).

(332) Kromě toho se Komise rovněž odvolává na 157. bod odůvodnění prozatímního nařízení, který se zabýval závěrem, že během období šetření došlo ke zřetelnému stlačení cen. Toto tvrzení je proto v každém případě irelevantní, neboť uvedené zjištění týkající se stlačení cen by již samo o sobě bylo dostačující k prokázání nežádoucích účinků dovozu subvencovaných výrobků na ceny podle čl. 8 odst. 2 základního nařízení.

(333) Komise proto potvrdila své závěry uvedené ve 122. a 123. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že se dovoz z Egypta během období šetření významně podbízel prodejům výrobního odvětví Unie, a konstatovala, že díky zjištění o stlačení cen uvedenému ve 157. bodě odůvodnění prozatímního nařízení je toto tvrzení každopádně irelevantní.

(334) Po poskytnutí konečných informací zopakovala společnost Jushi Egypt stejné připomínky týkající se výpočtu podbízení, přičemž ignorovala věcné informace a vysvětlení, které Komise poskytla. Jelikož předložené připomínky již byly projednány, nebylo zapotřebí žádné další vysvětlení.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(335) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise 124. až 129. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

([95]) Rozsudek Tribunálu, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, bod 187.

([96]) Porovnání mezi cenami výrobního odvětví Unie a prodejními cenami vyvážejícího výrobce, jak přímými, tak prostřednictvím jeho subjektů ve spojení, pro nezávislé odběratele v Unii ukazuje, že prodejní ceny vyvážejícího výrobce jsou významně nižší než ceny výrobního odvětví Unie (14,89 %). Bez ohledu na to, jak by cenové porovnání bylo provedeno, ceny dovozu subvencovaných výrobků zůstávají významně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, což ukazuje, že argument použitý touto stranou nemá v tomto případě žádný praktický dopad a zároveň nemá žádnou právní relevanci.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výrobní kapacita a využití kapacity

(336) Jelikož s ohledem na výrobu, výrobní kapacitu a využití kapacity nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 131. až 132. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(337) Jelikož s ohledem na objem prodeje a podíl na trhu nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 134. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.3. Zaměstnanost a produktivita

(338) Jelikož s ohledem na zaměstnanost a produktivitu nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 136. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.4. Výše napadnutelných subvencí a překonání účinků dřívějšího subvencování nebo dumpingu

(339) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 138. a 139. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

(340) Po poskytnutí konečných informací se společnost Jushi Egypt vyjádřila k výpočtu mikroekonomických ukazatelů, které byly stanoveny v prozatímním nařízení, a požádala o více informací o tom, jak byly tyto ukazatele vypočteny.

(341) Komise odkázala společnost Jushi Egypt na 126. bod odůvodnění prozatímního nařízení, který jasně uvádí, že mikroekonomické ukazatele vycházely z údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku, které byly ověřeny a poté agregovány.

(342) Cílem agregace bylo zajistit, aby byl vzorek považován za jeden zdroj údajů, a nikoli za tři samostatné zdroje údajů s trendy specifickými pro konkrétní společnost, které by bylo nutné vysvětlit. Agregace umožnila Komisi vzít celý vzorek jako zástupce výrobního odvětví Unie a použít údaje jako vodítko pro výkonnost všech výrobců.

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(343) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 141. až 142. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.2. Náklady práce

(344) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 144. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.3. Stav zásob

(345) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 146. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(346) Jelikož s ohledem na ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 149. až 153. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(347) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry ohledně újmy uvedené ve 154. až 161. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5. **PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI**

5.1. **Účinek dovozu subvencovaných výrobků z Egypta**

(348) V prozatímním nařízení dospěla Komise k prozatímnímu závěru, že dovoz subvencovaných výrobků z Egypta způsobuje výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

(349) Komise dospěla k závěru, že zvýšení dovozu během období šetření a cenové podbízení a stlačení cen výrobního odvětví Unie dovozem subvencovaných výrobků způsobily výrobnímu odvětví Unie ztrátu podílu na trhu a ziskovosti.

(350) Jelikož nebyly podány žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 164. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Další známé činitele**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(351) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 167. až 171. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.2. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(352) K vývozu výrobního odvětví Unie neobdržela Komise žádné připomínky.

(353) Jelikož nebyly podány žádné připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené ve 174. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(354) Komise potvrdila své závěry ohledně příčinné souvislosti uvedené ve 175. až 176. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. **ZÁJEM UNIE**

6.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(355) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 185. až 186. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(356) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.3. **Zájem uživatelů**

(357) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 207. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.4. **Účinky subvencí, které spočívají v narušení obchodu, a obnovení účinné hospodářské soutěže**

(358) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 209. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(359) Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené ve 210. až 213. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7. **ZPĚTNÉ ULOŽENÍ VYROVNÁVACÍHO CLA NA EVIDOVANÝ DOVOZ**

(360) Jak je uvedeno ve 220. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise během období předběžného poskytování informací podle čl. 24 odst. 5a základního nařízení zavedla celní evidenci dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken, a sice vyhlášením prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/199 (dále jen „nařízení o celní evidenci“) ([97]).

(361) Jak je uvedeno ve 222. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, musí Komise rozhodnout, zda budou antisubvenční opatření vybrána zpětně z dovozu během tříměsíčního období celní evidence za předpokladu existence celně evidovaných dovozů výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta.

(362) Kritéria pro to, zda je možné clo vybírat po dobu tří týdnů předběžného poskytování informací, jsou stanovena v čl. 16 odst. 4 základního nařízení. V tomto článku se uvádí, že cla lze vybírat pouze v případě, že:

a) byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5;

b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;

c) existují kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence ve smyslu tohoto nařízení, uskutečněným v poměrně krátkém čase způsobena újma, kterou lze těžko napravit, a

d) je nutné uložit na dovoz těchto výrobků vyrovnávací clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování těžko napravitelné újmy.

(363) Komise má za to, že nařízení o celní evidenci je v souladu s kritériem a), tj. že dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta byl celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5 základního nařízení.

(364) Komise má za to, že dovozcům byla poskytnuta příležitost vyjádřit své stanovisko podle kritéria b) zveřejněním prozatímního nařízení a zveřejněním nařízení o celní evidenci.

(365) Po poskytnutí konečných informací obdržela Komise připomínky od evropských uživatelů a distributorů výrobků z nekonečných skleněných vláken, přičemž uvedla, že podle jejich názoru tato příležitost vyjádřit své stanovisko nebyla založena na rozhodnutí Komise o celní evidenci, ale na návrhu Komise na výběr cla.

(366) I když Komise souhlasí s tím, že čl. 16 odst. 4 písm. b) musí být vykládán v tom smyslu, že dává stranám příležitost se v této fázi vyjádřit ke zpětnému výběru cla uloženého na dovoz evidovaný během období předběžného poskytování informací, Komise konstatuje, že zveřejnila úplnou analýzu odůvodňující výběr se zpětnou působností se všemi nejnovějšími údaji, které jsou k dispozici, v oddíle 7 poskytnutí konečných informací. Komise tak dala všem stranám, včetně těchto uživatelů a distributorů, příležitost se vyjádřit v souladu s tímto ustanovením, jak rovněž dokládají argumenty a protiargumenty podrobně uvedené v 322. až 326. bodě odůvodnění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(367) Pro účely testu kritéria uvedeného v čl. 16 odst. 4 písm. c) základního nařízení zahájila Komise analýzu statistik dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta převzatých z databáze Surveillance 2. Účelem této analýzy bylo zjistit, zda byl za dobu celní evidence zjištěn „masivní dovoz“ podle podmínek kritéria c). Nejnovější dostupné údaje jsou uvedeny v tabulce 2.

([97]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/199 ze dne 13. února 2020, kterým se zavádí celní evidence dovozu výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta (Úř. věst. L 42, 14.2.2020, s. 10).

Tabulka 2

Dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta

	V tunách za týden	V tunách za měsíc	Dovozní cena v EUR za tunu
Období šetření (duben 2018 až březen 2019)	2 805	12 156	904
Po období šetření (duben 2019 až leden 2020)	2 598	11 358	882
Období celní evidence (14. února až 6. bře zna 2020)	3 858	15 432	813

Zdroj: Databáze Surveillance 2, údaje ze dne 26. března 2020.

(368) Během tří týdnů předběžného poskytování informací bylo z Egypta dovezeno celkem 11 574 tun výrobků z nekonečných skleněných vláken. Vzhledem k tomu, že se jedná o nestandardní období, které samo o sobě není srovnatelné s jinými obdobími, bylo srovnání provedeno v týdnech (tedy 21 dnů děleno třemi) a v měsících (s tím, že měsíc jsou v průměru čtyři týdny). Je třeba uvést, že ačkoli je doba předběžného poskytování informací 21 kalendářních dnů, databáze Surveillance 2 obsahuje pouze 15 datových bodů, takže denní výpočty jsou neproveditelné.

(369) Tabulka 2 ukazuje, že z pohledu množství byl dovoz dotčeného výrobku masivní. Období tří týdnů před uložením prozatímních opatření vykazuje prudký vzestupný trend ve srovnání s tímto dovozem během období šetření a rovněž v období od dubna 2019 do ledna 2020, tedy po období šetření až do celní evidence.

(370) Komise proto dospěla k závěru, že dovoz během tří týdnů předběžného poskytování informací byl v průměru výrazně vyšší než dovoz během období šetření. Toto zjištění podporuje závěr, že dovoz během třítýdenního období předběžného poskytování informací lze podle kritéria c) považovat za masivní.

(371) Tabulka 2 rovněž ukazuje, že dovoz pokračoval i po skončení období šetření, a to v masivním množství.

(372) Komise rovněž vzala na vědomí denní údaje o dovozu z databáze Surveillance 2.

(373) Z údajů vyplývá, že v jednom dni třítýdenního období předběžného poskytování informací bylo z Egypta dovezeno o něco více než 3 000 tun výrobků z nekonečných skleněných vláken, což je podstatně více než průměrný týdenní dovoz během období šetření.

(374) To dále podpořilo závěr, že dovoz během třítýdenního období předběžného poskytování informací lze podle kritéria c) považovat za masivní.

(375) Další fází testu podle kritéria c) je to, zda tento dovoz, který je nyní považován za masivní, mohl způsobit „újmu, kterou lze těžko napravit“.

(376) Komise nejprve uvedla, že ceny dovozu během období šetření se podbízely vůči cenám výrobního odvětví Unie a tyto ceny stlačovaly. Objem a ceny dovozu dotčeného výrobku mají nepříznivý vliv na prodaná množství a na ceny stanovené na trhu Unie, stejně jako na podíl výrobního odvětví Unie na trhu. To vedlo k závažným nepříznivým důsledkům pro celkový výkon a finanční situaci výrobního odvětví Unie. Bylo proto zjištěno, že dovoz dotčeného výrobku způsobil výrobnímu odvětví Unie během období šetření újmu.

(377) Jak je uvedeno výše v tabulce 2, dovozní cena výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta se po skončení období šetření i nadále snižovala, a to zejména během tří týdnů předběžného poskytování informací. Komise proto měla za to, že objem dovozu během období předběžného poskytování informací byl vyšší, zatímco ceny byly ještě nižší než během období šetření, což způsobilo další újmu výrobnímu odvětví Unie, kterou bude obtížné napravit jinak než výběrem uvedených cel.

(378) Komise rovněž zjistila, že vzhledem k množstvím výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta, která byla do Unie dovezena během tří týdnů před uložením prozatímních cel, lze rovněž mít za to, že dovozci vytvářeli zásoby egyptských výrobků z nekonečných skleněných vláken, neboť od 14. února věděli, že 6. března mají být uložena prozatímní opatření.

(379) Komise měla tedy za to, že dovoz během třítýdenního období předběžného poskytování informací způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu, kterou lze těžko napravit, a to jak z hlediska množství, tak z hlediska ceny.

(380) Komise proto dospěla k závěru, že kritérium c) bylo splněno a že v souladu s kritériem d) je zapotřebí uložit na dovoz těchto výrobků clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování újmy.

(381) Po poskytnutí konečných informací obdržela Komise připomínky od dovozců a distributorů výrobků z nekonečných skleněných vláken, což zpochybnilo několik aspektů výše uvedeného posouzení Komise.

(382) Zaprvé tito dovozci a distributoři zpochybnili, že dovoz během tříměsíčního období předběžného poskytování informací lze považovat za masivní. Ve svém podání navrhli, že by Komise měla „masivní dovoz“ chápat jako „nárůst dovozu, který je náhlý i dramatický“, a porovnat různé údaje s tříměsíčním obdobím předběžného poskytování informací, včetně porovnání mezi měsíčním maximálním dovozem a jiným maximálním dovozem. Na základě toho ve svém podání naznačují, že k žádnému takovému navýšení nedošlo.

(383) Zadruhé rovněž tvrdili, že Komise nevymezila „újmu, kterou lze těžko napravit,“ a navrhli svou vlastní definici – „trvalá a nenapravitelná újma výrobnímu odvětví Unie“.

(384) Zatřetí dovozci a distributoři konstatovali, že zvýšení dovozu během tříměsíčního období předběžného poskytování informací odpovídá 0,4 % roční spotřeby v Unii. Vzhledem k tomu, že období celní evidence je tak krátké, je třeba tuto situaci očekávat, a z tohoto důvodu ji nezahrnovat do analýzy toho, zda byla újma způsobena, či nikoli.

(385) Začtvrté dále tvrdili, že důvodem, proč dovozní ceny klesaly po skončení období šetření, bylo snížení cen výrobním odvětvím Unie za účelem udržení podílu na trhu.

(386) Zapáté uvedení výrobci a distributoři nesouhlasili se zjištěním Komise, že vzhledem k množstvím výrobků z nekonečných skleněných vláken z Egypta, která byla do Unie dovezena během tří týdnů před uložením prozatímních cel, dovozci zřejmě vytvářeli zásoby egyptských výrobků z nekonečných skleněných vláken, neboť byli 14. února informováni o tom, že 6. března mají být uložena prozatímní opatření.

(387) Uvedli, že tomu tak nebylo, protože dovoz v prosinci a lednu byl mnohem nižší, a dovoz těsně před uložením prozatímních cel měl tedy kompenzovat předchozí nižší dovoz.

(388) V souladu s jejich výše uvedenými argumenty by Komise měla zvážit, zda je či není nutné vybírat clo z celně evidovaných dovozů, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 4 písm. d).

(389) Požádali Komisi, aby vzala v úvahu, že vzhledem k tomu, že celní evidence během období předběžného poskytování informací je fakticky povinná, neměl by být výběr cla z tohoto celně evidovaného dovozu fakticky rovněž povinný, jinak by dovozci a distributoři přišli o výhodu období předběžného poskytování informací.

(390) Tyto připomínky jsou řešeny níže.

(391) Pokud jde o první tvrzení, Komise nesouhlasí s tím, jak uvedené strany vykládají pojem „masivní dovoz“, protože tento výklad je právně neopodstatněný. Základní nařízení neuvádí zvýšení dovozu, ani nestanoví podmínku, že „masivní dovoz“ musí být „náhlý a dramatický“. Jak je uvedeno v tabulce 2, Komise již velmi podrobně porovnávala průměrná množství dovážená z Egypta měsíčně a týdně, aby určila, zda byl dovoz masivní, či nikoli.

(392) Všechny údaje potvrzují, že tento dovoz byl masivní a měl vzestupný trend, jak je jasně vysvětleno v 315. až 317 bodě odůvodnění. Komise nevidí žádný důvod pro to, aby svou metodiku založila na porovnání maximálních hodnot s jinými maximálními hodnotami. V každém případě skutečnost, že mohly existovat maximální a minimální hodnoty selektivně zvolené těmito stranami, nemá žádný vliv na závěr, že za těchto okolností byla požadovaná úroveň „masivního dovozu" splněna.

(393) Kromě toho, zda měl masivní dovoz během tříměsíčního období předběžného poskytování informací „vyrovnat" nižší dovoz v prosinci 2019 a lednu 2020, či nikoli, jak rovněž tvrdily tyto strany, je irelevantní, neboť základní nařízení nediskriminuje, pokud jde o motiv takovéhoto masivního dovozu.

(394) Komise proto trvala na svém závěru, že dovoz během tříměsíčního období předběžného poskytování informací byl podle čl. 16 odst. 4 písm. c) základního nařízení masivní. Toto zjištění je dále potvrzeno důvody popsanými ve 402. až 405. bodě odůvodnění.

(395) Pokud jde o druhé tvrzení, tyto strany opět navrhly definici, která neodpovídá tomu, co je uvedeno v základním nařízení. Následně postavily svou argumentaci na tomto nesprávném základě. Konkrétně újma, kterou lze těžko napravit, jak je uvedeno v základním nařízení, nemůže být svévolně vykládána jako „trvalá a nenapravitelná újma". Toto tvrzení tedy nemá žádný právní základ. V každém případě Komise vysvětlila ve 376. bodě odůvodnění ve spojení s analýzou různých prvků v posouzení újmy, jak byl tento požadavek v tomto případě považován za splněný.

(396) Třetí tvrzení týkající se podílu dovozu na trhu a zpochybnění jeho potenciálu způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie v tak krátké době je navíc zavádějící.

(397) Zaprvé údaj 0,4 %, který strany prezentovaly jako podíl dovozu na trhu pro období celní evidence, je zcela spekulativní, neboť ve spise nejsou k dispozici žádné informace o spotřebě v EU po období šetření. I kdybychom hypoteticky předpokládali, že spotřeba EU se po období šetření nezměnila, jak navrhly uvedené strany, což je opět spekulativní, dovoz během tříměsíčního období předběžného poskytování informací by jen během těchto tří týdnů představoval 1,12 % spotřeby EU. Tato úroveň podílu na trhu je obvykle považována za nezanedbatelnou a může způsobit újmu během celého roku. V každém případě už samotná absolutní úroveň dovozu, jak je uvedeno v tabulce 2, která je ověřovaným údajem, zcela jistě není zanedbatelná.

(398) Tvrzení, že objem dovozu odpovídající podílu na trhu ve výši 1,12 % v období pouhých tří týdnů by nemohl být považován za masivní a nepostačoval by k tomu, aby způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu, je tak v jasném rozporu se základním nařízením a ustálenou praxí Komise, pokud jde o zanedbatelný dovoz.

(399) Zadruhé Komise znovu konstatuje svá zjištění v 376. bodě odůvodnění a odkazuje na všechny skutečnosti, které prokazují, jak tento masivní dovoz z Egypta způsobil újmu, kterou lze těžko napravit. Tato analýza je ucelená a vychází z posouzení všech relevantních důkazů.

(400) Na základě tohoto posouzení dospěla Komise k závěru, že dovezená množství, zejména s ohledem na významné objemy dovezené v tomto krátkém období, byla v absolutních a relativních číslech dostatečně významná na to, aby byla považována za masivní ve smyslu čl. 16 odst. 4 písm. c) základního nařízení, a mohla tedy způsobit újmu, kterou lze těžko napravit.

(401) Pokud jde o čtvrté tvrzení týkající se snižování cen výrobním odvětvím Unie za účelem zachování podílu na trhu, Komise zjistila, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena újma dovozem z Egypta, který převzal podíl výrobního odvětví Unie na trhu, a donutil je snížit ceny, aby bylo konkurenceschopné, a to i na úkor jeho ziskovosti. Komise proto nemůže přijmout odůvodnění, že dovozní ceny klesly v reakci na pokles cen ze strany výrobců v Unii, když ve skutečnosti zjistila, že příčinou stlačení cen na trhu Unie byl dovoz subvencovaných výrobků. Na základě toho muselo být toto tvrzení zamítnuto.

(402) V neposlední řadě, pokud jde o páté tvrzení, Komise nemá žádnou povinnost uvádět masivní dovoz během období předběžného poskytování informací do souvislostí, a proto je skutečnost, že objem dovozu těsně před uložením prozatímního cla měl kompenzovat nižší objem dovozu v prosinci a lednu, irelevantní.

(403) Komise rovněž nesouhlasí s předpokladem těchto stran, že celní evidence během období předběžného poskytování informací je fakticky povinná a že výběr cla z tohoto celně evidovaného dovozu by fakticky neměl být rovněž povinný, a s jejich následným závěrem, že to znamená, že by tak dovozci a distributoři přišli o výhodu období předběžného poskytování informací. Zaprvé celní evidence během období předběžného poskytování informací „fakticky" povinná není, ale podléhá přísným podmínkám uvedeným v čl. 16 odst. 4 na základě všech údajů a důkazů dostupných v době předběžného poskytování informací. To bylo potvrzeno v praxi, kdy v době předběžného poskytování informací neexistovala žádná celní evidence, pokud tyto podmínky nebyly splněny ([98]).

(404) Zadruhé si je Komise dobře vědoma toho, že výběr cla se zpětnou působností v případě celní evidence dovozů v období předběžného poskytování informací není rovněž povinný, ale přísně podléhá splnění všech příslušných podmínek stanovených v čl. 16 odst. 4 základního nařízení na základě nejnovějších údajů dostupných v konečné fázi. To lze rovněž doložit praxí ([99]).

(405) Zatřetí Komise odkazuje na 4. bod odůvodnění modernizačního nařízení ([100]), kterým se naposledy mění základní nařízení, jenž odůvodňuje jak období předběžného poskytování informací, tak celní evidenci. Ve zmíněném bodě odůvodnění se přímo uvádí, že „[a]by se omezilo riziko podstatného nárůstu dovozu v období předběžného poskytování informací, Komise by měla celně evidovat dovoz, pokud je to možné", a to s ohledem na „výhledovou analýzu souvisejících rizik a pravděpodobnosti, že by tyto okolnosti oslabily nápravné účinky opatření".

(406) I v případě, že celní evidence není v tomto období předběžného poskytování informací možná například proto, že nejsou splněny příslušné právní podmínky, měla by Komise následně zohlednit dodatečnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie dalším podstatným zvýšením dovozu během tohoto období podle stejného bodu odůvodnění a čl. 15 odst. 1 pátého pododstavce základního nařízení.

(407) Výběr cla se zpětnou působností v těchto situacích, který zdaleka není automatický, je proto podmíněn masivním dovozem během období předběžného poskytování informací nebo dodatečnou újmou způsobenou tímto zvýšením, pokud nebyla provedena celní evidence, jakož i dalšími podmínkami uvedenými v čl. 16 odst. 4 základního nařízení.

(408) V rozporu s tím, co tyto strany tvrdily, bylo důvodem a výhodou předběžného poskytování informací pro dovozce a distributory, které bylo zavedeno modernizačním nařízením, dosažení „větší transparentnosti a předvídatelnosti" pro strany, jichž se bude šetření týkat, což jsou „zejména dovozci" ([101]). Důvodem pro předběžné poskytování informací tedy jistě nebylo poskytnout jim nástroj k masivnímu zvýšení dovozu během období předběžného poskytování informací, aby využili poslední příležitosti před uložením cla, jak naznačují. Proto bylo i toto tvrzení zamítnuto.

(409) Na základě všech výše uvedených skutečností Komise nevidí žádný důkaz, který by mohl vést ke změně závěru, že na evidovaný dovoz by mělo být uloženo clo.

([98]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1693 ze dne 9. října 2019 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz ocelových kol pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 259, 10.10.2019, s. 15), 4. bod odůvodnění.

([99]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1688 ze dne 8. října 2019, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz směsí močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Ruska, Trinidadu a Tobaga a ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 258, 9.10.2019, s. 21), 285. až 288. bod odůvodnění.

([100]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/825 ze dne 30. května 2018, kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 143, 7.6.2018, s. 1).

([101]) Nařízení (EU) 2018/825, 4. bod odůvodnění.

(410) V souladu s čl. 16 odst. 3 základního nařízení má být výše cla, jež má být vybráno se zpětnou působností, stanovena ve výši prozatímního cla uloženého prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/379, neboť konečné vyrovnávací clo uložené tímto nařízením je vyšší než prozatímní clo.

8. **KONEČNÁ VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ**

(411) Vzhledem k závěrům, pokud jde o subvencování, újmu, příčinné souvislosti a zájem Unie, by mělo být uloženo konečné vyrovnávací clo, aby se odstranila závažná újma způsobená výrobnímu odvětví Unie dovozem subvencovaných výrobků z Egypta.

8.1. **Úroveň vyrovnávacích opatření**

(412) V čl. 15 odst. 1 třetím pododstavci základního nařízení se uvádí, že výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí.

(413) V čl. 15 odst. 1 čtvrtém pododstavci se pak uvádí: „*Jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně konstatovat, že není v zájmu Unie určit výši vyrovnávacího cla v souladu s třetím pododstavcem, výše vyrovnávacího cla musí být nižší, pokud je takové nižší clo dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.*“

(414) Komisi nebyly žádné takové informace předloženy, a proto bude úroveň vyrovnávacích opatření stanovena s odvoláním na čl. 15 odst. 1 třetí pododstavec.

(415) Jelikož konečná opatření budou v tomto případě vycházet ze zjištěné výše napadnutelných subvencí, nebylo rozpětí újmy určeno.

8.2. **Konečná opatření**

(416) Na dovoz výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Egypta by měla být uložena konečná vyrovnávací opatření v souladu s pravidly stanovenými v čl. 15 odst. 1 základního nařízení, podle něhož konečné clo odpovídá zjištěné celkové výši napadnutelných subvencí.

(417) Na základě výše uvedených skutečností sazby konečného vyrovnávacího cla, vyjádřené jako cena CIF s dodáním na hranice Unie před proclením, činí:

Společnost	Vyrovnávací clo
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Všechny ostatní společnosti	13,1 %

(418) Individuální sazby vyrovnávacího cla pro společnosti specifikované v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Proto odráží situaci uvedených společností zjištěnou během šetření. Tyto celní sazby (na rozdíl od celostátního cla použitelného na „všechny ostatní společnosti“) jsou proto použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Egypta a vyráběného uvedenými společnostmi. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se uvedené sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné pro „všechny ostatní společnosti“.

(419) Pokud společnost následně změní svůj název nebo název jednoho ze svých subjektů, může požádat o další uplatňování této individuální celní sazby. Tato žádost musí být zaslána Komisi. Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující společnosti prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(420) Pokud by vývoj po období šetření vedl k trvalé změně okolností, mohou být přijata vhodná opatření v souladu s článkem 19 základního nařízení.

(421) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ([102]) se v případech, kdy má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

8.3. **Konečný výběr prozatímního cla**

(422) V čl. 16 odst. 2 základního nařízení se uvádí, že Komise rozhodne o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.

(423) S ohledem na zjištění tohoto případu by částky zajištěné prostřednictvím prozatímního vyrovnávacího cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány.

(424) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ([103]),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz střiže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm; pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (kódy TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 a 7019 12 00 39) pocházejících z Egypta.

2. Sazba konečného vyrovnávacího cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi se stanoví takto:

Společnost	Sazba konečného vyrovnávacího cla	Doplňkový kód TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Všechny ostatní společnosti	13,1 %	C999

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz střiže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm; pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (kódy TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 a 7019 12 00 39) pocházejících z Egypta, které byly evidovány podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/199.

([102]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

([103]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské Unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Společnost	Sazba konečného cla použitelná na evidovaný dovoz	Doplňkový kód TARIC
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Všechny ostatní společnosti	8,7 %	C999

Článek 3

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního vyrovnávacího cla podle prováděcího nařízení (EU) 2020/379 se s konečnou platností vyberou.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. června 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně